

MACCABI WORLD UNION

מוזיאון מכבי ע"ש פייר גילדסגיים

PIERRE GILDESGAME MACCABI SPORTS MUSEUM

מכבי 3 - ב

קצא מעימן

מס. תיק: 2-03-017
מיקום פידי: ארכיון, מכל: 0018

שם התיק: קטעי עתונות

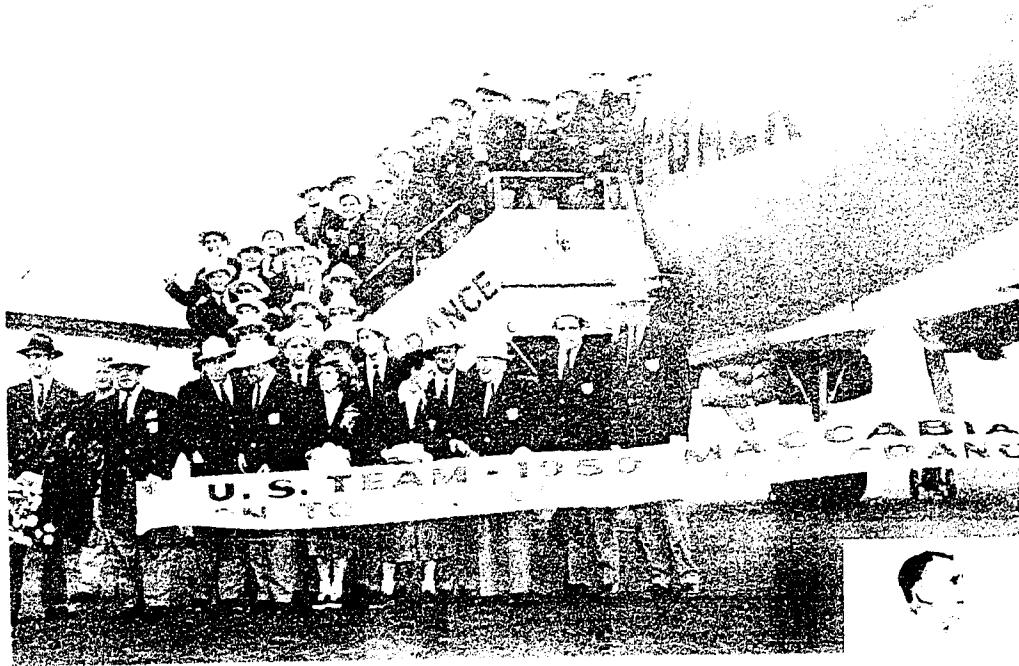
שם החטיבה: המכביה ה-3

מתאריך: 01/01/1937

עד תאריך: 01/05/1987

מס. פריט: 1599

במחשב:

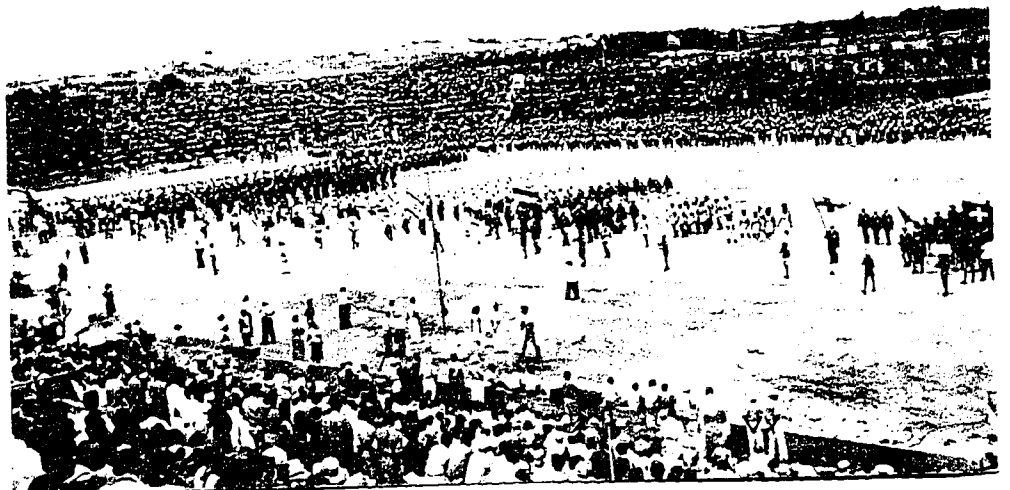

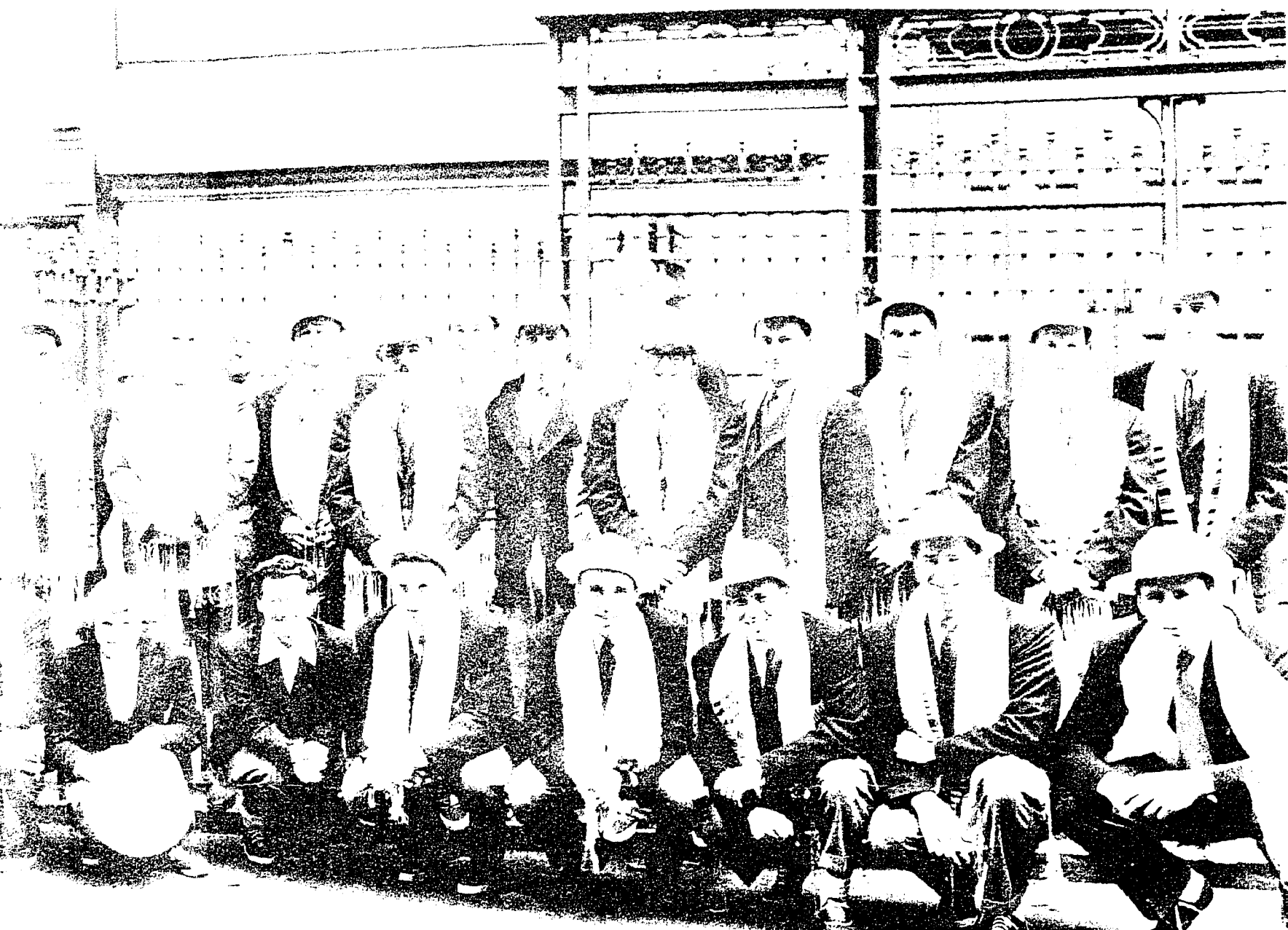
LEFT TO RIGHT: COACH HARRY D. HENSHEL, DAN FERRELL, CHARLES E. BRUNTEIN.

THE U.S.A. BASKETBALL TEAM

TWENTY NATIONS ARE REPRESENTED BY THEIR TEAMS AT THE OPENING CEREMONY OF THE THIRD WORLD MACCABIAH

THE U.S. TEAM ATTENDS SERVICES AT THE EZRATH ISRAEL
SYNAGOGUE IN NEW YORK PRIOR TO THEIR DEPARTURE FOR ISRAEL
TO PARTICIPATE IN THE THIRD WORLD MACCABIAH

to our other athletes, principally of college age, and some even younger, the volleyball players were a mature team, with the average age being well over 30. The captain of this fighting team was Harold Cohen of Lynn. Another outstanding member of the team was Harold O. Zimman, the president of the Lynn Jewish Community Center, formerly captain of the Tufts College football team, a volunteer football coach, active on the Health and Physical Education Committee of JWB and also a member of the United States Selection Committee. Harold had been the spirit behind the introduction of volleyball at the Lynn Jewish Center, and it had been directly due to his efforts that the U.S. team had included volleyball as one of the team sports. Another member of the team, Eddie Shub, owner of a large garage in Lynn, had been very helpful when the bus stalled on our trip to Gallilee. Other members of the team included Sam Alper, Benjamin Goodman, Harold Goodman, Frank Goldman, Lloyd Castleman, and Joseph Millman. The younger members of the U.S. team benefited greatly by having this mature, gentlemanly group of athletes with us.

Our volleyball team defeated India and then lost to Israel to take second place in the event.

Chapter IV

We Come Home

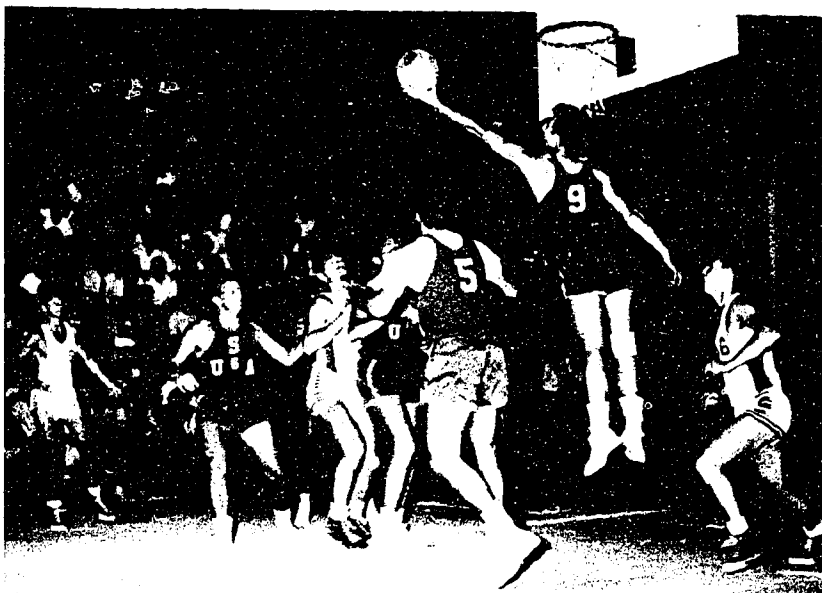
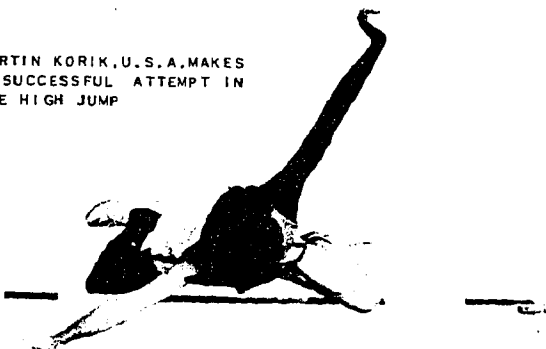
The final ceremony took place on Sunday, October 8th, and the United States team left for home on the following day. Over 50,000 spectators turned out for the highly impressive closing ceremonies. There was a 24-hour stopover in Paris, which the entire team enjoyed. Shopping and sightseeing took up most of our time in Paris. We left Paris at 4:00 in the afternoon and after a short stop at Meeks airfield in Iceland, arrived at Idlewild airport in New York at 4:00 a.m., on Wednesday, October 11th.

All in all, the team members voted that this was one of the most thrilling and satisfying experiences of their lives. To meet with and to compete against Jewish athletes from all over the world, to have an opportunity to really see Israel, to participate in the extensive social program which the local committee arranged, and to be able to discuss this experience after their return has been and will be a most meaningful experience to them.

Some of them have informed me that they have been in demand as speakers before youth groups at Jewish Centers and YMHAs, at Synagogue groups, before Men's clubs, Zionist groups, Hadassah, etc.

In other words, this has been a two-way process for them. Not only were they able to contribute to sports hungry Israel, but the trip to Israel contributed greatly to the richness of their own experience and background.

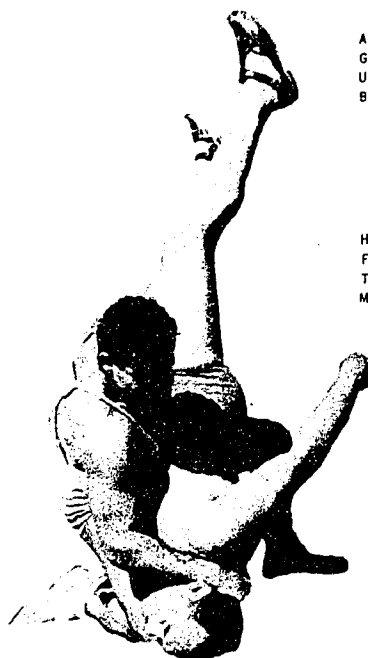
MARTIN KORIK, U.S.A., MAKES
A SUCCESSFUL ATTEMPT IN
THE HIGH JUMP

ARTHUR GOLDBERG, U.S.A.,
GETS THE REBOUND IN THE
U.S. VS. CANADA BASKET-
BALL GAME

ROYAL CHERNOCK, U.S.A., COM-
PETING IN THE BROAD JUMP

HENRY WITTENBERG AND
FRANZ MULLER, U.S. WRES-
TLERS, WORK OUT AT THE
MACCABIAH VILLAGE

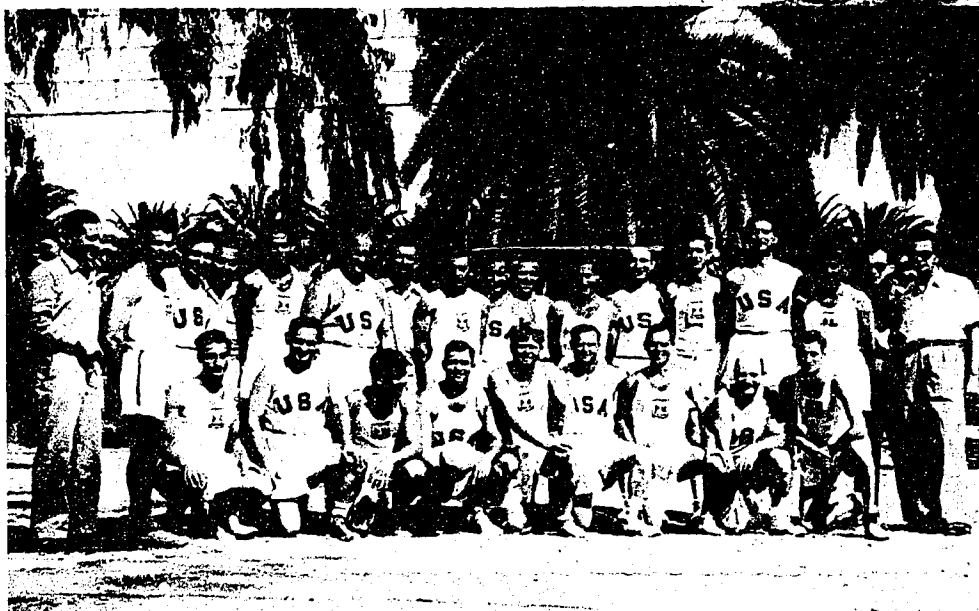
START OF 3000 METER WALK.
HENRY LASKAU AND FRED SHARAGA
U.S.A., FINISHED 1ST AND 2ND
RESPECTIVELY

SPIKE AND BLOCK IN THE U.S.-ISRAEL
VOLLEYBALL GAME

IRA KAPLAN, U.S., WINNING
THE 100 METER RUN, DAVE
SANDLER OF SO. AFRICA, 2ND
AND CHARLIE GROSSBERGER,
U.S.A., 3RD

U.S. AND ISRAEL VOLLEYBALL TEAMS
PRIOR TO THE FINAL MATCH GAMES

U.S. SWIMMING TEAM. LEFT TO RIGHT:
MORLEY SHAPIRO, DIVER; ROBERTA
FISCHER, FREE STYLE; AARON KURTZ-
MAN, BREAST STROKE

ROYAL CHERNOCK, U.S.A., A CLOSE
THIRD IN THE 110 METER HURDLE RACE

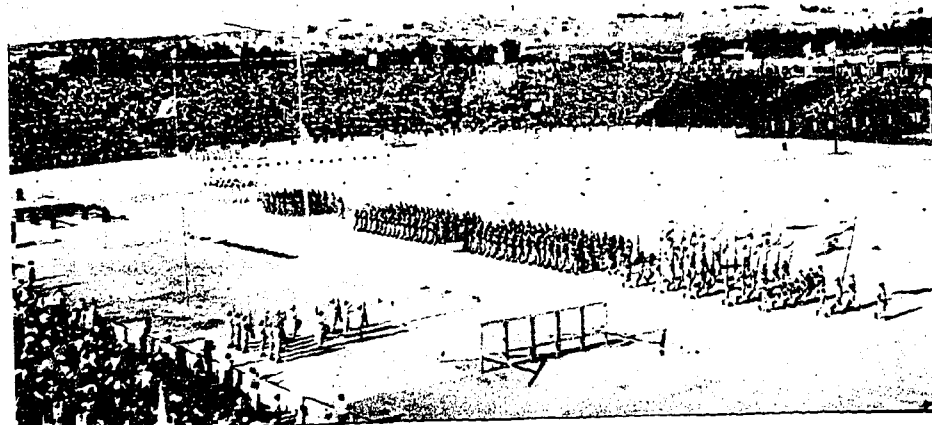

VIEWS OF 50,000 SPECTATORS AT CLOSING CEREMONY OF THIRD WORLD MACCABIAH

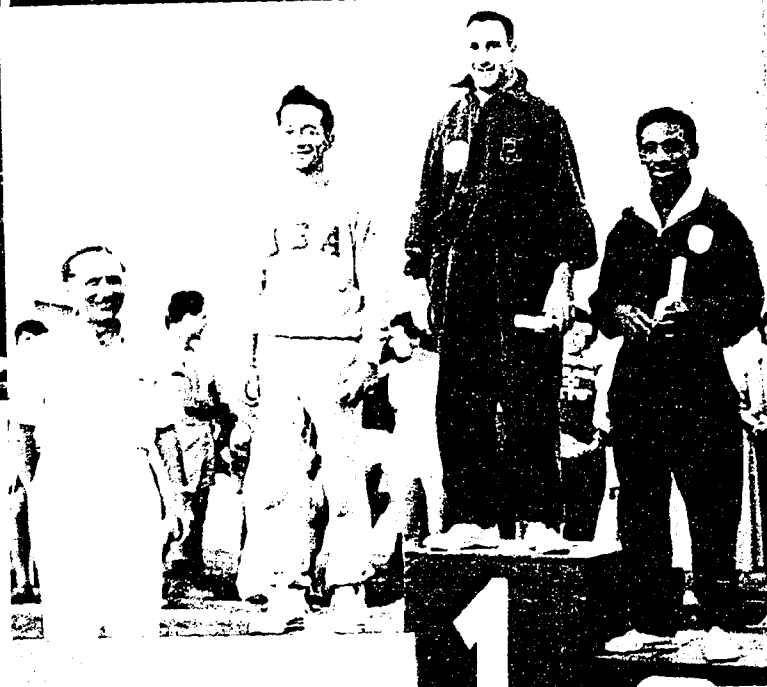
PARATROOPERS LANDING IN THE STADIUM AT THIRD WORLD MACCABIAH CLOSING CEREMONY

REVIEW OF ISRAELI ARMY TROOPS AT THE MACCABIAH CLOSING CEREMONY. BLANK SPACE AT RIGHT IS WHERE THE TROOPS WERE SEATED PRIOR TO PARTICIPATION

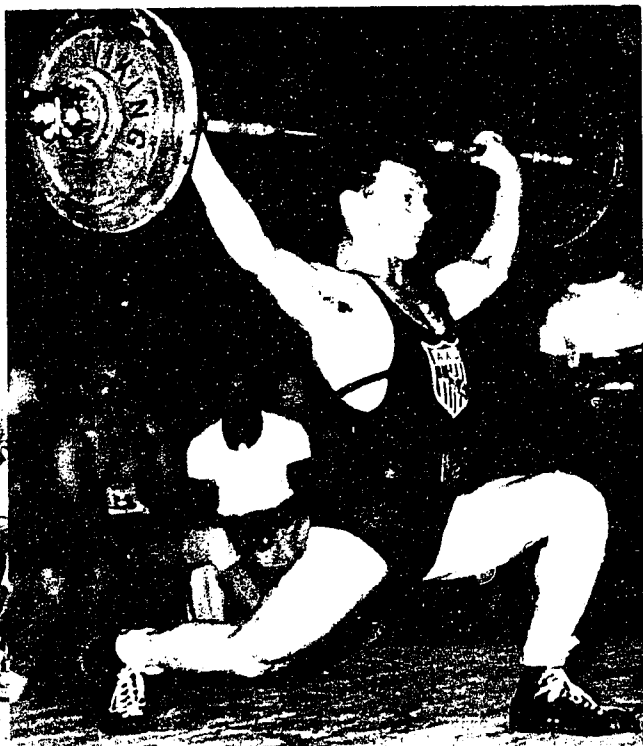

MARTIN L. COHEN, U.S. BASKETBALL COACH, RECEIVING THE TROPHY FOR U.S. FROM THE DONOR, LORD NATHAN OF CHURT

IRA KAPLAN, U.S. TRACK STAR RECEIVES 2ND PLACE AWARD IN 200 METER DASH, DAVID SANDLER, S. AFRICA, 1ST AND PRINCE ALBERT JACOBS, OF GREAT BRITAIN, 3RD

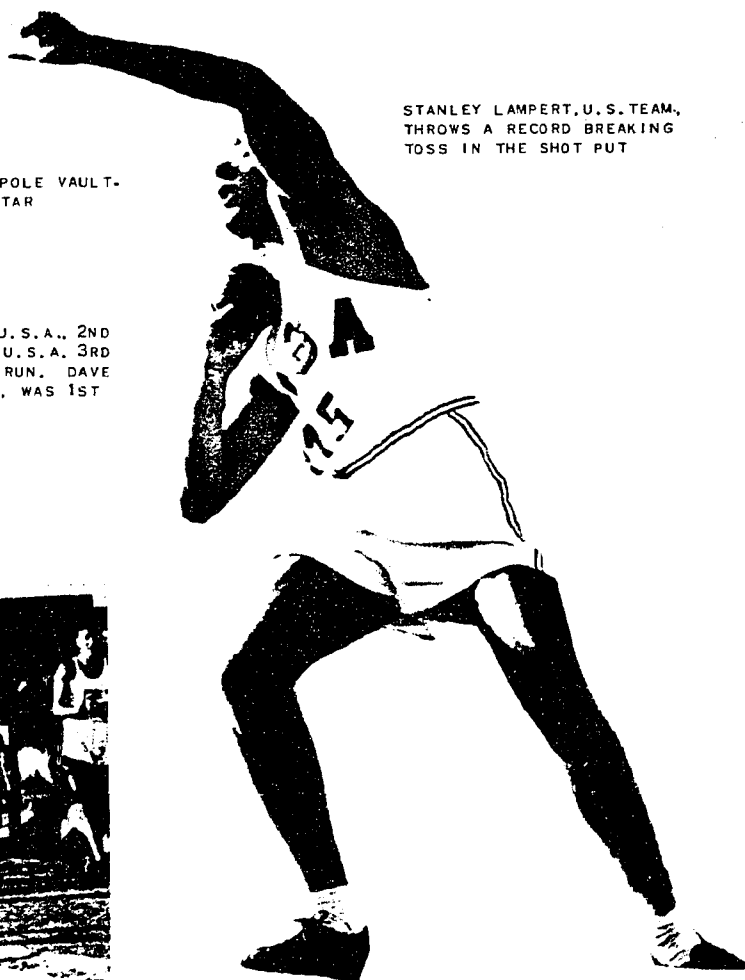
STANLEY LAMPERT, U.S. TRACK
STAR, WINS THE SHOT PUT
AT THIRD WORLD MACCABIAH

BOBBY FISCHER, U.S. SWIM-
MER WITH TWO ISRAELI TEAM
MEMBERS

FRANK SPELLMAN, U.S., WINS
THE MIDDLEWEIGHT WEIGHT
LIFTING CHAMPIONSHIP

STANLEY LAMPERT, U.S. TEAM,
THROWS A RECORD BREAKING
TOSS IN THE SHOT PUT

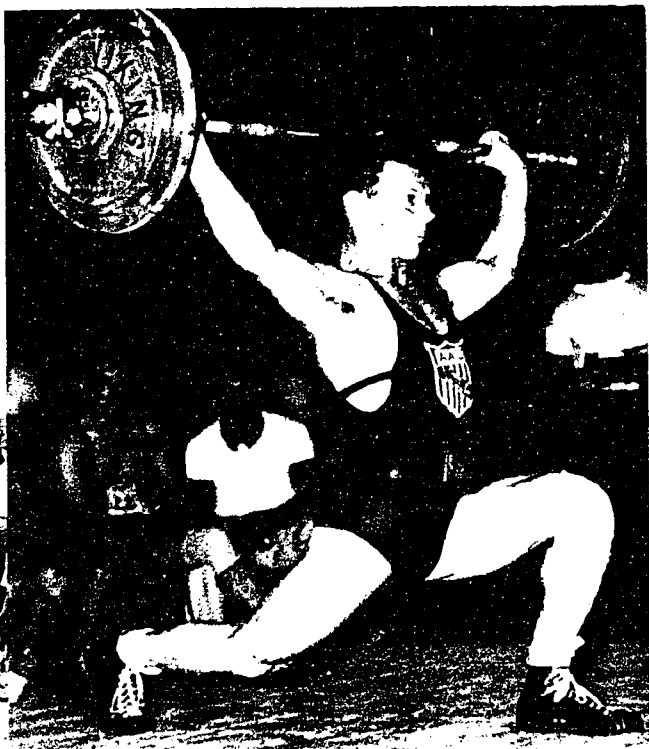
MARTIN KORIK, U.S. POLE VAULT-
ER AND-DECATHLON STAR

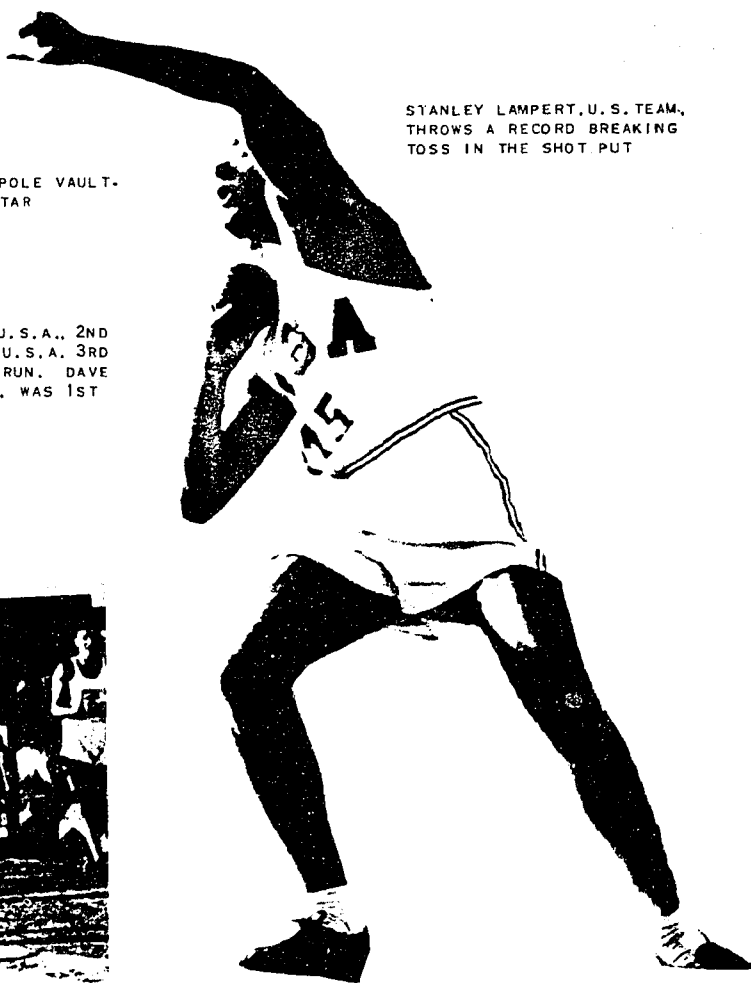
S.W. OMELTCHENKO, U.S.A., 2ND
AND DONALD SPITZER, U.S.A., 3RD
IN THE 800 METER RUN. DAVE
SANDLER, SO. AFRICA, WAS 1ST

STANLEY LAMPERT, U.S. TRACK STAR, WINS THE SHOT PUT AT THIRD WORLD MACCABIAH

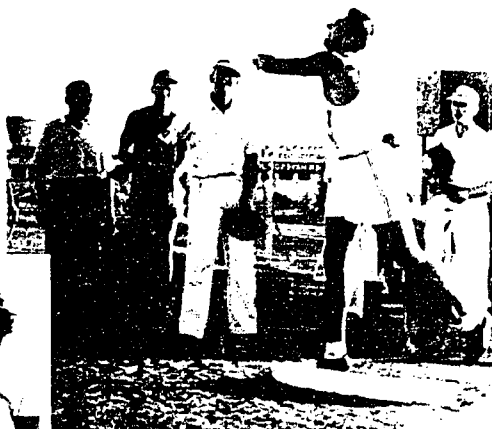

FRANK SPELLMAN, U.S., WINS THE MIDDLEWEIGHT WEIGHT LIFTING CHAMPIONSHIP

STANLEY LAMPERT, U.S. TEAM, THROWS A RECORD BREAKING TOSS IN THE SHOT PUT

BOBBY FISCHER, U.S. SWIMMER WITH TWO ISRAELI TEAM MEMBERS

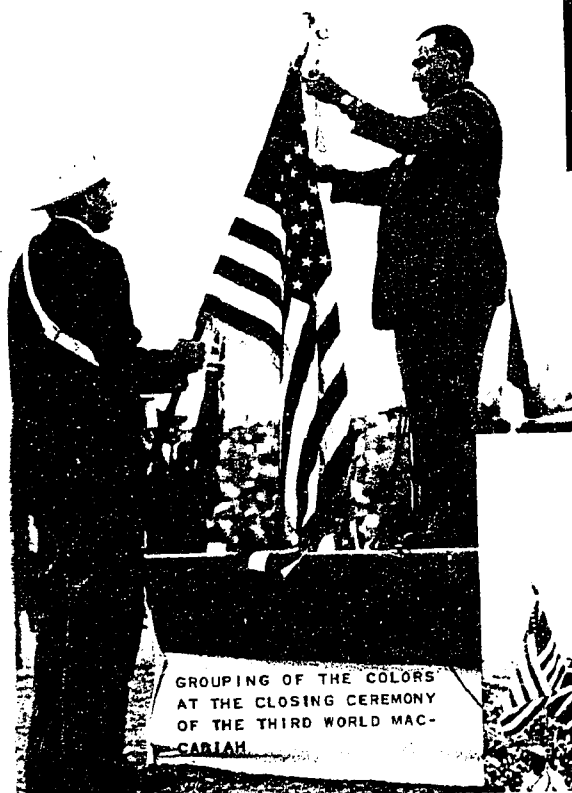
MARTIN KORIK, U.S. POLE VAULTER AND-DECATHLON STAR

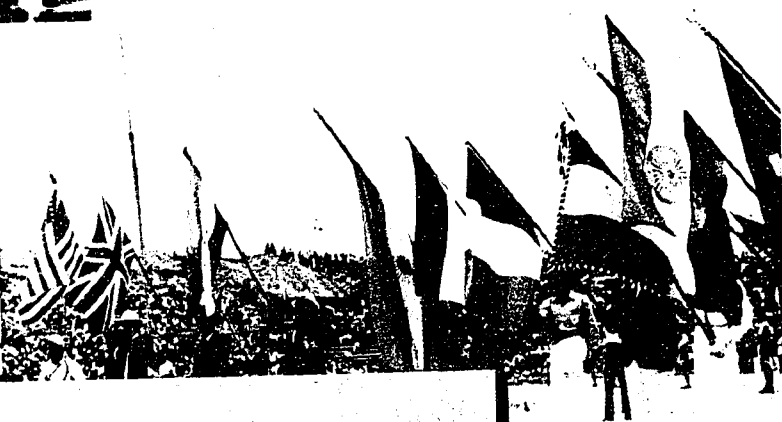
S.W. OMELTCHENKO, U.S.A., 2ND AND DONALD SPITZER, U.S.A., 3RD IN THE 800 METER RUN. DAVE SANDLER, SO.AFRICA, WAS 1ST

RECEIVING LINE AT RE-
CEPTION FOR U.S. TEAM
AT HOME OF MR. RICHARD
FORD, CHARGE D'AFFAIRES
U.S. EMBASSY. RIGHT
TO LEFT: ARTHUR GOLDBERG,
DR. HARRY WERBIN, IRA
KAPLAN, HARTLEY LEWIS,
MURRAY EDELMAN, ROBERT
MORRISON, MR. RICHARD
FORD, COL. H.D. HENSHEL
AND URI NADAY

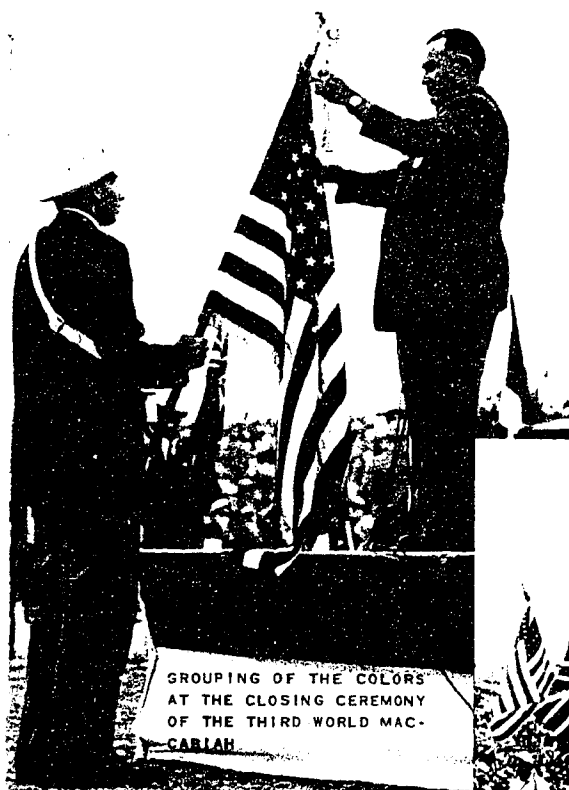

GROUPING OF THE COLORS
AT THE CLOSING CEREMONY
OF THE THIRD WORLD MAC-
CABIAH

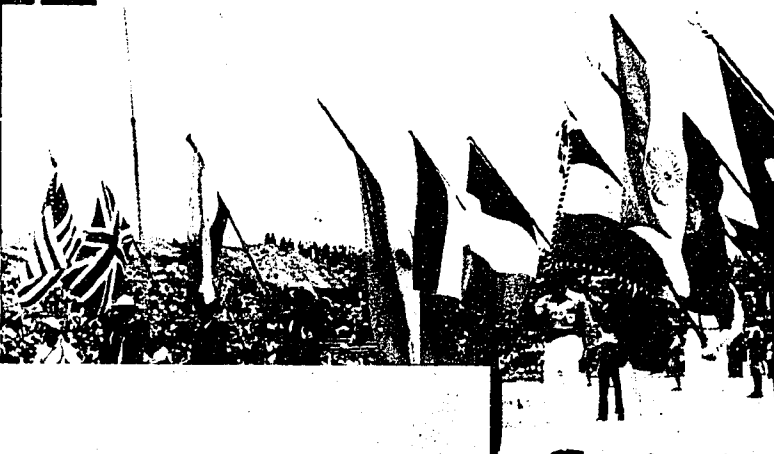

HENRY WITTENBERG, FLAG
BEARER, AND IRVING MOND-
SCHEIN, HEAD COACH, LEAD
THE U.S. TEAM INTO THE
RAMAT GANN STADIUM AT
THE OPENING CEREMONY OF
THE THIRD WORLD MACCAB-
IAH

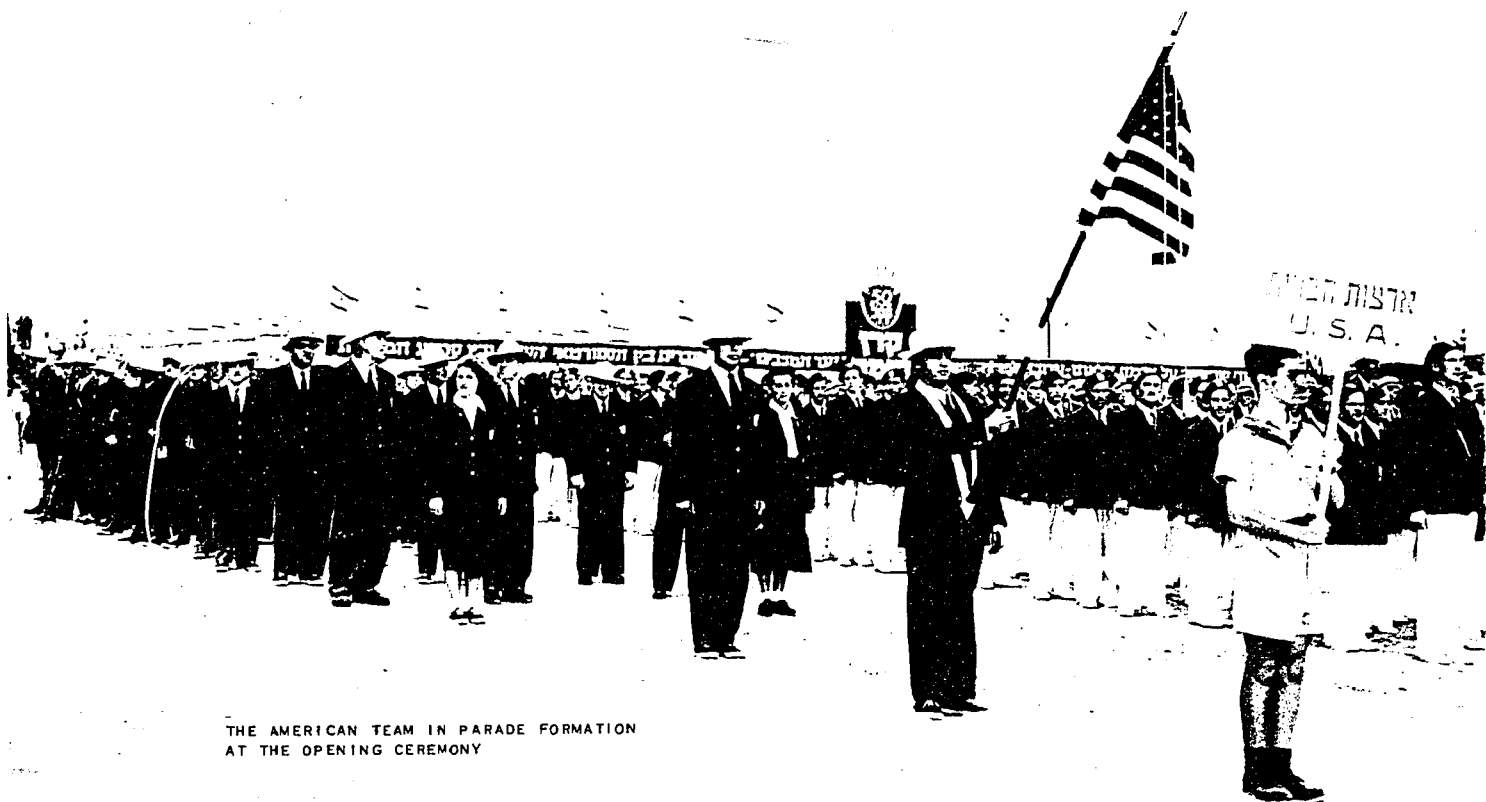
RECEIVING LINE AT RE-
CEPTION FOR U.S. TEAM
AT HOME OF MR. RICHARD
FORD, CHARGE D'AFFAIRES
U.S. EMBASSY. RIGHT
TO LEFT: ARTHUR GOLDBERG,
DR. HARRY WERBIN, IRA
KAPLAN, HARTLEY LEWIS,
MURRAY EDELMAN, ROBERT
MORRISON, MR. RICHARD
FORD, COL. H.D. HENSHEL
AND URI NADAV

GROUPING OF THE COLORS
AT THE CLOSING CEREMONY
OF THE THIRD WORLD MAC-
CABIAH

HENRY WITTENBERG, FLAG
BEARER, AND IRVING MOND-
SCHEIN, HEAD COACH, LEAD
THE U.S. TEAM INTO THE
RAMAT GANN STADIUM AT
THE OPENING CEREMONY OF
THE THIRD WORLD MACCAB-
IAH

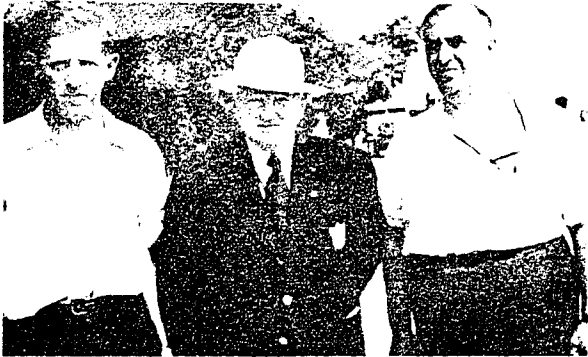

THE AMERICAN TEAM IN PARADE FORMATION
AT THE OPENING CEREMONY

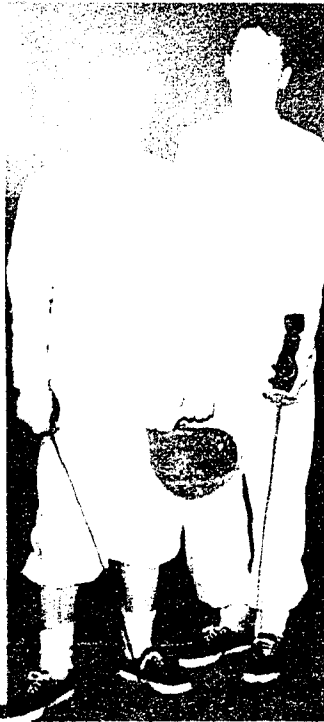
THE ISRAELI BASKETBALL TEAM IN THE
THIRD WORLD MACCABIAH

ENJOYING THE SUN AT THE MACCABIAH VILLAGE, WITH
MEDITERRANEAN SEA IN BACKGROUND. LEFT TO RIGHT:
IRVING MONDSCHÉIN, HEAD COACH; DR. ROBBINS, TEAM
PHYSICIAN; ROBERTA FISCHER, SWIMMER; COL. H. D. HEN-
SHEL, PRESIDENT OF THE U.S. COMMITTEE; MARTIN L.
COHEN, BASKETBALL COACH; ROBERT MORRISON, TEAM
MANAGER

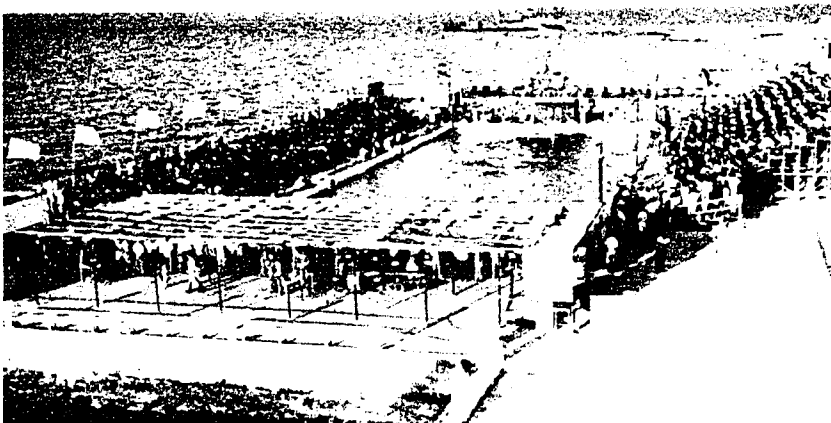
LEFT TO RIGHT:
BOB MORRISON
DAN FERRIS
AL GRNSTEIN

ALLEN KAARTLER AND
DR. DANIEL BUKANTZ,
WINNERS OF FOIL AND
SABRE COMPETITION.

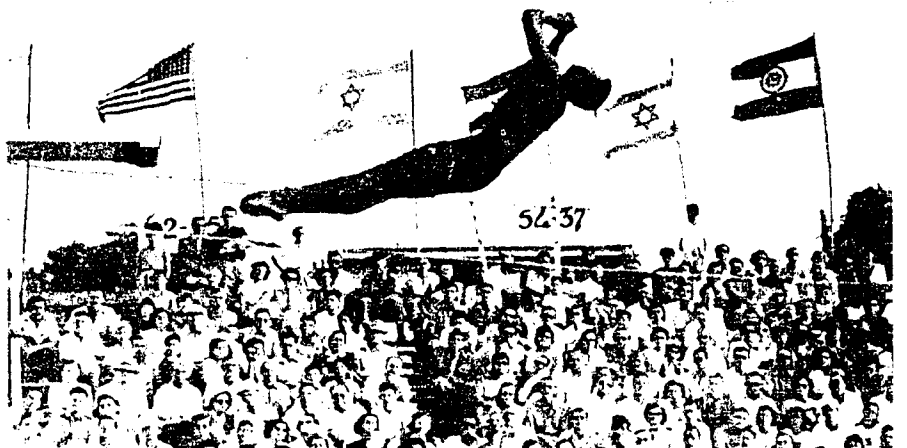

LEFT TO RIGHT: ROYAL CHERNOCK, CHARLES GROSSBERGER
HARTLEY LEWIS AND IRA KAPLAN, THE U.S. WINNING
400 METER RELAY TEAM

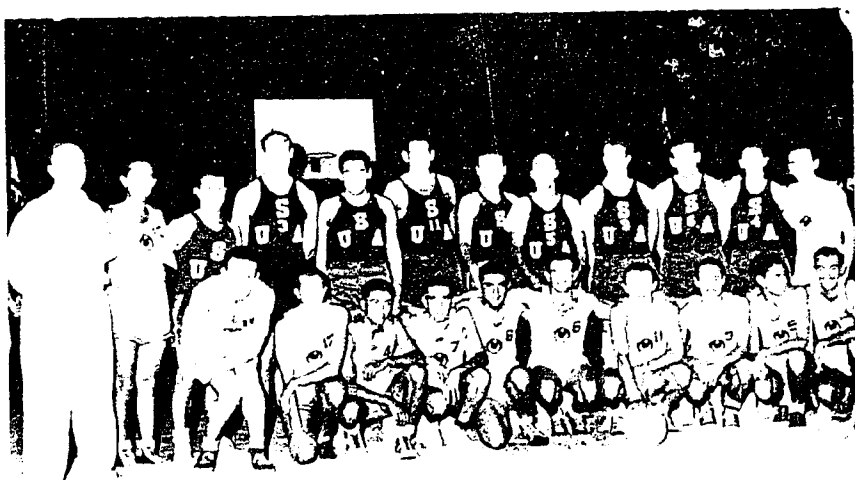

A VIEW OF THE OLYMPIC SIZE POOL AT HAIFA, WHERE
ALL SWIMMING EVENTS WERE HELD. MEDITERRANEAN SEA
IN BACKGROUND

MORLEY SHAPIRO, U.S.A., DOES A
ONE AND A HALF GAINER TO TAKE
FIRST PLACE IN THE DIVING

THE U. S. AND TURKISH BASKETBALL TEAMS

A GROUP PICTURE OF ALL WRESTLERS PARTICIPATING IN THE THIRD WORLD MACCABIAH, FROM TURKEY, DENMARK, IRELAND, SO. AFRICA, GR. BRITAIN, CANADA, U.S.A.

POINT WINNERS IN THE 100 METER RUN. LEFT TO RIGHT: SIMKINS, GREAT BRITAIN; TABAK, ISRAEL; KAPLAN, U.S.A.; SANDLER, SO. AFRICA; GROSSBERGER, U.S.A.; ITLMAN, ARGENTINA

U.S. TRACK TEAM. STANDING LEFT TO RIGHT: HARTLEY LEWIS, S.W. OMELTCHENKO, STANLEY LAMPERT, MARTIN KORIK, DONALD SPITZER. SITTING LEFT TO RIGHT: ROYAL CHERNOCK, C.T. GROSSBERGER, FRED SHARAGA, HENRY LASKAU, IRA KAPLAN

קבוצת סילבר עורכת
ציוני ארה"ב לקונגרס

המשרדים בתיא	ת.ד.	1979
המערכת וההנהלה		
רח' הרכבת 32	261	67201'3
סניף הידיה הליי 40	261	67201'3
יישילום סניף יהודה 835		4068
למורעות - בערב		5462
חיפה, רח' הרצל 27	933	2210
היצ' ודפוס השחר בע"מ		67201'3
הגליץ		28 מר
ערב שבת וחג		מר 48
לתורש 800 מר; בחורל 450 מר		
המסרל: "השחר" חב' להוציא לאור		
בע"מ, הרכבת 32, תל אביב		

תל-אביב, יום ב', כ"ח תשרי תשי"א (9 OCT. 1950) גל' 4547 שנה ט"ז Vol. XVI "HABOKER", Daily Newspaper, Tel-Aviv

ראש הממשלה: במכביה משתקף קיבוץ הגלויות בכוח ובסמל. - בטקס חגיגי חולקו הגבי

חריזות וגמישות של חתולים ואומץ
לב — של גברים.
מזנונים: מרשימים
אווירנו עוק שחגו מעל האיצידינו
בקעת תירול הכנות רמוז על הסעף
ההוא בתכנית: הסעף המרכזי של
הגנונים.
עברו רק כמה שניות ומחזר אצ־
רונים שהנמיכו טוט החלו צוניתם מ־
גנחי נסיון לבדיקת מזג האוויר. מיד
לאחר כך החלה הצניחה עצמה. כקבץ
אות של חסות המשה במצב צנחני
הצבא בפני אלפי צינים סקרניות ולב־
בות פוקמים בחרדה, צניחה אל שטח
האיצידינו. 12 "חריזות הצניחה, כמספר
ששבי ישראל, והקהל מנה את מספרי
הצניחות המפרישים. היה זה מיפגן רב
ורוש. הצניחות הסתירו מיד. לאחר
שהשגנו מגע עם הקרקע" וכעבור
דקות לספר צעדה יחידת הצנוחת הרא־
שונה אל את השיאיות.

"על אדמת האויב"
 טיפפת האגרת שושנה
 יחדה זו אל שר הבטחון
 היתה: "בתמודדות הבר
 אה נלחם על אדמת האר
 צנו", והתשובה: "דבריד נר
 צבנו".

האיגודים עטות
"אש ותמרות עשן"...
נסתימו תמוני הצנחנים — והחלו תרגילי חדר. הרגלי, מכוניות צבאיות ונקר כדוריה אל האיגודים ועד מחנה החלו החיילים הרושבים עליהן לצנוח ארצה מתוך המכוניות הנוסעות. ובעוד המכוניות ממשיכות לנוסו כבר נערכו אנשי הצבא לקרב־מגע והסנינו תרגילי "בזרז". התרגילים היו לעתים "ריא" לשם ביותר והעידו על אימון יסודי של המבצעים.

אלא שהעיקר עוד היה לפנינו. ההפ-
תעה בהופעת הצבא היתה — תמרון
קרבי. צוותות מקלעים קבעו במרכז
האיצטדיון מכונות ירייה, שפתחו באש
עצב אנושי צבא אשר החלו לעצור
שורה ארוכה של מכשולים (גדרות).

[illegible]

באותו ריוק בביצוע הצטיינו תרגילי ההתעמלות בקרנות ותרגילי הסדר בריר בים, שלח בנציגת תאמורת הצבאית

חירות עם - חקנות

לא נפקד גם מקומן של בנות ישראל במפגן כשרות הנוגני של הבשא. הן קבוצות, שהניגון למרש בריתה, היו יחידות של שחילות. בבהירות התפזרו על פני השטח להדמות השימוש והי שלטה במקל הקצר (תרגילי קריה פנים אליפס). רעוד סתרם סימה הקבוצה האחת את תרגיליה, וכבר דאגו אז בנות הקבוצה השניה משפסות על מיתקן חללים שהוקם במיוחד. אכן,

הגב' אסתר רוקח מוסרת
את גביע ראש עירית תל-אביב
לנציני ורחבת יושנאל

[illegible]

הפעם למור' במקצת מן הנסיון. התגו-
עו הוצבה הפעם במקומות הגנונים
וללא הפרעות וסם קהל הרבבות בביתו
לאיצטדיון. בשעה 2.30 היה המקום
מלא. 40 אלף איש – ביניהם השו-
ההמלטה, צירי מדינות ואנשי הסגל
ההיסלומטי, נסחסו צבאיים, יצגיו מר-
סדוק, קציני המשכ"ל – תפסו את
מקומותיהם. התמונה שנתגלתה לעי-
היתה ססגונית ביותר. ליד הנגלים
קופו את האיצטדיון וקבעו גם סמל-
היחידות הצבאיות.

בירוק ב"ר הניגן לבמה הנשיאסו-
ראש המשלה מר דוד בן-גוריון מלווה
הוא המנהל הכללי של ההגנה, מר

האות, הושמעה „התקוה” והצבא נטל לידו את ה„שלטון” למשך 90 הדקות הבאות, ולרכבות מאזרחי ישראל ניתנה הזמנות להציץ הצצה חסופה אל מאחורי הפרדוד של הכשרת הצבא לתפסינו.

מאות - בקרב אחד

אל המגרש ובנסה יחידת משמר הדי
גל, ומיד אחריה עלתה יחידה שייצגה
את צה"ל על כל שורותיו וחילותיו
לפניך צעדו מאות, אך רק רגל אחת
התרוממה, רק יד אחת נעה - כך ראינו
את הגוף הגדול הזה במעצרו. הקשה
קיבל בתשואות את צעדי צה"ל.

A black and white photograph showing a highly textured, granular surface. The texture is composed of many small, dark, irregular particles or grains. Scattered across the upper half of the image are several light-colored, somewhat circular or oval shapes, which appear to be small stones, pebbles, or perhaps biological structures like eggs or seeds. The overall appearance is that of a rough, uneven ground or a wall made of coarse material.

מצנחנים יורדים על האיציטדיון

היום נפתח
קונגרס המכבי

הקונגרס העולמי ה-11 של "מכבי" תחם הנוקר בשעה 9 בבית הקרן הקיימת לישראל בתל אביב, רח' הרמן שפירא.

בקונגרס ישתתפו צירים 247 אחרת ובו יוחלט בין היתר, על ההכנות לכביה ה-47, על טעינת יער המכביה על ידי הפעולה של "המכבי" והרפס"י לפי המוסדות הלאומיים והצבאיים.

חִי-לִחְלוּץ אִמְרֵי קוֹנֵי עֵבֶר אֶת קוֹרֵי

סייר בעומק של 10 מילין. - מצפים להתקפה רבתי של כוחות הא

— שורות הבוקר, י' פ'ת דוסר וטיץ —

חילות החלוק האמריקניים, שחצו את קו הרוחב ה-38° אקוואל גרעור, חדרו בצומק של כ-10 מילין לטריטוריה

התבטחון והאגודה - גם דעתו של התבטחון ופירוש
לבטיסיהם דרומה תוך 48 השעות הקרובות. מצפים
לחציית קו הרוחב ה-38 ע"י כוחות או"ם, הנערכים להת-
קפה לאורך הגבול.

כוחות דרום קוריאה מוסיפים
לחדור לעומק צפון קוריאה

הגיעו לפרברי וונסאן - הנמל בחוף המזרחי
המזרחות הדרום קוריאניים, והם עומדים לעדות על העיר

הכוחות הדרום קוריאנים פרצו את
מול אחר הצהריים את קו ההתנגדות
השני, אשר בו נתקלו במשך 12 השעות

המלך האיסטריאני והמלך -
המערב לא יד

ראש עיריית רמת-גן מר' אברהם קריניצי מוטר לנציג
הקבוצה השוודית את גביע המנצחים בהתחרויות כדוריד

הטורים הצרפתיים בהודו-סין
נסוגים לעמדות-תותחים מבוצרות

שני טורים צרפתיים, הנוגשים מן
וויטוריה הכבושה בידי הקומוניסטים
דורסין, הניעו אתמול לוקוח המוגנת
ידי תותחת הכבדים של המצודה
רפתלת סאסקי - אמר בסאינו דן

המערב לא דן

נִיצְחָנוּ אֶת הָאוֹיֵב מִבְּחוּץ: לֹא יִסְ

2 קולות.

בולגריה החליטה לעכב בצבא סוג מסוים של מכוניות, אשר בימים רגילים צריכים היו להשתתף בהגנה – נגמר אהמול ממקורות צבאיים בלונדון. מסתבר של צעד זה הוא לחזק את ההגנה על ידי קבוצה של חיללים בעלי אומון מלא, המתאימים יותר לחסדי של שעה חרום מאשר אנשי העתודות, הנאים לצבא של החיים האזרחיים. פקידים בלונדון קוראים את הידיעה הזאת בשמועות הגוברות והולכות, שבוולגריה – בעלת־הברית הנאמנה ביותר של רוסיה הסובייטית – נהרסה מיו "לכות" את מערכת ההגנה הפעילה ביותר בטרוריה ובינאסליות. התפתחות אלו הוכנסו לפרסום בכתב עת "צדון", שעה שטרקיה ויוון מתנגגות בחששן. הנאציס לא ארגון הברית האסלנטית לחגגת היום הרישון. (יו א-א)

קיה להכניס לגבולותיה במשך 3 חודשים
250 מוסלמים מאצאיה הטורקית. בתשרי
במה הצהיג טורקיה תנאים מוטלים כ-
שר העזרתם של המגורשים, כגון: שלא
להעבירם למגנים ולהרשות למעבירים
לקחת עמם את מטלטלותיהם ואת הכסף
שקיבלו על ידי מכירתם שר נכסיהם.
בתשובה בלוריה לא היה כל יתור
והודגשה העובדה, כי המיעוט הטורקי
המגורשי צריך נכבד אצטורי. **מיתלים**
מיתלים אצטורי אצטורי אצטורי
המיתלים אצטורי אצטורי אצטורי
המיתלים אצטורי אצטורי אצטורי
(דיוור)

צעד זה נעשה בעקבות גירוש 250
לף יורקים ביולגריה. שר הפנים הטור-
קי רוקנסין אסאנוגולה אשר לסופר רוו-
י, כי הממשלה הטורקית תחיה בניסח-
ת גורשים ביולגריה המצויים במהירות,
ולא לנכוח הורם העצים של המהגרים
בארצות. נאלצו השלטונות הטורקיים
סבור ומנית את הגבולות ולתק את כל
הקשרים עם ביולגריה.
ב'10 אוגוסט תפעה ביולגריה מסור-

יג. ובהנה ישראל. שנתנה בקיום
אשון בסימנים הכללי של הנקודות
ההתחברות. גביע זה הוא מתנת
אד. המהירות ציור ארזים. מ. ב.
אד. והוא ממסר ליד מר בן-גוריון
ידר רובינס, מראשי ההסתדרות
ונות ומעסקי הכבש בארצות
רית. גביע שני מסר מר בן-גוריון
לממשלת הבריטית, שמספק בקיום
במספר הנקודות הכללי. לורד נתן
במסמכת גביע כדור הסל לנציג
המדינה ובגביע כדור המים למש-
ת דרום אפריקה. מר קריניץ, ראש
ית (מחלף), מסר את גביע הרמה
(סוף עמוד 4 אטרים 65'4)

[illegible]

ידין. - מצפים להתקפה רבתי של כוחות האו"ם לאורך כל הגבול

וסיפּים
הדרגה

קוריאנים פרצו את
את קו ההתנגדות
לזו במשך 12 השעות

ל הדיכוייה הדרום
ה לעיר סיוג, כ" 10
ת לוונסאן. יחידות
העיר אנכיון, 4
שמש אפשר להשקיף
זום. חונסאן שוכנת
גונית לאנכיון.
מרה בל 12 טאנקים
בבקעת חונסאן, לכר
לא נחלה ליד יח"ר
שהיה עליהם לס
שלום ועל סיוע
יצת שיחקלו בטאנ

קוראניים אשר נעצ-
מרחק של 8 מילין
עשה מזרחית לעיר.
מהפתל באזור זה
כאש כבדה של
עליהם מן העמוד
הרכס שמעבר
שעה 9 לא נתקלו
של ארטילריה או
(יו. סי.)
אוייר האמריקני

וכינתו אתמול רצון
הרוקיקים שעברו את
שונרתה על האמדי
וחזי הצפוניים לא
יבצע אתמול
ות תמכו בדבינית
ששלחה יתדות סיור
בסמוך לקאסונג.
ביד האויר האמי
הליבונית הדרדי
בשעה מאוחרת
התקפות אויר,
ר וונסאן. המיר
כל דבר הנראה
השטח

ההורודישע
(גרנובויע)
בשעה 11.10.50
בדירת ש"צ,
מחנה המלך 97

מטוסים אמריקניים השילו על קורדי
 אה הצפונית כדורים. בהם מטוסות
 התחלסות אווים בקשר שיתוף קורדיא
 המצויות וקריאת דרור לשם הקורדיא
 למעלה 45' אלקי חילום דורמים
 עברו לשטח צפון קורדיא הכוחות
 הדורמים התקדבו אתמול נלמל החשוב
 ביותר שבתוף המפותח ונמלאן התקדבו
 התהלו כמרבץ הערץ ללא ההנגדות
 כמעט עד שעה מאוחרת אמט
 הקרב על וולנסאן החל את
 מור אהה"ש כשהדיוויזיה התי
 רום-קורדיאנת השלישית התי
 קיפה את קוי ההתנה של הצפון
 ניים לאורך הנחל מאגדה דרור
 מרת-מעריבת דומה, לאחר
 שהתגברו על ההתנגדות 2 כדור
 גות קומוניסטיים באותו מקום.
 יחידות סיור של דיביות הפרשים
 הראשונות חזרו אהמול בעוקם של 2
 ק"מ לשטח צפון קורדיא מבלי להחלק
 בהתנגדות כפי שציפו לה, אולם אם
 מכוונותיהם ורשומות ניגבה עליהם
 שעה שנינו להעביר את עמדותיהם מע
 בר לבקעה, המהות את גבול קוי הרוחב
 38'

[illegible]

טריגוה לי יתבקש
להמשיך בכהונתו

היום מתכנסת מועצת הבקעון לשיבה
מאחורי דלתים סגורות. בה יתקון שאלת
בחירתו של מזכיר ראשי של הממשלה.
נראה, כי טריגוה לי תבקש להמשיך
בתפקידו המסתיים בפברואר. כי הוא האר
ציות המאיימה להמשיך ככהות המפקד
ה-

**מפקד הכוחות הבריטיים
לישיבות עם מקראות**
הגנרל סיר ג'ון הארדלי, מפקד כוחות
הקרקע הבריטיים במזרח התיכון, הגיע
אתמול להגנרל קונג מסטנפורד. בדרכו, הגנרל
קיה מקום שם ישיבות עם אנשי מק
ארטור ויבקר את תחנות הסטנפורד.
בסוריה, הארדלי, עומד לצאת לטקס
היום.

[illegible]

Map of the Eastern Mediterranean and surrounding regions, showing the Red Sea, Persian Gulf, and parts of the Middle East. Major cities and regions are labeled in Hebrew. The map includes latitude lines at 36° and 38° North, and longitude lines at 40° and 42° East. Key locations marked include Jerusalem (ירושלים), Tel Aviv (תל אביב), Haifa (חיפה), and the Red Sea (הים הדרומי). The Persian Gulf is labeled 'הים הפרסי'.

מוצעת הבטחון, וימצנ בעדה מלפול
נגד התוקפנות, והיחידות שתופרשנה לשי
מורסו של האויס תופעלה על ידי מוצעת
הבטחון או על ידי העצרת.

בליק אסאנס אין שטילעס סוף פארב
שהווען שפטיג' ילחם בתורק באהניג
ו, והתבטלה מאד את יצילותו רבים
של המדינות הגדולות משקפים רבים
בזורים, שקבלת ההצעה האמריקאית
תהיה המצע האחרון, אשר יגורם לכך.
שהרסנים יחליטו לעזוב את הארגון הבינ
לאומי.

בזורים אסאנס, ורוסים עשו
משנה גדול שאלו הופיעו בישיבת מנח
הבססון אצור החליטה להסיל סנכ
ציות באציות על צפון קוריאה, אילו זה
הרוסים משקפים את חתרם בגלל הריצוג
הסיני, כי אז היו יכולים להסיל חש
על פעולת הארגון רוב הפקידים לית
אסאנס בזורים, כי הרוסים ציפו לנצחונו
של צפון קוריאה, לפני שפולחם הנגד
של האויים יכלה להתחיל יצילה. (ני. עי.)

↑ **3. "שרות איחוד" מקומו**
חיל-המלוואים מקבל מיד ממוסדות הוראות לאמונים שיגייסו. עתה הוא יוכל קריאה לשרות מיוחד בקרב התמורו הארצי. לשם ביצוע

ורגס מוסיף לעמוד בראש

ד"ר גוטליב חרגס, המועמד של מפד"ץ הפדרציה הרוגוסרביט לנשיאות בר זכה עד אחרון במיליון נוסף של ימים ונספר אחתול במקורות בלתי יפים בירודי-זנידור.

קבל ר' חרגס בסך הכל 1,215 קולות, והוא נבחר בראש מחלק ארבעת המועמדים. יריבו — שושן אדוארדו גומה, מנהיג האיגוד "קרית הדימוקטי קיבל רק 670,518 קולות".

קריסטינו מחארי, סוציאליסט ומקום מממשלה הנוכחית) קבל רק 40,339 קולות. זיור מגנפירו, מהסוציאליסטים

כדי להפגין בפני הממשלה את התנגדותם להחלטת דבר תכנית העבודה לערער את קורבם של מגדלי העופות וממשק הפרטני בירושלם — נקרא ליום "ד' באולם קולנוע "שדרות" כנס חירום מטעם מגדלי העופות. הממשלה מהבנת עתה את הסדר גידול העופות לעונה הבאה ומכל הירידה שנקבעו על כה מהביר, שחנות הממשלה להפגיד ירישות מהורות בפני כל מסק ומשק בענין הספקה עצמית של הירושלים — דבר שיביא פליט כל מסק להחלום: זה מסקים סרטים, כי אין להם שטחי קרקע תחוצים לגידול את

**שיחות בואשינ
אירופה מפני תר**

פְּקִידִים אִירוֹסִיִּים גְּבוּרִים
הֵחֵלוּ מִתְאַסְּפִים בְּוֹאֲשֵׁינֵנָּנוּ
אֲתָמָל לָשֵׁם שִׁיחֹת דַּחוּפֹת
עִם הַמְדִּינָאִים הָאֲמֵרִיקָאִים
בְּמַהֲרֵי הַהֲנָה וְהַמְלִכָּה, עַל
הַדְרִים שֶׁיֵּשׁ לָנוּ כִּי הֵחֵק
אֵת אִירוֹלָה לְנוֹכַח הַסִּמְנִים
שֶׁל תּוֹקֶפֶת קוֹמוֹנִיסְטִית חֲדָה
שֶׁהָ הִתְמַכֶּת עִי' רוֹסִיָּה.

האוסטרי קארל גרבור ומיניסטר המדינה הבריטי לעניינים כלכליים, יו קייססקי. במשך השבוע יתחלו שר ההגנה הצרפתי, שר הספינות הצרפתי והשווייצרי הצרפתי בארצות הברית בשבועות עם המהמורים האמריקניים על שאלת זיווג החדש של גרמניה ועל הכתוביות האמריקניות לסמך להקמתן של 15 דיכיות צרפתיות.

הדינור: על הגנה של אירופה המערבית נעשו הדופים במים האחרון נוכח ההספרות והמהומות שנגרמו באוסטריה במתכתה של רוסיה, נוכח הבחירות ועומדות הערך בגרמניה המערבית.

מבין המומחה ל-15 באוקטובר
מומים מערבים חוששים שהרר
טים יעוררו מהומות גוססות מסוג זה
במסגרת החללי את הממשלות הלא-
קונמוניסיות באירופה.
דו"ח על המצב באוקטוריה
גרונר ימסור במישרין דו"ח לשר
ההחזק האמריקני דין אצ'סון על השבר

זאב בהדור
מודיעים בשמחה על הולדת
הכנסתו בכריתו של אאע
קבלת אורחים ביום השבת

בביתנו ברחוב
הסתדרות הציונים
מפלגת
הודעה רחופה לנו
ביום השני, כ"ח בתשרי תש"נ
יתקיים במועדון המפלגה, רחוב
כנוס האחראיים 7
על כל הסניפים לשלוח

גרים. מתוצאה מכך באה מבר. הישע
מטעם הסקטור הקובוצי, שהמסילה תחלה
להם את מסכת העמותות, בה במידה שמי
פר העמותות בסקטור הפרטי ילך ויחלר

בכנס זה התבררנה באורח מקיף כל השאלות העומדות בפני ענף גידול הערסות, בכדי למצוא באופן משותף מתרח צודק לבעיות אלה.

**גטון על הגנת
קפנות הקומוניזם**

ותות והמהומות הקומוניסטיות שבוצעו באוסטריה בתמיכתה של רוסיה. משרד החוץ האמריקני הודיע כבר, כי האם יריקנים יפעלו בכוח נגד שימוש בכוח בסיסים הכיבוס שלהם. במקרה שהרשימה יבטלו לעורר מהומות קוסטובנה, נאמנה זו נתמכת על ידי צרפת וברית המועצות. שגם להן יש סעיפים בכוחם באוסטריה. במשך שוף השבוע הבאה הממשלה האמריקנית תהווה נציג העניין האמריקני באוסטריה לעמוד במצב הכן. השלטונות האמריקניים ישתמשו בשיטות האצאה האחד הירקני. במקרה שיהיה צורך בכך, ברו כלים את המר.

הקקידים הבריטיים והצרפתים עוֹסֵם לישוה עם שר החוץ האמריקני איליין, עם שר ההגנה האמריקני הגנרל ביורג' מרשל, עם שר האוצר בן טננדר ועם מנהל תכנית מרשל, ויליאם פוסטר. דוד ברוס, השגריר האמריקני במכארים, הוזמן לכאן אף הוא כדי לקחת חלק בשיחות עם נציגי צרפת.

עוֹאֵם פֶּחַח — לְדִיִּיק טֶאכֶסס
עבדל רחמן עוֹאֵם פֶּחַח, המזכיר
הכוללי של הליגה הערבית, יצא את
מצרים בדרכו לדייק טאכסס בִּ2' לאוק'
טובר, נמסר אתמול מקהיר. (סיי"ט)

עיתו עליזה
בום הבכור **דורון**
ה ביום א', כ"ז תשרי (8.10.50).
ג' חשון תשי"א (14.10.50)

הכלליים בישראל
המרכז
נל סינפי המפלגה
א" 9.10.50 בשעה 3 אחה"צ
המלך ג'ורג' 33 תל-אביב
בחירות במקומות
את באי-כחם לכנוס תנ"ל
הנהגת הבחירות המרכזיות
המזכירות

בית!

צסר מ

100

בית!

הבקר

תאריך: יום א' פ"ח תשרי תש"א 10.30
תעריף: י. ה. פ. ס. מ.
אין המערכת מחזירה
כתביד שלא נתקבלו לדפוס

במדיניות העולם

טורקיה

במועצת הבטחון

אחרי המאבק הדרמטי על
נציגות המזרח התיכון

אחרי מאבק ממושך נבחרה
טורקיה כחברה במועצת הבטחון.
החלטה זו הוכרזה היום בבית
החוקים באיסטנבול. ההחלטה
היא אחת מהחלטות הממשלה
החדשה. ההחלטות האחרות
היו: מינוי ממשלה חדשה, מינוי
ממשלה חדשה, מינוי ממשלה
חדשה, מינוי ממשלה חדשה.

ההחלטות האחרות הן: מינוי
ממשלה חדשה, מינוי ממשלה
חדשה, מינוי ממשלה חדשה,
מינוי ממשלה חדשה, מינוי
ממשלה חדשה, מינוי ממשלה
חדשה, מינוי ממשלה חדשה,
מינוי ממשלה חדשה, מינוי
ממשלה חדשה, מינוי ממשלה
חדשה, מינוי ממשלה חדשה.

ההחלטות האחרות הן: מינוי
ממשלה חדשה, מינוי ממשלה
חדשה, מינוי ממשלה חדשה,
מינוי ממשלה חדשה, מינוי
ממשלה חדשה, מינוי ממשלה
חדשה, מינוי ממשלה חדשה,
מינוי ממשלה חדשה, מינוי
ממשלה חדשה, מינוי ממשלה
חדשה, מינוי ממשלה חדשה.

ההחלטות האחרות הן: מינוי
ממשלה חדשה, מינוי ממשלה
חדשה, מינוי ממשלה חדשה,
מינוי ממשלה חדשה, מינוי
ממשלה חדשה, מינוי ממשלה
חדשה, מינוי ממשלה חדשה,
מינוי ממשלה חדשה, מינוי
ממשלה חדשה, מינוי ממשלה
חדשה, מינוי ממשלה חדשה.

ההחלטות האחרות הן: מינוי
ממשלה חדשה, מינוי ממשלה
חדשה, מינוי ממשלה חדשה,
מינוי ממשלה חדשה, מינוי
ממשלה חדשה, מינוי ממשלה
חדשה, מינוי ממשלה חדשה,
מינוי ממשלה חדשה, מינוי
ממשלה חדשה, מינוי ממשלה
חדשה, מינוי ממשלה חדשה.

ההחלטות האחרות הן: מינוי
ממשלה חדשה, מינוי ממשלה
חדשה, מינוי ממשלה חדשה,
מינוי ממשלה חדשה, מינוי
ממשלה חדשה, מינוי ממשלה
חדשה, מינוי ממשלה חדשה,
מינוי ממשלה חדשה, מינוי
ממשלה חדשה, מינוי ממשלה
חדשה, מינוי ממשלה חדשה.

ההחלטות האחרות הן: מינוי
ממשלה חדשה, מינוי ממשלה
חדשה, מינוי ממשלה חדשה,
מינוי ממשלה חדשה, מינוי
ממשלה חדשה, מינוי ממשלה
חדשה, מינוי ממשלה חדשה,
מינוי ממשלה חדשה, מינוי
ממשלה חדשה, מינוי ממשלה
חדשה, מינוי ממשלה חדשה.

השופטים ומלחמתם

למעמד הוגן
תשומת לב הצבור הופנתה אל
מהלך העניינים במערכת המשפט
במדינה, ע"י האיום בהתפטרות
המונית מצד השופטים. לכאורה
אין כאן "סנסאציה" לגבי מדינה
ישראל. הוא כבר "איימ" עלינו
בשבתות והתפטרות מורים, ר"ר
פאנים, אחיות, עובדי דואר, אם לא
להזכיר שרים, גלים של התפטר
בניות עברו גם על המשטרה ועל
משרד האספקה והקצובה. מלומדי
שביתות והתפטרות אלו בתקופת
שלטונה של הקואליציה הנוכחית
המתמרת לייצג את החוג העובד
וה"מרגריטי", עכשו זכינו גם
לאיום של שופטים. אירת השביר
תות ואיומי השביתות מוכיחה את
תקופת שלטונה של ממשלת המניח
ליאון בלום בצרפת, ערב מלחמת
העולם. ממשלה סוציאליסטית וו
העלתה אז את סיסמת "ארבעים
שעות שעות עבודה לשבוע", בת
קופת ההודיות המוגברת של
הנאצים מעבר לריינס. אי על פי
כן פרץ גל של שביתות בכל צרפת,
דקא עם עלות ממשלה זו לשלוח
והשתדלה בה אירח של תבוסות
וגיוון שסייעו לא מעט למפלגה
הצבאית ולכניעה המבישה של צר
פת בפני קלנסי הנאצים. לכאורה
נראה הדבר כפראדוס, שדוקא
המשלה המכריזה על תכנית סוצי
אליסטית וזכה לקבלת פנים עלו
בה כל כך מצד עובדיה בכל העני
נים והמקצועות. אך בדיעבד אין
פל רבואת בתופעה זו של שבי
תות מוגברות ותביעות שכר נוסף.
בתקופת שלטון ממשלה סוצי
אליסטית, המשטר הסוציאליסטי
מי מעלה את השכר הנומינלי ומ
צמצם את שעות העבודה ופירן
העבודה, אך התוצאה הישירה של
מדיניות זו, היא שהשכר הריאלי
וכמות המצרכים החיוניים בשוק
יורדים ומורידים עם את רמת
החיים הכללית, מנהלי האגודים
המקצועיים מצאים באיירה זו על
נקלה פתח פתוח לביום "זעם המו
נים" על רקע של שכר ותנאי עבו
תות.

במערכת הכלכלה הישראלית
תמצב שזחזח הוא קשה ומסוכן
מבואר אחרת, שתי מפלגות מתח
רות כאן על הגמוניה במחנה הפוע
לים, ושתייהן אינן בודקות באמצ
עם להשגת מטרותן מבחינה מע
שית שתי המפלגות דומות בשאי
פות החברתיות שלהן, ובעיקר
במטרות המידיות לתחית השכר
התחזקתן. מאפי' וממם שוחפות
שיות הן לתאורת השלטון, אשר ב
ראש וראשונה יתן לכת העליונה
ועומדת בראש כל אחת מהן, הו
דמולות לשלום ולהתבצר בעמדות
מדיניות וכלכליות חשובות. א
שמים כאילו עולה בצעקניהת
העמדיית על מאפי' עדין ספק
גדול הוא אם מנהיגיה היו ראדי
קליים יותר, אילו הגיעו לשלטון
אבל שתי המפלגות שיתפות באח
דיותן למשבר הכלכלי ולאינפל
אציה הגוברת והולכת במדינה
התחרות בין שתי המפלגות הללו

לפניכן אין מלחמת העובד ה
אינטלקטואלי במדינה לשוויון מ
די ולשכר הוגן. בתחשבת עם ח
קידו והכשרתו המקצועית, מסתי
מת עם השגת ההעלאה בשכר, הע
לאה זו אין בה כל ממש במשטר
הכלכלי הנוכחי במדינה. המנהיג
בין משבר אחד למשנה, השמאית
צריכה להיות ליציבות במהירים
לאספקת סדירה ולמשטר של שוו
יון משוחרר מדימוגיה מעמדית.
גיופות השכר והמחירים מעטים
כתתיים. מצוקת השופטים היא ר
אחד הסימפטומים המורים כבר על
התפתחות מסוכנת והרסנית במשק.

לפניכן אין מלחמת העובד ה
אינטלקטואלי במדינה לשוויון מ
די ולשכר הוגן. בתחשבת עם ח
קידו והכשרתו המקצועית, מסתי
מת עם השגת ההעלאה בשכר, הע
לאה זו אין בה כל ממש במשטר
הכלכלי הנוכחי במדינה. המנהיג
בין משבר אחד למשנה, השמאית
צריכה להיות ליציבות במהירים
לאספקת סדירה ולמשטר של שוו
יון משוחרר מדימוגיה מעמדית.
גיופות השכר והמחירים מעטים
כתתיים. מצוקת השופטים היא ר
אחד הסימפטומים המורים כבר על
התפתחות מסוכנת והרסנית במשק.

לפניכן אין מלחמת העובד ה
אינטלקטואלי במדינה לשוויון מ
די ולשכר הוגן. בתחשבת עם ח
קידו והכשרתו המקצועית, מסתי
מת עם השגת ההעלאה בשכר, הע
לאה זו אין בה כל ממש במשטר
הכלכלי הנוכחי במדינה. המנהיג
בין משבר אחד למשנה, השמאית
צריכה להיות ליציבות במהירים
לאספקת סדירה ולמשטר של שוו
יון משוחרר מדימוגיה מעמדית.
גיופות השכר והמחירים מעטים
כתתיים. מצוקת השופטים היא ר
אחד הסימפטומים המורים כבר על
התפתחות מסוכנת והרסנית במשק.

לפניכן אין מלחמת העובד ה
אינטלקטואלי במדינה לשוויון מ
די ולשכר הוגן. בתחשבת עם ח
קידו והכשרתו המקצועית, מסתי
מת עם השגת ההעלאה בשכר, הע
לאה זו אין בה כל ממש במשטר
הכלכלי הנוכחי במדינה. המנהיג
בין משבר אחד למשנה, השמאית
צריכה להיות ליציבות במהירים
לאספקת סדירה ולמשטר של שוו
יון משוחרר מדימוגיה מעמדית.
גיופות השכר והמחירים מעטים
כתתיים. מצוקת השופטים היא ר
אחד הסימפטומים המורים כבר על
התפתחות מסוכנת והרסנית במשק.

לפניכן אין מלחמת העובד ה
אינטלקטואלי במדינה לשוויון מ
די ולשכר הוגן. בתחשבת עם ח
קידו והכשרתו המקצועית, מסתי
מת עם השגת ההעלאה בשכר, הע
לאה זו אין בה כל ממש במשטר
הכלכלי הנוכחי במדינה. המנהיג
בין משבר אחד למשנה, השמאית
צריכה להיות ליציבות במהירים
לאספקת סדירה ולמשטר של שוו
יון משוחרר מדימוגיה מעמדית.
גיופות השכר והמחירים מעטים
כתתיים. מצוקת השופטים היא ר
אחד הסימפטומים המורים כבר על
התפתחות מסוכנת והרסנית במשק.

מלחים ישראלים

רשמים מעניינים על גישות מלחים
ישראלים עם יהודים בתפוצות מחסר
ממם ב"מאי הישראלי, בטאון אגודה
המאיים חתומה.
צבי המאיר, מעובדי אגודת המשא
הישראלית, הנריטה סאל, כותב על

רשמים מעניינים על גישות מלחים
ישראלים עם יהודים בתפוצות מחסר
ממם ב"מאי הישראלי, בטאון אגודה
המאיים חתומה.
צבי המאיר, מעובדי אגודת המשא
הישראלית, הנריטה סאל, כותב על

רשמים מעניינים על גישות מלחים
ישראלים עם יהודים בתפוצות מחסר
ממם ב"מאי הישראלי, בטאון אגודה
המאיים חתומה.
צבי המאיר, מעובדי אגודת המשא
הישראלית, הנריטה סאל, כותב על

רשמים מעניינים על גישות מלחים
ישראלים עם יהודים בתפוצות מחסר
ממם ב"מאי הישראלי, בטאון אגודה
המאיים חתומה.
צבי המאיר, מעובדי אגודת המשא
הישראלית, הנריטה סאל, כותב על

רשמים מעניינים על גישות מלחים
ישראלים עם יהודים בתפוצות מחסר
ממם ב"מאי הישראלי, בטאון אגודה
המאיים חתומה.
צבי המאיר, מעובדי אגודת המשא
הישראלית, הנריטה סאל, כותב על

רשמים מעניינים על גישות מלחים
ישראלים עם יהודים בתפוצות מחסר
ממם ב"מאי הישראלי, בטאון אגודה
המאיים חתומה.
צבי המאיר, מעובדי אגודת המשא
הישראלית, הנריטה סאל, כותב על

רשמים מעניינים על גישות מלחים
ישראלים עם יהודים בתפוצות מחסר
ממם ב"מאי הישראלי, בטאון אגודה
המאיים חתומה.
צבי המאיר, מעובדי אגודת המשא
הישראלית, הנריטה סאל, כותב על

סופר - הבקר - משוחח עם שגריר קוריאא

כל העולם, מרח ומערב

מאת סופר - הבקר, צבי קוריק

איש קטן קומה ועגול פנים קבלני
עבודתו הגדול אשר בשגרירות קוריאא
היה תיכף לדבר אלי על ישראל...
הוא היה קטן קומה ועגול פנים
קבלני עבודתו הגדול אשר בשגרירות
קוריאא היה תיכף לדבר אלי על ישראל...
הוא היה קטן קומה ועגול פנים
קבלני עבודתו הגדול אשר בשגרירות
קוריאא היה תיכף לדבר אלי על ישראל...

הוא היה קטן קומה ועגול פנים
קבלני עבודתו הגדול אשר בשגרירות
קוריאא היה תיכף לדבר אלי על ישראל...
הוא היה קטן קומה ועגול פנים
קבלני עבודתו הגדול אשר בשגרירות
קוריאא היה תיכף לדבר אלי על ישראל...

הוא היה קטן קומה ועגול פנים
קבלני עבודתו הגדול אשר בשגרירות
קוריאא היה תיכף לדבר אלי על ישראל...
הוא היה קטן קומה ועגול פנים
קבלני עבודתו הגדול אשר בשגרירות
קוריאא היה תיכף לדבר אלי על ישראל...

הוא היה קטן קומה ועגול פנים
קבלני עבודתו הגדול אשר בשגרירות
קוריאא היה תיכף לדבר אלי על ישראל...
הוא היה קטן קומה ועגול פנים
קבלני עבודתו הגדול אשר בשגרירות
קוריאא היה תיכף לדבר אלי על ישראל...

הוא היה קטן קומה ועגול פנים
קבלני עבודתו הגדול אשר בשגרירות
קוריאא היה תיכף לדבר אלי על ישראל...
הוא היה קטן קומה ועגול פנים
קבלני עבודתו הגדול אשר בשגרירות
קוריאא היה תיכף לדבר אלי על ישראל...

הוא היה קטן קומה ועגול פנים
קבלני עבודתו הגדול אשר בשגרירות
קוריאא היה תיכף לדבר אלי על ישראל...
הוא היה קטן קומה ועגול פנים
קבלני עבודתו הגדול אשר בשגרירות
קוריאא היה תיכף לדבר אלי על ישראל...

הוא היה קטן קומה ועגול פנים
קבלני עבודתו הגדול אשר בשגרירות
קוריאא היה תיכף לדבר אלי על ישראל...
הוא היה קטן קומה ועגול פנים
קבלני עבודתו הגדול אשר בשגרירות
קוריאא היה תיכף לדבר אלי על ישראל...

עפולה - אפ

תגליות מענינות בחפירות האפ

רעיון המושל לייסודה, אולם מרעיון
זו "שנה" היסטורית" שה ארץ
בתקופת האבות ולפניה, חוקרים
בשמואל א' כ"ט מקום שם רכבו
נגד ישראל ביורעאל ובגברוע, בה
תוקף מיוחד על ידי גילוי המקום
העיר, הראשון שהתעורר לחקור
פרופסור סקניק, מהאגודת היסטוריה

בראשית התיישבות החדשה השתמ
הן הישגים החקלאיים בעמק, בעפר החל
המנוסות מן העיר כובל אורגני
לשכונתם. נמצאו גם כלי
הם של בניין חלק גדול הדומים של
החל. בחפירות אלה, שנמשכו מומן לומן
נהגו קברים מקופת הברונזה הקדומה
אחרת, שהראו על ישוב קדום שהיה
קיים עוד באלף השלישי לפני הספירה
והחלק העתיקות המסתלית עומדת
על המשמר ואנשים אוספים בכל מקרה
המקרה של הברונזה האוספים המתגלים
מומן לומן.

בית יוצר לכך הרם
בחדשים האחרונים, נשעלה מתר
חבת וגולה נתגלו עקבות חפירות יסוד
ות לבנים כשה גברים מעניינים. ארבע
חפירות בוצעו על ידי אנשי החקלאות
לחקירות בכשר החיים. האחרונים,
בראשונה נתגלה בית יחד לעשית כלי
חמם מקופת הקופס - היא חפופת
האבות. ועל דן כלל חרם מפורסם
אשר כפי שניתן לשער עשויים מחומר
שנמצא בקרבת מקום. ענין עשירי לא
היה שות שלם, מסתן זה, אשר נמצאו
במקומות אחרים - נעשו בארץ.

בית יוצר לכך הרם
בחדשים האחרונים, נשעלה מתר
חבת וגולה נתגלו עקבות חפירות יסוד
ות לבנים כשה גברים מעניינים. ארבע
חפירות בוצעו על ידי אנשי החקלאות
לחקירות בכשר החיים. האחרונים,
בראשונה נתגלה בית יחד לעשית כלי
חמם מקופת הקופס - היא חפופת
האבות. ועל דן כלל חרם מפורסם
אשר כפי שניתן לשער עשויים מחומר
שנמצא בקרבת מקום. ענין עשירי לא
היה שות שלם, מסתן זה, אשר נמצאו
במקומות אחרים - נעשו בארץ.

בית יוצר לכך הרם
בחדשים האחרונים, נשעלה מתר
חבת וגולה נתגלו עקבות חפירות יסוד
ות לבנים כשה גברים מעניינים. ארבע
חפירות בוצעו על ידי אנשי החקלאות
לחקירות בכשר החיים. האחרונים,
בראשונה נתגלה בית יחד לעשית כלי
חמם מקופת הקופס - היא חפופת
האבות. ועל דן כלל חרם מפורסם
אשר כפי שניתן לשער עשויים מחומר
שנמצא בקרבת מקום. ענין עשירי לא
היה שות שלם, מסתן זה, אשר נמצאו
במקומות אחרים - נעשו בארץ.

בשכר יסאר תמיד מקופה במש
טר כזה השורר כיום במדינה.
המלחמה כאן איזה על סכומים
מסוימים, כתוספת על השכר הנו
מינאלי הקיים, בלא על משטר כל
כלי בריא המבטוח יציבות כלית
בשוק, והמאפשר לעובד האינט
לקטואלי להתרכז בעבודתו ולמלא
את חובות כלפי המדינה. כשהוא
יושב על כס המספח, חפשי אינה
השופט ובעל המקצוע החפשי אינה
פנויה לגישושים בבורסה המחר
יום, המשתנים מדי יום ביומו, אר
רוש לשחרר מכל דאגה לחיי יום
יום, אם רוצים כי ימלא את חובותיו
באמונה.

לפיכך אין מלחמת העובד ה
אנטלקטואלי במדינה לשוויון מע
מדי ולשכר הוגן, בהתחשב עם תמ
קידו והמשרת המקצועית. מסתיר
כך עם השגת ההעלאה בשכר, הנה
לאת זו אין בה כל ממש במשטר
הכלכלי הנוכחי במדינה. המהנדס
בין משכר אחד למשכנה השאפה
צריכה להיות ליציבות במהירות
לאספקה סדירה ולמשטר של שור
יון משוחרר מדמגוגיה מעמדיה.
המגבירה את האינפלציה ע"י
ניתוח השכר המחרים מטעמים
כתפוח. מצוקת המשרתים היא רק
אחד הסימפטומים המורשים כבר על
התפתחות מסוכנת והרסנית במשק.

מלחים ישראליים בנמלים זרים

רשמים מעניינים על פגישות מלחים
ישראליים עם יהודים בתפוצות מתפר
סגנון ב"מאי הישראלי", המאמר
המאיר בחיפה
צבי המאיר, מעובדו אניתהמסא
הישראלית, הנרייטה סאלד, כותב על
ביקורו בממלכת כחופי הים השחור;
חוויה מיוחדת ונעימה היתה לנו המשיה
עם יהודי המקום, שהם ברובם בוכרים
או "ממוצא קרוב" לפי דבריהם, הגיעו
אנחותיהם לאור אחרית יורק בית שני,
בקרוב בבית הכנסת שלהם. הוקנים
אדוקים ושמרי מסורת עד היום והם
הם מתחילים, שמרי שבת וחגים, ואף
אוספים מצות לפסח. פגישנו ליום קטנים,
אבל כמעט שלא פגשנו צעירים. אלה
אינם נראים כן היהודים וחושים כי
היהודים אחרים בדתיים, התרשמו מאד
מהחידוש ואף הם שמחו לארחנו, והת
ענינו מאד לשמוע על הנעשה בארץ, בן
לספר. כמעט על עצמם.
תאור מתי יהודים בעירות באגלי
מוצאים ברשימה של א. הירש, אף
הוא ממלחי "הנרייטה סאלד".

בית יוצר לכך הרם
בחדשים האחרונים, נשעלה מתר
חבת וגולה נתגלו עקבות חפירות יסוד
ות לבנים כשה גברים מעניינים. ארבע
חפירות בוצעו על ידי אנשי החקלאות
לחקירות בכשר החיים. האחרונים,
בראשונה נתגלה בית יחד לעשית כלי
חמם מקופת הקופס - היא חפופת
האבות. ועל דן כלל חרם מפורסם
אשר כפי שניתן לשער עשויים מחומר
שנמצא בקרבת מקום. ענין עשירי לא
היה שות שלם, מסתן זה, אשר נמצאו
במקומות אחרים - נעשו בארץ.

בית יוצר לכך הרם
בחדשים האחרונים, נשעלה מתר
חבת וגולה נתגלו עקבות חפירות יסוד
ות לבנים כשה גברים מעניינים. ארבע
חפירות בוצעו על ידי אנשי החקלאות
לחקירות בכשר החיים. האחרונים,
בראשונה נתגלה בית יחד לעשית כלי
חמם מקופת הקופס - היא חפופת
האבות. ועל דן כלל חרם מפורסם
אשר כפי שניתן לשער עשויים מחומר
שנמצא בקרבת מקום. ענין עשירי לא
היה שות שלם, מסתן זה, אשר נמצאו
במקומות אחרים - נעשו בארץ.

א. ריחיה

שמן פינקלשטיין !

מרשל - וכנהוג וכמקובל במקרים
כלה, טעה שאדם שבע ואינו חסר
דבר, מתרופף במאמץ ועצלות חוקפת
אותו. רק אחריות נחלתה סוד על זין
החשבון חשאי שנמשך לזמן, לפני
חדשים אחדים שלט נשיא ארה"ב את
יועצו, מר גורדון גריי, לארצות הברית
כדי לחקור את מצבה, לארצות הברית
תוצאות העזרה הכספית המדינית
ולבדוק מתי סוף סוף תתחילנה המדינות
הללו להיות תלויות בדעת עצמן ולא
ההינה סמוכות על שולחן הדין העשירי.
גורדון גריי ביקר בבריטניה ובצרפת,
באסיה ובגרמניה המערבית, חזר להא
שיגשגן וסיפר לשולחני, כי אנום מצבה
הכספי של בריטניה עדיין חמור, והיא
לא תוכל לשאת בעצמה את חול הדין
נות הצבאית לעומת זה הולל השיבה
את רוחה של האוכלוסייה האנגלית
את סקודה ומאמציה להחלץ מן המש
בר, אך שונים לגמרי היו הדברים שמסר
חובה, ולא רק שמצא אותה מסוכנת
ומעוררים דאגה בחזית הסגמית, נגלל
עצמת הכח הקומוניסטי, אלא שאלו
דעות ירדו מאד "המוראל" של האוכל
סין הצרפתים, שהם חושבים רק במה
למלא את כרסם וכי הארץ כולה אחוזה
עצלנות כלכלית.
איני מוסמך לדון באיון מידה צדק
שליחיה החשאי של שרומן בהערות אוד
מצב הרוחות הצרפתי ואת נטיות האוכל
לסיה, אבל אין ספק, שנהגות המדינה
חיבת לעשות מאמץ עילאי, כדי לעקור
מן השורש את רוח שנת 1940, שעברה

בנעלה המכביה השלישית

(סוף מעמוד 1)
 לאנליה ונביע כדוריו
 - שלוש שנים את נביע
 הן לנביע ישראל, וכן אסתר
 הן במסירת נביע הכדורא, וכן
 שמו של ראש עיריית תל-א.
 ולקח הנביעים ענן מר מ-
 ביה זו. בכנסיה - אמר - משתק
 קירובן המלכותי במה ובכמל. מר בן
 קירובן הקדוש מזה חסות להגלה בן
 נבצעו ימים בחלקו הראשון של השבוע
 הנביע את חרשת כולם באמרו: "היכן
 כוחם חילי ישראל, הייתה לאון ולתפ-
 ארת העם איתם ובזכות בכס. לכו
 בדרך זו ותושעו את ישראל."
 בסוף דבריו פנה מר בן קירובן לאנליה
 והשתחוה: "אמאכם ילדכם ילדכם ילדכם
 אים אתכם באיחודם אלא כמלחמה התפר-
 צות ביכולת ושליח המולדת בתפסותו
 הביאו להורד הגולה את בשרות התקין
 מה. הדרך לאגורו שלמה אים קשה
 ואיכותה ורק בשלוש ענבר דרך זו:
 תלוינותה הן הורד ומעט מרדו הדינטי
 תלוינותה הן הורד ומעט מרדו הדינטי

[illegible]

מקדח חשמי'ל
קוב. במצב חדש, ורדיו R.C.A.
11 מנורות, מודל 1950
למכירה.
לסנות: ת.ה. 261, תל-אביב
עבור "מקדח".

בנין. כרמל מורח"י מרכו מסחרי החדש
ת. ד. 1370 מלפון 4841

תחריות סטרוטיות ונפשות, — שההינה בחזית אסרו הני למבניה. תערגנה במשך השבוע: היום יערכו תחרויות שחיה בברית: "לליגה" ברמת גן, מתר יום 2 אחה"צ, תחרויות אתר לטקע קלף בן המנוחים במבניה 30 ובין הנמרת האומות במבניה באיז טיוון המבניה, בתל אביב. מחר בערב תערך על "המכה" מגשיש השבת בארץ

כמאה שנים לא יהיו עוד
מצא בשום מקום בעולם —
תמול פיליפ טוינבי במאמר
ד"ר, תחת הכותרת "ישראל

שמן במרוקו

—מך—

קוי הקונפרנס הבריטי

צי
 דיי
 זר

★

ברבר פרטים והזמנות נא לטעות

חברה ימית מאוחדת בע"מ

כמסדרי פרדס סינדרקס, אגודה שחופית בע"מ:

תל-אביב, שדרות רומברג 20, פלפון 4220

בזמן שנת ה'תשנ"א

MOSS HUTCHISON LINE

ELLERMAN LINES

PRINCE LINE

ביום 10.10.1930 בעקב 730 בערב
תערך באולם בית ישראל, רחוב
דיזנגוף 96

קבלת פנים
לאורחים, תיירים ועוזים
מאנשי עירנו שמקרב הגיעו ארצה.
הח' י. ד. סייגנבום מניו יורק,
יוסף גינדיר מסניו ואחרים
ישמיעו את דבריהם מעטלות
ועדותיהם במקומותיהם. המזמות
אישיות לא נשלחו. ואנשי העיר
מתבקשים להמסור על זאת
למקומיהם ומכריזהו ויגאו שוויו.

יוסף ליבר
מנהל המשדר השבועים, מול טוב"
המסורת והראשון בשראל
הלאומי, רח' המכבי 2, תל. 4091
יבקר בהיחס במלון חייט, רחוב
שמריה לוי 2, טל. 4042, היום
יום ב' ובחר יום ב' 10.10 יום ב'
11.10 בין השעות 10-1, 9-4
בערב
מודיות גמורה בהחלט

בקורת על שיטת הזרמים
כחינוך נבתי הספר העממיים
בישראל (ראו המומחה האמר
ריקני לחינוך, הד"ר אירל
באקס, שחזר זה עתה ממוסע

מחקר מרתק, ישראל, כדבר
עם נתונים בראשית גמול
הד"ר מרס, שבעיה יודית
וראית כחיון הישראלי היא
שאלת ארבעת הורמים: הורם
הכללי, רם המרת, ה"הסתד"
רות, "אגדת ישראל"
כלם, "אגדת ישראל"
היהודי, הורם המרת, מרס
ומן למרת אלה, רות, קימת אפש
רות מרת, מרת, מרת, הורמים

הסיוע היהודי בצהר
לרשות השלטונות הצרפתים
כמיסב יכלום להחשש צורה
קבולתה נוסד ונודע עזרה
הרב הראשי למרדכי הורוץ
מזון ומלבושים ושולח אותם
המיונים העממי לרשות
וכוננויות. כל כלה משרד
צוים את כל האמונה וה
היה ברשותו בקבולתה.

באינדינזינה ייפסקו
 יומיים וסיימו הכוחות האינדי
 ההקפתם על הצי אטבון.
 הליקו הצמאית של מולוקס.
 מכוונת הים.

רב רמת החרבות והבנות של תושבי
 ישראל וכל לפתור את הענינה. ישראל
 ישנו גם מחסור רב בגניני בתי ספר,
 אך בעיה זו אמנם תפתור כזמן במקריה;
 בסדרון שתיים או שלש משמרות ליום.
 בעיות חסות המורים היא רצינית הרבה
 יותר. בתי הספר מלאים אינם יכולים
 למלא את התפקיד גם המורים מבין הער
 לים התחשבים אינם יכולים לעשות הרבה

המכביה השלישית

יומן תל-אביב

מאורעות ותאריכים

ג' תשרי תשי"א (14.9.50). נפתחו כל בתי הספר העירוניים, בהם העממיים, התיכוניים המקצועיים וגני הילדים וכן בתי הספר העירוניים לערבים עובדים.

ג' תשרי תשי"א (14.9.50). פתיחת עונת תשי"א בתיאטרונאות.

ג' תשרי תשי"א (14.9.50). מסע תעמולה של מכוניות הנקיון העירוניות ברחובות העיר, לשם הפצת סיסמאות על החלפת "שבוע נקיון" בעיר. י' תשרי תשי"א (18.9.50). ועדת הבחירות של עיריית תל-אביב-יפו סיימה את בדיקת הערעורים.

ח' תשרי תשי"א (19.9.50). הרצאת מר אליעזר פרי, סגן ראש עיריית תל-אביב, לפני חברי מועצת העירייה ומנהלי המחלקות על רשמי ביקורו בארצות הברית, שם השתתף בבעיות בריאות ובבעיות מוניציפאליות.

ח' תשרי תשי"א (19.9.50). הנחת אבן-פינה למלון החדש של "דן" בתל-אביב; המלון החדש יכלול 135 חדרים; ההון שהושקע בו מגיע ל-600,000 ל"י. מהצטרף של אנשי חוף-לארץ.

י' תשרי תשי"א (20.9.50). בבית הקברות הישן ביה"א נערכה אזכרה בטקס העירייה למאיר דיוגנף ז"ל, במלאת 14 שנה לפטירתו.

י' תשרי תשי"א (20.9.50). לפי הזמנת "שכונת חברה" לשיכונת עובדים בע"מ, ביקר ראש העיר מר י. רוקח במפעלי השכון לותיקי ההסתדרות בקריית בורוכוב ואברכיביו.

י' תשרי תשי"א (21.9.50). בכל בתי הכנסת שהיו מלאים מפה אל פה, ובכמה מהם עברו לפני התיבה חזנים מפורסמים, — התפללו תפילות "מי שברך" לכבוד נשיא המדינה, ראש הממשלה, שרי הממשלה וצבא ההגנה לישראל.

י"א תשרי תשי"א (22.9.50). בגן מאיר הותקן מאור חשמלי ונעשו כל יתר הסדרים שהגן יהיה פתוח לקהל גם בערבים.

י"ח תשרי תשי"א (29.9.50). מר דוד בן גוריון, ראש הממשלה ושר הבטחון, ביקר בבניין הכנסת בתל-אביב, במקום שם נסתיימו ההכנות לפתיחת התערוכה "בהתנבז עם".

כ' תשרי תשי"א (1.10.50). נתנן מרכז רפואי אזורי בשכונת התקווה, מטעם המחלקה לשרותי רפואה צבאית של עיריית תל-אביב-יפו, (המרכז ישמש אוכלוסיית המונה כ-60 אלף נפש).

כ"ב תשרי תשי"א (3.10.50). המרכז לחנוך נכנס לכינונו החדש ברח' ריינס. הקמתו ורהוטו עלו כ-60 אלף לירות. בבנין 26 חדרים למשרדים; אולם אחד בן 350 מקומות לישיבה וכמה חצרות ולהרצאות; מטעם המחלקה לשרותי רפואה צבאית של עיריית תל-אביב-יפו, (המרכז ישמש אוכלוסיית המונה כ-60 אלף נפש).

כ"ג תשרי תשי"א (4.10.50). נסתיימה פגרת בתיאטרון הפילהרמונית, בנצחו של ד"ר סרגי קוסביצקי.

כ"ג תשרי תשי"א (4.10.50). משלחות הספורט שהגיעו למכביה השלישית מהולנד ושווייץ בקרו אצל ראש-העיר מר י. רוקח; נציג משלחת הולנד מסר לראש-העיר ציור אמנותי של הרובע היהודי ובית הכנסת עתיק-היומין באמסטרדם, ואילו באיכא משלחת שווייץ הגיש אלבום נאה המתאר את שווייץ.

(הסוף בעמ' 63)

הפתיחה

לאחר הפסקה ארוכה של 18 שנה, מאז נתיבנסתה המכביה השנייה בתל-אביב, נפתחה כ"ג תשרי תשי"א (27.9.50). באיצטדיון החדש האפרור של רמת-גן (שנבנה במשך זמן קצר מאד, והוא הגדול שבמזרח התיכון, על שטח רחב ידים, נתון בתוך מסגרת של גבעות המהוות אפיתאטרון טבעי, מוזג נאה של הטבע והטכניקה). ואם כי האיצטדיון נבנה מחוץ לשטח שפוטתה העירונית של תל-אביב, היתה תל-אביב אף הפעם מרכז כל ההכנות הארגוניות והספורטיות של המפעל הזה, ובה שוכנו גם עולי יהודים מטיולי גלויות וממדינת ישראל המאוחדת. רה זו בשטח גן-העצמאות על שפת הים (שטח ששימש בימי המלחמה כמחנה צבאי).

כחמש רבבות איש מילאו את האיצטדיון בשעת פריחת המכביה, שהשתתפו בה כ-500 ספורטאים יהודים מטיולי גלויות וממדינת ישראל המאוחדת. העיב קצת את החגיגות של המאורע הגדול הזה: העדרם של המכבים של שארית הפליטה בגולת מזרח-אירופה.

לאחר נגינת "התקווה" והודעתו החגיגית של ראש עיריית רמת-גן, מר א. קרייניץ, על מסיירת האיצטדיון לנוער הארצי-ישראלי — נכנסו בסך-הכול לפי סדר אי"ב של המדינות: נבחרות ארצות-הברית, בריטניה הגדולה, אוסטרליה, ארגנטינה, אוסטרליה, אירלנד, בלגיה, דנמרק, הונדורס, לוב, פינלנד, קנדה, שווייץ, תורכיה. בראש כל משלחת נישאו דגל האגודה ודגל ארץ-המוצא, וכל קבוצה בתלבושתה הספורטיבית המיוחדת, הכוללת ביותר במספר משתתפיה היתה משלחת מדינת-ישראל, שצורפה מנבחרת כל האגודות הספורטיביות שבמדינה — "מכבי", "הפועל", "אליצור" ו"ביתר".

עם הסתדר הנבחרות לרחבו של המגרש, כל אחת במקום המיועד לה, נשא דבר-ברכה נשיא "המכבי" העולמי, פרופ' ז. ברוצקי, ועם ההכרזה החגיגית על פתיחת המכביה מפי מר י. שפרינצק, ראש-הכנסת ששימש אז כמ"מ נשיא המדינה (ששהה בחוף לארץ) — הועפו עשרות יונים מכלוביהם, שהתפורו לכל קצות הארץ והביאו את בשורת המכביה לכל הישובים, מדרום ועד צפון. טקס העלאת הדגל אל ראש התורן המרכזי היה מלווה 12 ילדות-נכוד (כמנין שבטי ישראל) מתוך סוללת תוחמים שהובאו למקום בידי הצבא.

לקול פקודת המנצח-על-הטקס צעדו נושאי הדגלים של כל המשלחות אל הבמה המיוחדת,

והושבעו על התחרות ספורטיבית הוגנת, כנהוג. "נר המכביה" (נר זכרון לחללי ישראל וגבורי ישראל) הודלק בלפיד בוער, שהובא בידי רץ-ספורטאי ותיק מקברות המכבים במודיעין. לאחר השמעת פסוקי-נחמה מתוך ישיעה, מפי מכביה צעירה, נערך טקס יזכור "לטובים והיקרים שלא זכו להגיע למעמד זה" ולזכרם של יקירינו שאיפשרו לנו בנפסם ובדמם להגיע למעמד זה. לאות אבל הורד באותם הרגעים דגל המכביה עד חצי התורן, וצלילי נכאים של חצוצרה לוו את דברי האזכרה.

קודם סיום הטקס בתרגילי-התעמלות של חברי המכבי הצעיר ובמצעד המשלחות (בו השתתפו כ-1500 חברי המכבי הצעיר) — הוקראו שתי ברכות, של ראש-הממשלה מר ד. בן-גוריון ושל נשיא ממשלת ארגנטינה.

בנגינת "התקווה" נסתיים טקס הפתיחה של המכביה השלישית.

הנעילה

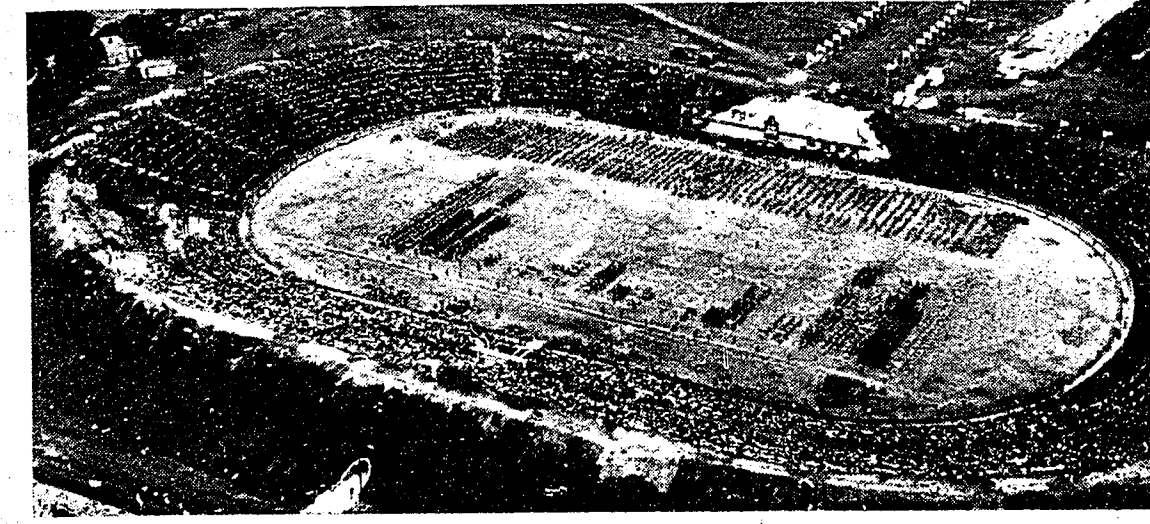
ביום כ"ז תשרי תשי"א (8.10.50). לאחר גמר התחרויות בכל ענפי הספורט, שנערכו במקומות שונים בארץ, ננעלה המכביה בטקס חגיגי רב-הפעם כארבע רבבות איש. היתה זו הפגנה נהדרת ומגוונת של צבא ישראל וכשרו הרב בכמה מענפי הספורט השמושי הצבאי, והויה בלתי-נשכחת לרבבות הנוכחים במעמד זה. בטקס היו נוכחים ראש-הממשלה ושרי-הבטחון מר ד. בן-גוריון והרמטכ"ל רב-אלוף יגאל ידין, ועוד לאחר יחידת משמר-הדגל, נכנסה לאיצטדיון יחידה שייצגה את צה"ל על כל שורותיו וחיליו-תיו. תרגילי ההתעמלות בקורות וברובים היו מלווים בנגינת התזמורת הצבאית. שתי קבוצות של נשים-חילות הרגיוו את השליטה והשמוש במקל הקצר (תרגילי קרב פנים-אל-פנים. בנות קבוצה שניה הראו תרגילי טפסות על מיתקן-חבלים שהוקם במיוחד למטרה זו. אבל ה"מסמר" של טקס-מפגן זה היה: מבצע הצנחנות, שריתק את רבבות הצופים במתווה במשך שעה ארוכה. מתוך מוטיבציה, שחגו מעל לאיצטדיון, החלו צונחים אי"ב קבוצות (כמנין שבטי ישראל) של חמש-חמשה צנחנים, בזו אחר זו במהירות רבה, ויורדו בשטח הרחב שמחוץ לאיצטדיון. אחר כך הסתדרו הצנחנים בטורים-טורים ועברו בסך-אל-במת הנשיאות, ומסרו אגרת לשר-הבטחון, ובה סיסמתו "בהתמודדות הבאה נלחם על אדמת האויב", ותשובה לה: "דברך נר לרגלינו".

מפגן הצבא נסתיים בתרגילי חיל-הרגלים. מתוך מכוניות-צבא שפרצו אל האיצטדיון קפצו חיילים ונערכו לקרב-מגע והפגינו תרגילי "גידור". אחר כך נערך תמרון קרבי, שהפך במשך שעה קצרה את המקום ל"חרדת אלהים". מתוך צוותות-מק"לעים שנקבעו במרכז האיצטדיון פתחו מכוניות-יריה באש לעבר אנשי-הצבא, שקפצו על פני שורה ארוכה של מכשולים (גדרות, חוסות-חיל, קורות, מנהרות וכו'). מוקשים מדומים התפוצצו ברעם אדיר תחת רגלי החיילים, והשטח כוסה כולו עשן וקולות נפץ מחרידים. אירית-קרב "משמשת" ירדה על האיצטדיון, וחלושי-עצבים נאלצו לעצום את עיניהם מלראות במחזה-האימים. הפליאו בלחשים גם מטוסי חיל-האוויר, שחגו על פני האיצטדיון, הנמיכו טוס ותתרוממו והתקפצו במהירות אקרו-באטית.

לאחר המפגן הצבאי עלו המשלחות בסך-הכול לאיצטדיון למיפקד-הנעילה. ראש-הממשלה נאם בד במסירת הנביעים הראשונים למצטיינים במכביה. גביע דגול הוגש לנציג נבחרת ישראל, שזכה תה במקום הראשון בסיכום הכללי של הנקודות בכל ההתחרויות. גביע שני ניתן לנציג המשלחת מבריטניה. גביע כדור-הסל נמסר לנציג משלחת ארצות-הברית, וגביע כדור-המים למשלחת דרום-אפריקה. גביע הרמת המשקלות ניתן לנבחרת אנגליה, וגביע כדור-היד לשבדיה. גביע טניס הגברות ניתן לנבחרת ישראל. גביע הכדור-על-הנשיא את שמו של ראש העיר תל-אביב — נמסר על ידי מרת אסתר רוקח, נדניתו של ראש העיר, לנציג ישראל.

בדבר-יסימור הביע ראש-הממשלה דבריו הוקרה לראש עיריית רמת-גן על הישגו היפה בבנין האיצטדיון. עמר על ההפגנה ברת-המשמעות שהמכביה צופנת בה, וכן על חשיבותו של היוק הכח הגופני של עם ישראל וחלקה ותנועותיה של תנועת המכבי בהשגת המטרה. ציין את במצעיו היפים של צה"ל בחלקו הראשון של הטקס ("ישר כוחם של חיילי ישראל. היתם לגאון ולתפארת. העם אוהב אתכם ובוטח בכם. לכו בדרך זו ותושיעו את ישראל"). את דבריו סיים ראש-הממשלה בפניה אל המשלחות: "צאתם כשליחי התפוצות במולדת ושליחי המולדת בזה פוצות. הביאו ליהודי הגולה את בשורת התקומה. הדרך לנאולה שלימה קשה וארוכה היא, ורק בשלש נעבור דרך זו: חלוציות, הון יהודי ומדע ומוח יהודי".

לקול תופים וחצוצרות הורדו הדגלים, והמכביה השלישית ננעלה בנגינת "התקווה".

איצטדיון המכביה החדש ברמת-גן

בקרו ב

החבורת החגיגית הגדולה
"ת-ל-א-ב-י-ב ר-ב-ת-י"
המוקדשת ליוכלה של
תל-אביב ולסיפוח יפו

ביבליוגרפיה

עתונות מוניציפאלית בישראל

המרחבות הרשת המוניציפאלית במדינת ישראל, עם קום המדינה, גרמה גם להתרחבותה של העתונות המוניציפאלית, שהכור שלה, ובמשך שנים רבות גם, "בן היחיד" שלה — מאז נוסד התא המוניציפאלי הראשון בארץ, בימי השלטון הבריטי — היה עתונה של עירית תל-אביב. מיונות שנעשו פה ושם על ידי איוו מועצה מקומית חרוצה, עד קום המדינה, לא יצאו מגדר נסיגות בודדים וארעיים ולא האריכו ימים. יש לשער, שעם התגבשותן של העיריות החדשות, שנחננו בנובמבר 1950, תתפשט ותתרחב גם העתונות המוניציפאלית ותקנה לה זכות אורה. התחלות הן לפי שעה מועטות (ראוי לציין, שהתחלות אלו מרוכזות אף הן בעיקר בישובים הערבים — תל-אביב, וכלולות ברובן במחוז שפלה), ועדיין הגיוש מרובה בהן, בצורה ובתוכן. בן-אולי גם בסוג הקוראים שלמענו יש לכוון את החומר. ניכר עדיין ההיסוס, אם יש לתת רק ידיעות מקומיות "יבשות" ודו-חיות על מה שנעשה, או גם מאמרים לכירור בעיות ותכניות, והיי עתונות אחת, והדים לדעת הקהל, ואולי גם קצת "בלטריסטיקה" והמונות מדגמים וכו' יכיל גיוש זה, בפרט בישובים קטנים שהחיים בהם צפופים יותר (והם גם צעירים מבחינת התחייבות ל"ישראל"), והם גם צעירים מבחינת התחייבות המוניציפאלית, ומבחינת האזרחות המוניציפאלית. הוא טבעי, על כל פנים זוהי שאלה שיש לה, שעם ההתגבשות והקביעות של התאים המוניציפאליים בכלל יביא אתו גם את הפתרון לשאלה אלה.

בגורמי עתונות שיש להם אופי של קבע, הם לפי שעה: "ידיעות עירית רמת גן", שהחל מר"ץ כדורשבעון (בעריכת י. חורגין) מאב תש"י, מלבד ידיעות ודו-חיות על פעולות עירית רמת גן, יש בו בעתון זה — בדוגמה עתונה של עירית תל-אביב — גם ידיעות על מועצות מקר מיות אחרות בארץ וכן על עיריות אחרות בעולם. כן הנהיג עתון זה מדור "לספרות יפה", מחיי רמת-גן, בטאון זה הוא לפי שעה גם העתון היחיד היוצא בתחומי העיר רמת-גן (ואף הוא נדפס לפי שעה בדפוס תל-אביב).

ידיעות בדפוס מפרק לפרק מוציאות מועצות (כיום: עיריות) בני-ברק וחולון. תכפן בעיקר הפרסומים בימים שקדמו להעלאת מועצות אלו למעמד עיריות.

בימי שלטון המנדט היה יוצא לפרקים בטאון של איגוד המועצות המקומיות, שהופעתו נספקה במי המעבר משלטון לשלטון.

במדה שיש עתונים פנימיים לישובים חקלאיים (אף הם נדפסים במכונות הכפלה) המצטרפים למועצות אזוריות — הרי אפשר לצרף אף אותם לעתונות המוניציפאליות, אם כי רובם מוקדשים להחיי של המשק הפנימי, אבל הרי משק זה הוא גם ההחיי המוניציפאלי.

בעתונות העירוניות המוניציפאליות יש לצרף גם את בטיאניהם של עובדי הרשויות המוניציפאליות, שיש להם כבר אינטרסים מיוחדים מאשר לחטיבות עובדים אחרות. לפי שעה מוציאים בקביעות עובדי עירית תל-אביב בטאון קבוע בשם "שערים". כמה חבורות מיוחדות הוציאו גם עובדי מנהל יפו, בשם "בראשית".

החל מאלול תש"י החל האגף לשלטון מקומי של משרדהפנים להוציא ירחון בשם "השלטון המקומי בישראל", שבו מתפרסמים מאמרים על נושאים הקשורים את הישובים המוניציפאליים, וכן ידיעות על ההחיי המוניציפאלי במדינה. אף בכלי-מבטא זה — שהמויל שלו, רשות מוסמכת כמשרדהפנים, מחיב משקל רב גם בתוכן וגם בצורה, מפני שכל המתפרסם בעתון זה, ואפילו הצעות ותכניות ומאמרים להלכה, עלול להתפרש כעמדה רשמית מוסמכת של משרדהפנים — מרובה עדיין הגיוש. (אופייני לגיוש זה, הוא למשל המולמוס החריף-במקצת — עיין "השלטון המקומי בישראל" חוב' 4 — בין האגף לתכנון של המדינה לבין מר י. בן-סירה, לשעבר

בעץ רב ענפים

פורש הבנק את רשת סניפיו על פני המדינה. לנוחיותם של לקוחותיו בערים הגדולות. במרכזי המעבר התמלאו בראשונן כלונות השלד החדשה

ואלה סניפי בנק אנגלו-פלשתינה בע"מ:

תל-אביב: המשרד הראשי; סניף הדרום; סניף אלנבי;
סניף הצפון; סניף בול / יפו / בת-יב / ירושלים / חיפה;
סניף העיר; הדר-הכרמל; הקריות / רחובות / ראשון-
לציון / רמת-גן / גבעתיים / פתח-תקוה / נתניה
חדרה / טבריה / צפת / עכו / לוד

הבנק המסועף בארץ
הבנק שלך!

בנק אנגלו-פלשתינה בע"מ

את קוראיו מעבר לים ובעיקר ל"הפתיע", ודבריו כתובים בצורה מלבבת, מוארים באור של טוב לב, של "דוד" ספרותי חכמני.

תל-אביב זו, שפרסקי מספר עליה בפיליטוניו הקטנים, היא כבר תל-אביב "היסטורית", זו שלפני 17-18 שנה (אף-על-פי שהמחבר מספר עליה עדיין בלשון הווה). היא נשתנתה מאז עליידי שנוי צורתה החיצונית, עליידי העליות החדשות, ועליידי העתקת מקומות הריכוז וההתגודדות החברתית לחלקיה החדשים של העיר הגדולה. ומסתבר, שיש פה ושם גם סטיות כל שהן, — מה שקורין "ליצניה פואטיקה" — מבחינה "ביאוגרפית" או "כרונולוגית", שמקורם בהסתמכות על הזכרון.

הספר כולו, והמדור התל-אביבי שבו, הוא תוספת נאה ל"פיליטוניגריפיה" של העיר העב"רית, שאף חייה וההחיי שלה — כעיר צעירה שהייתה באלצת לצקת לעצמה דפוסי-חיים חדשים, מפני שלא מצאה דוגמות קודמות לה — יש בהם לא מעט מיסוד הפיליטון.

הספר יצא בלוית ציורים ובהדור רב, שאינו מצוי כמעט אצלנו כיום, בימי דפוס-הצנע.

א. ג.

עכשיו כינס בתוך ספר "צחוק מארץ-ישראל" (לאחר שפרסם קודם לכן שורה של ספרים, אף הם רובם פיליטונים, בשמות: "לאלף ידידים", "מעטים לחי", "ומנים טובים", "לכבוד הרגל", "ועברי אנכי", הספר האחרון, שכולו מזמור אהבה נלבב ללשון העברית של אחד מנאמניה, עשה בשעתו רושם רב, ובו רשימות-פיליטוניות שכתב בימי שהותו בארץ, מתוך מראה עינים. מדור מיוחד בשם "עיר הפלאות", ובו כ-50 רשימות קטנות על תל-אביב: קוריוזים, רשמי-רע, ואף מעשים-בכלי-יום מתוך אורח חייה של תל-אביב, מעשים שיגרתיים, שתושב קבוע עובר עליהם כלאחר-כך, כעל דברים טבעיים, ואילו האורח-מקורב-בא, התיר, רואה בהם חידוש ומתפעל מהם. והרי החידוש שבארץ-ישראל (וגבי ותיקי הארץ) הוא, שהחידושים בה אינם מעוררים כל חידוש.

פרסקי, סופר בעל נעימה לבבית והומוריסטית כאחת (מגזע קרוב ל"קרוב", הוא א. ל. לויגסקי, אבי הפיליטון העממי-המשפחתי בעברית) רוב ימי חייו עברו עליו בארץ גדולה ועשירה ורבת החידושים הטכניים, מתפעל דואק מכל הדברים הפעוטים והמיניאטוריים לפעמים שראה בארץ משאת-נפשו, נהנה בעצמו ומתכוון להנאות

מהנדס העיר תל-אביב, שפרסם בחוברת קודמת בשם "לדרך תכנון העיר והכפר". ספק רב הוא, אם יש מקום לדבר-פולמוס בבטאון הנושא עליו גושפנקא רשמית). נקחה, שגם עתון זה יתגבש במשך הזמן, ויביא תועלת להלכה ולמעשה. עוף צעיר מאד הוא עוף העתונות המוניציפאלית במדינת ישראל, וראוי להרחיב עליו את הדבור ולכרר את בעיותיו (בחוברת קרובה של עתוננו יוקדם מאמר מיוחד לכירור הבעיה הזאת).

ציונים ביבליוגרפיים
ספר פיליטונים על תל-אביב *

ניאל פרסקי, סופר-פיליטוניסטן עממי נודע בעתונות העברית באמריקה, מראשוני התנועה העברית מעבר לים ומנושא-דגלה זה עשרות שנים, שהה לפני מלחמת-העולם השניה שהייה ממושכת בארץ ואף כאן היה מפרסם את פיליטוניו בקביעות.

(*) צחוק מארץ ישראל (מתוך כתבי ניאל פרסקי, כרך שני). הוצאת המחבר, ניו-יורק, תש"א. 266 עמ.

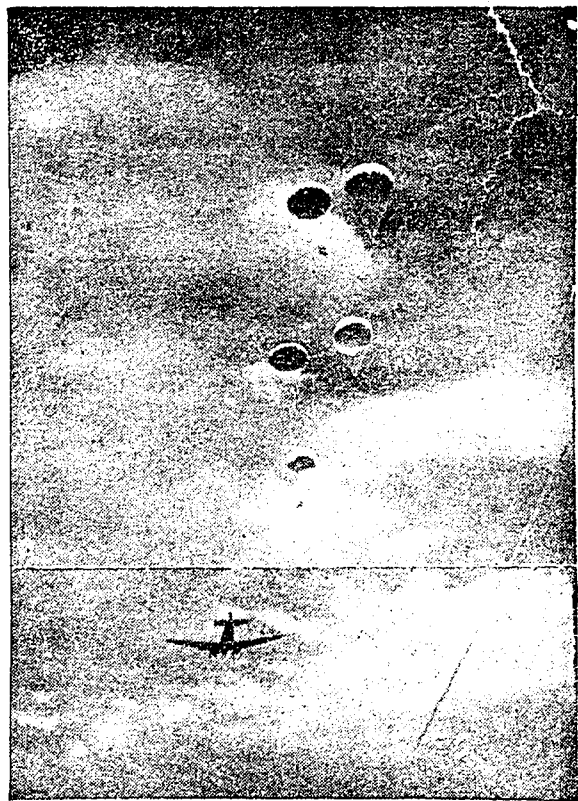
במפגן צבאי רב-רושם ננעלה ה"מכביה"

תרגילים מרהיבי-עין של חיל-הרגלים - 60 צנחנים נחתו באיצטדיון - חולקו הגביעים

מאת נתן דובינץ, סופר "הארץ"

50,000 איש, שנתכנסו אתמול אחרי-הצהרים באיצטדיון הענק ברמת-גן, על-אף מוגה-אוויר הגשום, לחזות בטקס נעילת ה"מכביה" השלישית, היו עדים למפגן ספורט של הצבא, שטרם היה לו תקדים בארץ מבחינת אחידות ביצועו ומראשו מרהיב-העין.

אל החיילים שביצעו תרגילים על הקרקע נתוספו בהופעת-בכורה 60 צנחנים, שירדו לשטח ה"איצטדיון" ולהטוטים עוצרי-נשימה של מטוסי חיל-האוויר. נאום נרגש של ראש הממשלה וטקס קצור של חלוקת הגביעים לאלופי ה"מכביה" השלישית את תמונת ה"מעמד, שהשאיר רושם כל יימחה על ראינו.

חמשת הצנחנים הראשונים צונחים לאיצטדיון חמשה-ימשה צנחו 60 הצנחנים בהופעת-הבכורה שלהם לפני הצבור הישראלי

לפגש עולות בנות חין, מחזיחן בלבוש כחול ומתציתן בלבן, ברמקור לים נשמע לראשונה קולה המסקר של הקצונה המצמלת, ה"לכונת" מבצעות קרבות פנים-אל-פנים באלות, המעלים חיוך על שני הרואים, ה"כחולות" מסירות חיוך זה בתרגילים מסוכנים על מיתקני חבלים, המתרחים בגובה 10 מטרים מעל פני הקרקע, הן מתהלכות על חבלים אלה, קופצות מחבל אל חבל ולבסוף נקלטות על ידי חביונות הן, הניצבות למטה כשיריעות-הצללה בידיהן.

הצנחנים נוחתים

באותה דקה ממש מתקרבם אל ה"איצטדיון" שלוש מטוסי הצנחנים, כי שהם סטסם במבנה צמוד, בשולי ה"איצטדיון" הונח חזק צבעוני, הנוחה למרחק ומסמן למטוסים את כיוון טיחתם.

כל מטוס מצניח שתי בובות, אשר שים המצנחים, מתחזקת הקהל הרלוט וגדולה, המשימה קשה - צניחה אל המישטח שליד ה"הורה" אמבולנסים מ"כנים לכל צרה שלא תבוא, מקפלי המצנחים עומדים הכן.

צוותות-קרקע מקפלות מיד את מצי נחי הבובות, והנה מתקרב המטוס ה"ראשון, הוא נמצא על ראשי הרבנות ולפתע נפלטים מתוכו חמשת הצנחנים הראשונים, מצנחים גפוחים, הם נר שאים ברוח, מתשבה אחת בצל כל היתחתו ברובה, או שמה תסחוף אר תם הרוח מוצה לה, כל החמשה יור דים "במקום הנכון, משתחררים ממצי נחיהם ואצים להסתדר במקומם, חמשה-ימשה צנחים 48 הבחורים ירשתי הבחורות, שניים נפלו מעבר לחומת האיצטדיון, צוותות אצים אליהם לר אות אם לא אירע גהם, חלילה, דבר, אחד נופל על הגדר, אמבולנס צבאי אץ למקום ומסיע את הפצוע היחיד בפעולה קשה זו לבית-החולים הצבאי, כיו היתה הופעת-הבכורה של צנחני

"פקקים" נוצרו בכל הצלבות, והר ראות סותרות של שוטרי-התנועה ה"בידו את המבוכה והמרידות. הצבא, לעומת זאת, לא שם לבו ל"מתרחש בדרכי הגישה לאיצטדיון, ה"פקודה היתה: לפעול בהתאם ללוח" הדקות, ולא לאחר אף זקה אחת. דיוק זה היתה את סוד ההצלחה של המפגן כולו.

תרגילי קורות - הפתיחה

תמונת האיצטדיון נשתנתה הפעם בגוונים שונים, אל הקהל הרחב, אפור-הלבוש, נתוספו כמה חלקות-האקלי של לובשי המדים, ביניהם אחת בצבא האיצטדיון תפסו מקומותיהם חבלי ה"משלחות מחוז-לארץ, אשר בלסו למ"ה תוק בצבעי מדרים הרועשים. אל דגלי העמים השונים נצטרפו את מול סמלי חשיבות הצבא וחילותיו, ראשי המטכ"ל נודו ממקומם בצד ב" מתהכבדו אל בימת-הכבוד עצמה, הם היו "מחוזי היום".

ב-3.00 עולה משמר נושאי-הדגל ל"זירת האיצטדיון, הקהל עדיין נוהר למקומותיו, ראש הממשלה ומפקדי הצבא תפסו כבר מקומם, הדגל מלווה נושאי-סטאנים ואחרים נושאי שלטון הצבא, המכסיסים באור השמש, כש"סרטים צבעוניים עוטים אותם ברא"שיהם, הקבוצה מתקדמת אל טבור ה"רחבה, בעקבותיה - צועדות מחלקות חיל-הרגלים, חיל-האוויר ומתקן-הכלאן של חיל-הים, מחבלות לראשונה תר"צאות השפשוף" בן-החדשים, שח"ילים אלה עברו בבטיחותם, לרגעים נדמה, כי כאן צועד גוף אחד, המנוע רגל אחת ויד אחת.

המסדר מודגל נשקן

המסדר מודגל את נשקו, כשהקהל עומד על רגליו, לתרועת הצוירה ה"מועברת אל כל פינות האיצטדיון ב"אמצעות רשת ומקולים מסועפת של חיל-הקשר, מוגף דגל המדינה על תו"ר, שהתרוכס מעל 14 המטרים של

ראש הממשלה, הרמטכ"ל ומפקדי הצבא מצדיעים להצל בשורה ראשונה גוראים (מימין לשמאל): לורד נתן, גבי ירון, הרמכ"ל רב אלוף ירון, ראש הממשלה והנ"ב בגוריון ומר מ, שלוש נשיאות ה"מכביה" העולמי, בשורות שלאחריהם נראים האלופים אביר, נ"צרי, מקלי ומאזיה, ונשותיהם.

צ. ה. ל. לפני הציבור, שעליו נצטת להגן.

נפצים ואש מכונות ירוח

שלושת המטוסים שבתורקונו מצוידים בכנפיהם לבמה-הכבוד ונעלמים בשמים המפונפים, לאיצטדיון פורצות מכונות-קרב ("קומאנדקארט") המ"סילות חילות לוחמים, הצנחנים חוץ כוד זניקה לקרב-מגע אכזרי על הקר קע, חיילים אלה - פרחי-הקצינים ה"משלימים את אימוניהם - מכים את אויביהם (שקים ממולאים קש ותבריהם החיילים) ברגליהם ובזריהם, בתיבילי הגנה עצמית, נהרגים רבים מהם, אך לצורך ההצגה, נהרג כל אחד מהם פעמים מספר ומתחין חוץ כוד כן, עוד דקה ומתנופפים סכינים, מהגזנות בוקעות צעקות-הקרב הצורחות, הקרב נהיה אכזרי, לסכינים מצטרפים כיוור גים, בכל הקרבות ניצחו אלה שהוטל עליהם לגצח.

מחוגית-שעון עושים את שלהם, ה"מיפגן צועד בהתאם למחלכמ, הקהל השביע כבר עיניו ולבו במראות ה"שוגים, מגיע תורו של מעבר-המכשור לים, מכונות-יריה מוצבות בטבור ה"זירה ה"עטורה" סביב מכשולים מ"מכשולים שונים, המכונות פותחת ב"אש שוטפת, יחידת ההסתערות, ה"ה (הסוף בעמוד 4, שור 1)

בנות חין מופיעות עוד אלה יורדים מן האיצטדיון ר בעקבותיהם עולים מחצמלי הרובים, רב"סמל, משופם בשם "מסורתי", ז"צב במרומי האמפיטאטרון ומשמש בתרגיליו סמן לקצב ההתעמלות של המאות על הרחבה.

קולנוע

בין שתי ערים

אם "אי שם באירופה" אינו משביע רצון לחלוטין, והוא כמעט כשלון מושלם — ה"אש" אינו בביתו שלו, אלא בתכנית ש"המסך כסרים כבדים, ארוכים, מסורב"

רונאלד קולמן ואליזבט אדאן (בין שתי ערים) בתמונה נפלה

במקומות אחרים הוא משעמם ובמקומות אחרים — מגוחך.

לום בעלילה אך מפותחים בספוסים. "הד" קופרפילד", "אוליבר טוויסט" ו"התקית גדולות" הן דוגמאות ספוסיות. הסרטים ה"אלה זורעים לכל ארכם בדמויות חשוכות, שאם גם אין להן קשר ישיר עם העלילה, תפקידן לשמש כרקע אפור, סמל לתקופה קודמת או לסביבה פושעת.

"בין שתי ערים" אינו שונה באופיו מ"הסרטים הנ"ל. סרט כבד, וארוך, שזור פרצופים מורעע ושואפילים. העלילה בה נהלת בשתי הערים פריס ולונדון. צרפת — ערב המהפכה. ההמון רעב. ההמון אנקי. מצפה לשעת כושר. ד"ר מנס (הנרי וולטהאל), שישב שמונה עשרה שנים בכלא הבסטיליה, מוכרח לאנגליה. בתו לואי (אליזבט אדאן) מתאהבת באציל צרפתי צעיר, צ'רלס דרגי (רונלד קולמן). שהיה אוהב העם בעוד שקרובו המרקיז אוימונד (בולי רחבון) הפיל תחתו על פני כל. על צ'רלס דרגי מעללים עלילת בגידה וריגול. אך הוא ניצל בעזרתו של עוזר סידני קרטר (רונלד קולמן). חרימוה ושנון אך מלנכולי ושיכור. קרטר מתאהב בעלמה לואי ומקומו להתנער בעזרתה מרוחה הרעה. אולם היא נישאת לאציל דרגי. בינתיים פורצת המהפכה בצרפת עם הרצחו של המרקיז אוימונד וכיבוש הבסטיליה. ההמון עקוב הדם עושה שפטים באצילים. אחת מהמהגירות, מאדאם דפארי (בלנש יורקה), מושכת בתבולת ערמה את האציל דרגי הוא נתפס ולאחר משפט לא משפט נדון לעריפת בגולוטינה. קרטר חודר לכלא משחרר את הנדון ונערץ במקומו. ע"י מעשה בגבורה זה הוא מנסה להוכיח ללואי שאם אמנם היו חייו ריקים מתוכן, ידע במותו לפחות להביא תועלת.

העלילה המסובכת הועלתה על המסך ע"י הבמאי ג'ק קונחי בצורה תיאטרלית מדי. תמונות ההמון הצרפתי וכיבוש הבס"טיליה הן בעלות מעוף — אולם שאר הסצ"נות אינן טבעיות. הסטטיסטיקות הרבה המודגשת במערכות האחרונות מביאה במישורים להתמוססות השיא.

רונלד קולמן מפית רענונות בתפקידו (אולם קשה לומר שזהו אחד מתפקידיו הטובים). אליזבט אדאן חלשה ביותר בגלל תנועות ידים מיותרות נאמיקה מוגזמת. תפקידו של בולי רחבון, שחקן כשרוני מאוד, דל וחסר אפשרויות. הנרי וולטהאל ורונלד דרגי אישיים מדי. טוב מאוד הוא רגילל און כמר סטירי, שוטפו של קרטר, ותפקיד אופי נאה מבצעת כראוי עד נה מיי אוליבר כנב פרוט.

בסך הכל — סרט זה ימשוך יותר את המתעניין בהיסטוריה של הקולנוע, ואשר לא יקפיד על האמיתות ההיסטוריות של העובדות.

אי שם באירופה

גזה רוזארי ההונגארי הוא, כלי ספק, במאי מוכשר ביותר.

חוזרים אל הטירה שלהם להמשיך בחייהם החרשים. הכל מתואר בפאסוס מהיל בדומה נאי. ב"הילדים נחמדים, נחמדים מדי, והגד"ל לים לעונתם קא-קאסורות חסרות חיים: הכנצה טוב וכשעם, ראש המסטרה — רע ומגוחך.

עבדות הבית של ראדואאני, כאבוד, סר. בה. אלא שהוא מרבה להשתמש בסממנים נדושים. למשל: ילד נקלע למוותאום של שפחה בעת הפצצה עזה. הבנין עולה באש וראשי של הילד נמס בחום. אפקט כלי ספק, אבל אפקט זול.

אולם עולל יהיה זה אם יישטט הפרט לפי נקודות קטנות אלו. כמסמך אנושי הוא כלי ספק סרט משובח וחשיב, הגם שאינו יצירת אבנות גדולה, וסרטים שהם אנושיים אין זוכים לראות בכל יום בשות 1930...

האיש מאקומבר

סיפורו המפורסם של המינגווי ומה ל"עבור מן הספר אל הבד מבלי שייגרם לו נזק רציני. לאמיתו של דבר, מהווה ה"נוסח הקולנועי סרט במדרגה ראשונה ש"רוחו של המינגווי שורה עליו מתחילה ונער רגעים אחדים לפני הסוף.

פראנסיס מאקומבר (רוברט פרסטון) ר"אשתו, מארגארט (ג'ון בנט), הם זוג אכ"ריקאי צעיר אשר לאחר שנות וישואים אחדות, רק השנאה קושרת אותם עדיין זה לזה. הם באים לקניה, בליבה של אפריקה, על מנת לצוד ציד (מאקומבר הוא קצק טוב) ולהתפייס "אחת ולתמיד" לאחר אחת מ"רבותיהם החריפות יותר.

גרגורי פק, ג'ון בנט, פרסטון (האיש מאקומבר) כדור נפלים...

בנאירובי, בירת קניה, הם שוכרים את חילסון (גרגורי פק) ציד מקצועי הנעיל

מלבד זאת, הסרט הוא מסמך מוצע ורב רושם על אחת הבעיות הכאובות ביותר באירופה של שלתי המלחמה וראשית ה"שלוש — בעצם, בעיה כאובה אפילו עכ"ש — בעית יומי המלחמה מחוסרי הבית.

אם מזכיר הסרט במידה רבה את "הדרך לחיים", הסרט הסוביטי הגדול הודן באותה בעיה: ילדים עוובים לאחר מלחמת ה"עולם הראשונה — לא יוצרי "אי שם ב"אירופה" אשמים בכך, אלא העובדה המרה שההיסטוריה חורה על עצמה והבעיה שבה נצצה ביתר חריפות ובכמדים שלא שוערו כלל.

קבוצה גדולה של ילדים, יתומי מלחמה מפיוותיה השונות של מדינה מסוימת ב"מרכז אירופה, מתארגנים בכנופייה ושר"דים ובזוזים מכל הבא ליד. הם "כובשים" טירה, חורבה עתיקה שגר בה מנצח מפורסם המכלה את תקופת השלטון הנאצי.

המנצח משכנע את הילדים — לאחר שהפרחחים עמדו לתלות אותו — להשא"ר אתו ולחלק את ביתו. הם מסכימים ומת"חלים בחיים אחרים, חיי עבודה, עד אשר האיכרים מחליטים לאסור אותם בעון חס"איהם הקודמים. מתפתח קרב, האיכרים ניגפים, אולם קוקסי הקטן, בן השש, נהרג. על גחיתו נמחל הכל לילדים והם

וזה אליהם בסיועם. ביום הראשון, ברובם אחרי אריה פצוע, מתגלה מאקומבר כפחדן. וזה עילה לצויות, כמובן, בידי אשתו להקניט אותו בפני חילסון שהוא עתה מאוהבת בו.

אולם פחדו של מאקומבר לא היה אלא פחד חולף, החוקף אנשים רבים בעמדם בפעם הראשונה פנים אל פנים מול פני האריה, ולבחרת היום לצטיין מאקומבר ב"אומץ לבו. אך מאקומבר החדש שנוא על אשתו יותר מאשר מאקומבר הפחדן; וכי דור הנפלט מן הרובה שלה, פועק בעעלה והוא מת. ההיה זה רצח?

הסרט מתחיל מן הסוף: גירמתו של פראנסיס מאקומבר מובאת במסות לאיירובי וחילסון כותב דו"ח על המקרה ואנו שבים לעבר והסיפור נגול לפנינו. ברם, לאחר שהגענו שוב אל מותו של מאקומבר מת"עקטים מחברי התסריט להלעיטנו הסבר פסיכולוגי משעמם על מעשיה של הגברת מאקומבר וזה מחליש במידה רבה את הרושם של הסרט.

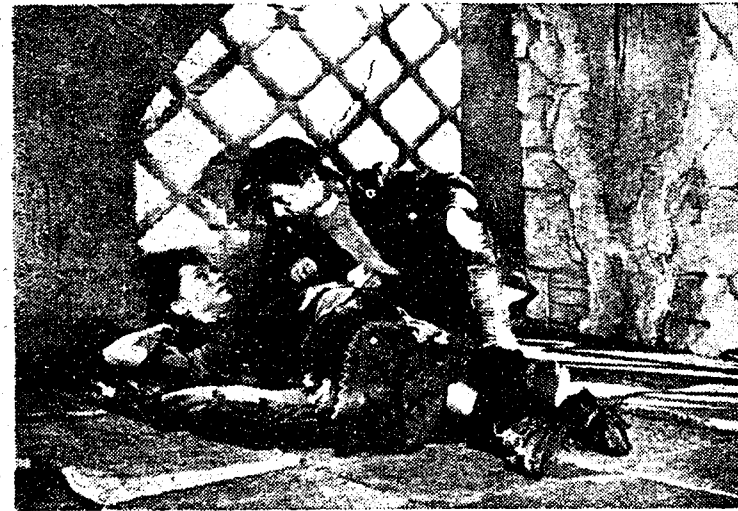
הצד המצוין ביותר ב"האיש מאקומבר" הוא, כלי ספק, המתח הרב בתמונות הציד, וולטאן קורדה הבמאי קארל סטרוס ה"צלם הצליחו להראות לנו גיונלל ססגוני אך תהלת לא הולבידרי. השקט לאחר ש"ההיה הטורפת נפצעה והיא מתכוננת ל"זינוק של יאוש מתוך סתר הסבך על ה"ציד, משיג את מטרתו ומשרה אוירה של עצבנות ומתיחות בלתי פוסקת, רקע מת"אים לשנאה הגוברת והולכת בין מאקומבר לאשתו.

מן השחקנים יש לציון ראשית וקודם כל את רוברט פרסטון שגילם בכשרון בלי"תי מצוי את הזמות הקשה והמסובכת של פראנסיס מאקומבר, האמריקאי האופייני: ילדותי, רודף הרפתקאות, בעל מוג נוח אך מקור חכה, שנאף להבדק, להצטיין, להתי"פרסם. ג'ון בנט, שחקנית שטחית בדרך כלל, היא דוקה מארגארט מאקומבר טובה מאוד: יפה, מרת נפש, צינית, גריגוריי פק, בצע בקלות את התפקיד הקל והשמי"חי של חילסון הציד.

עריכת הסרט והמוסיקה (של מיקלוש ריוה) ראיים גם הם לציון. בסך הכל, "האיש מאקומבר" הוא אחד הסרטים ה"טובים ביותר שהגיעו ארצה השנה.

גריגורי פק נולד ב"ב באפריל 1916 ב"קאליפורניה. אביו היה רוקח וחלם כי בנו יהיה לרופא. אולם גרגורי לא היה תלמיד מהירתפיטה, ביוחד התקשה ב"לימוד הלשון הלאטינית. תחת זאת הצטיין בספורט, מקצוע חשוב לא פחות בקולג"אמריקאי, אך שאינו מועיל לקאריירה רפר"אית.

לאחר תאוה שאלצה אותו לעזוב את הספורט, עבר גרגורי לבידורק ושימש שם במשרות שונות, ביניהן סדרן בתערוכה עולמית ומדריך לתורים בבנייני ראיי"ט. במשך כל אותו זמן חלם להיות שח"קן וניסה להשיג סטיפנדיה באחד מבתי הספר הדורמטוריים. הוא השיג את מבוקשו: שתי סטיפנדרות, ולא ארכו הימים וגאטרי מאקלינטיק, הבמאי, שם עליו את עינו ר"הביאו לברודוויי.

פטר ומריה (אי שם באירופה) והאנס שילד...

מכל העולם

שלישי לילה אחד ביקרתי בבית הקפה פאסאקיה הידוע בשל תזמורתו הצוענית והומנית את מבוקשי.

פתאום הגיעו אלי מהתא הסמוך פסוקי דיבור -- בעברית, ואילו עברית! זהו בע"ר מה ששפתי: "אני כהן סס לאיטליה ואין לי אף דולאר בכיס. דחיל רבתי, תני לי איך משיגים אותם בזול, הודמנות כיו לא חזרת כל פעם, ואני יכול להרויח מאה אחוז בפה לשם..." שליחים??

ועוד דבר ביחס לשליחים.

בוינה יש מקום הנקרא מולין רוז' שאפשר לבלות בו בנעימים, אין הייר שאיננו מבקר שם, ובמקום הזה קבאטט במדרגה ראשונה, ויש גם רקדניות יפות שעיקר תפקידן הוא לעזור לאורחים לבי לות. כאשר שאלה אותי אחת, "המארחות" הללו מינן אני, ענית לה כי נתין ישראלי הנני.

אלה, אתם אנשים טובים מאוד, הישראליים, היא עירתי, "אני הכרתי אחד שעבד כאן בשביל הממשלה היהודית והוא תמיד התנהג כמו גיטלמן, היתה לו יד רחבה מאוד".

בעצם גם לי היתה, "יד רחבה" בימים הראשונים, כי אפשר להיות שם בזול בש' לישות דולרים ליום אתה יכול להיות כמו מלך בהמרינג, מקום שעשועים קצרי הידוע בכל העולם.

נאצים ואנטריוויסטים. בסביבת המ' קום הזה אתה נתקל לזיתים קרובות בנאציים, שאינם מסתירים כלל את היותם נאציים נאמנים. הם חיים על שלל המלחמה שצברה, ומחכים עד ליעבור זעם, או עד שמישהו יצטרך להם שוב, רק את שם שני.

לפי דעתם יש סכנה כי האמריקאים וה' אנגלים ישלמו עתה ביוקר בעד עזרתם כאשר נלחמו בגרמנים ולא ברוסים, ואם אנגלו-סכסטים אלה לא יקימו כאן ובגרמניה צבא חזק ויורשו לו לתפוס את מקומו הקודם, הם אבודים.

אולם אין זו דעתם של כל האוסטרים, אין כל ספק שכולם שונאים את הרוסים ויוראים מפניהם. אוסטריה עוברת עתה תק' פה על חסיסי כלכלת, תוצרת העיקרית -- עץ -- דרושה בכל מקום, והאמריקאים עוזרים להם לבצוא שיקים חדשים, מצב הפועלים הוא טוב לאין ערוך מכפי שהיה לפני המלחמה, כי הם מאורגנים ונתמכים ע"י השלטונות הרוצים למשוך את לבם מהתעמולה הקומוניסטית.

וזהו מצבם של האוסטרים היום. מכל צד מחזיק בהם משהו, וכל הזמן הוא מצהיר כי רק הוא רוצה לפנות את הארץ. חרף אהדת התושבים לאמריקאים, היו רור אים בשביקת רצון גדולה את עזבתם של כל ארבעת "הגיהבריות".

יזכו כולם הביתה. בוינה אחת מתוך הנגה הזוכה להצלחה רבה בוינה היא: "כאשר פעם היו התורכים בארצנו קראנו לב. ותהברית לעזור לנו להוציאם, אך למי לפנות עכשיו, אם בנות'הבריות עצמן יושבות כאן?".

כי מורגש, וביחוד בוינה, שהמצב יכול לעבור בנקל מחיכוכים קרים להתמודדות חמה יותר.

"מה הם רוצים מאתנו?" שאלני נהג מונות בנסענו אל מחוץ לעיר, "הרי לא היינו נאצים, וכאן הוא מוכיר לי כי הגרמנים הבכירו את העיר לפני נסיגתם, דבר מיותר בהחלט ואשר הראה, לפי דבריו, את טיב היחסים בין הגרמנים ובין האוסטרים. ואנחנו איננו רוצים עוד מלחמה", המשיך, "שיצאו מאן, ושיניחו לנו בשלום, מדוע הם מתכרמים לגרור גם אותנו לתוך עניניהם?".

יהודים. ואשר ליהודים שעודם נמצאים באוסטריה, הם מרוכזים בוינה, וכל ראגתם היא "לרבו את עניניהם". תמצא ביניהם גם מספר לא קטן של ישראלים שבאו לקבל בחזרה את רכושם שהוחזק עם בוא הנאצים. כי אוסטריה היא הארץ האירופית היחידה המחזירה את נכסי היהודים.

הרבה מיהודי אוסטריה רוצים להגר לישראל, אך מהססים, כי מהלכות בקרם שמורות פוטסטיות, למשל: בישראל מי רחם לקום בארבע בבוקר לעמוד בתור לקניית לחם ולמה להם לעזוב ארץ שנתאי חייה כה נוחים ככדי להגר למקום שמוב' תחת להם בו מנה של צרות?

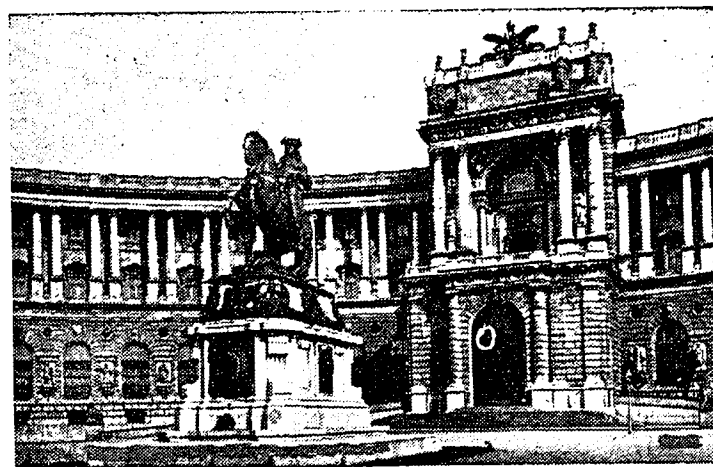
לר יותר, שם מתגלים חיי לילה תוססים. בכל מקום נציים עתה מועדוני הלילה נוסח אמריקה ואתה יכול לראות חיילים אמריקאים צעירים מבלים בחברת בחורות מקומיות, כי לפרולין של ריזה, יש לב חלש. עד עתה "עשר חיים" והיכו שיח' זירום הביתה, אולם עתה אינם כלל וכלל נחפזים לחזור, כי יש כל הסיכויים שמסמ' יישלחו לחזית קוריאנה. אף כי אין הם בטוחים כי לא תפרוץ גם שם מלחמה באחד הימים הקרובים. לעת עתה הם "אוגי רים בילוי", ויבוא המחר אשר יבוא.

במושג חיי לילה נכללת נמוכין ננות מסופחת מאוד.

האזור הרוסי הוא שונה לחלוטין. לא במבנהו או באוכלוסייתו, אלא ביחס החיילים לתושבים. עדין קיים באזור הרוסי של וינה צו איחידות. החיילים הרוסים מת' הלכים קבוצות קבוצות, או עם נשירים העובדות במשרדי האדמיניסטרציה באיסט' ריה. לפעמים תראה אותם גם עם בחורות מהמפלגה הקומוניסטית המקומית, אך מס' פרן אינו רב.

"בראטר" מרכז השעשועים בוינה באזור הרוסי - אין מתחילים.

תיאטרון בורג בוינה לידו צו מאות קבאטטים.

תעמולת הכובשים. כנגד כל ההב' דלים האלה, יש לכל האזורים דבר אחד משותף: בכל אזור תמצא לשכת מודי' עין וספריה. באזור האמריקאי, בחלונות רואה גדולים תלויות תמונות של אירורים ענקיים, מקרים חשמליים, מכונות מפוא' רות, המשתללות להוכיח כי אמריקה היא ארץ הנוחות והטכניקה המפותחת ביותר בעולם.

האנגלים מציגים לראיה תמונות רבות מספור של המלך כשהוא מוסר גביע ל' בוצת כורגל מנצחת, של הנסיכה מהגרט המבקרת מיסור של צופות, וכר, וזהו ארץ הספורט והדימוקרטיה המעמית.

ואילו בחלונות הראוה של הרוסים צו' עדים אלפי חיילים, טנקים ותותחים בככר האדומה שבמוסקבה, שרשרת של עשרות קומביינים קוצרים בשדות, פועלים המבלים בארמונות מלכים לשעבר, אכן שם הצליחה המהפכה, והאוסטרים עצמם יכולים להשיג אותם הישגים.

מגיעים לאוסטבאדן, תחנת הרכבת של וינה, קרוב לחצות, ואני מיד הולך לחפש לי מקום לינה במלון. אין לי פנאי לראות אם העיר השתנתה מאז הייתי כאן לפני המלחמה, אולם דבר אחד ברור: טבעם של טורני המלונות בוינה עודנו מה שהיה.

תשובתם היא תמיד שאין להם אף חדר פנוי, ושעליך היה להזמין מקום מראש. אך אם אתה נותן להם איזה סכום קטן, מיד משתנה המצב. אם הסכום אינו גדול, יודיע לך שיש חדר פנוי, אולם רק ללילה אחד, ושלמחרת יצטרך להעביר אותך, וכיון שאיש אינו אוהב לעבור מחדר לחדר מדי יום, אתה נותן "מתנה" נוספת, ואז מתברר שאמ' גם יש חדר יפה ומרווח פנוי לרשותך. מצב זה גם מוצדק היום מבחינה "אובייק' טיבית", רוב בתי המלון הגדולים של וינה הוחזרו לשמוש כחות הכיבוש של של המעצמות המחזיקות את העיר: ארה"ב, אנגליה ורוסיה.

אף כי רובעים מסוימים בוינה נפגעו קשה במלחמה, אין בעיר שינויים רבים.

כת את התיירים בעלי הרכבות האמריקאים והאנגלים, ביחד כשהיילים רוסים צריכים לבדוק אותם בדרך. הם מעדיפים להטאר בארס, ושווייץ, ארץ זו טובה בשביל זקנים ושחפנים, בקיצור, אין מי שיעלה לאלברג אספרס.

בשמונה בערב זה הרכבת, ואני מכ' תדר בתא עם זוג הולנדי הנוסע לשוויץ. התלפנו כמה מלים בגרמנית, כיבדתי את הבעל בסיגריה, ואחר כך שתקנו רציני לשאול אותם כמה דברים, להכנס אתם לשי' זה, אך כנראה, שלמולי מצאתי שני שתי קנים מושבעים. הוצאתי עתון ושקצתי בקריאה.

ארץ בדי דוויים. בתחנה האח' רונה לפני הגבול השווייצי, עלו מבקרי המכס. הם נכנסו זוגות וזוגות לתאים, אחד צרפתי ואחד שווייצי, וכשהצרפתי עזר בקר' רת התפעלים, עומד לו השווייצי מן הצד ומסתכל. "סידור כבודה" זה הוא רעיון מצוין. גם לנוסעים וגם למבקרים עצמם, בשביל הנוסעים זה אומר פחות טרחה, ול' מבקרים פחות עבודה. עובר גם מבקר כס' פים, או יותר נכון, מחליף כספים, כי בשוויץ אין כל חוק הדורש כי יחלף הכ' סף הור למטבע שווייצי עם הכניסה לארץ. המבקר עבר בכל קרון ושאל אם משהו רוצה להחליף את כספו לכל מטבע שהוא, פשוט -- אין כל הצהרות דוויים, בקשות להחלפת כסף וכיוצא בזה. אדם שנכנס לארץ עם כסף רשאי להחזיק בו או להח' ליפו בכל מטבע שירצה.

הנסיכה בשוויץ כמה כבילוי בבית הב' ראה, רות, שמים, הרים, שלג, הכל כמש' שופע בריאות וחודות'חיים. בבאול יורד הווג ההולנדי, ובמקומם עולים חמשה שוויי' צים העושים את דרכם לציריך. הם נקיים מאד ולבושים יפה.

תוך כדי נסיעה אני קושר אתם שיחה. הם מדברים בגאווה ובבטחון עצום. האים דואגים שמישהו יפלוש לארצם, אם תבוא מלחמה עולמית שלישית? "שינסרנא, יר' או שאנחנו עוד יודעים איך להגן על אר' צנו".

ארץ כבושה. ליד הגבול האוסטרי, נעצרת הרכבת, ועולים מבקרים אוסטריים. הם מתנהגים כאילו היו באמת אדונים בארצם, ולא רק פקידים באזור הכיבוש הצרפתי.

וזהו היום המצב באוסטריה -- למראית עין מנהלים האוסטרים עצמם את כל עני' יניהם. אולם אם תוצה לחקור ולבדוק את מצב הענינים, תיוכח מהר כי הכל נתון בידיהם של הכובשים האמריקאים, הצר' תים, או האנגלים. רק באזור הכיבוש הרוסי נעשה הדבר בגלוי.

מגיע הרכבת לגבול האזור הרוסי, נעצרת היא ליד צירוף קטן, ועולים חיילים רוסים. אתם נכנס שקט עמוק לרכבת. אתה יכול להרגיש מין גל של פחד העובר על כל הנוסעים.

הבדי כמו בין מזרח למערב. חיל רסי מוויין עובר ובדוק את התע' דות. אם תחליט כי תעזבה נראית לו חש' דה, הוא מעכב את הנוסע עד שיבדוק את התעודה בדיקה יסודית, ושולח אותה לדרכו ברכבת הבאה, לכן עוקב כל אחד אחרי כל תנועה של החייל המבקר, כי אין כל ספק שאחוז לא קטן של הנוסעים ברכבת מצויד בתעודות שאינן כשרות לגמרי.

ביחוד חדרות הבחורות שברכבת, כי לא פעם, לפי דברי שכני, נמצא כי התעודות של בחורה יפה אינן בסדר, ונאלצה לרדת לצירוף הקטן עד שתיבדקנה בדיקה נוספת. החייל עובר, סוקר את הנוסעים והתער' דות המוגשות לו, ואינו נראה כממהר. הרי הוא אדם חשוב מאוד, וכל עוד לא החליט כי הכל כאן כהלכה, לא תוכל הרכ' בת להמשיך בדרך.

דבר זה הוא בניגוד גמור לנועשה בא' וורים "המערביים", שם כנראה לא איכפת לכוונת הכיבוש מי שיטע ברכבות, ואינם עורכים כל ביקורת.

השעה היא כבר 11 בלילה ואני עייף ככלב. זה קרוב ל27 שעות מאז עזבנו את פאריס, ואני כבר מצטער שלא סטתי באורין, כי הרי זו טירוף דעת להתענות 27 שעות ברכבת בזמן שאפשר לעשות אותה דרך בנותיות ב4 שעות בלבד.

ינה: בתי מלון והרים. אנחנו

1950

שנאות לקריאה ייחודי של המערב ויחיד האירופית, שהיא בישתי נקודות -- המזרח והמערב לידו בל המצב בוינה של יאיר גורדון: עוד כבימים ההם, צעירות לכל עבר, משפחה שבאו ללוות את קטרים, הנחפזים אחרתם של קטרים ינה הגדולה, כאילו

ינה, אין כל סימן יכרת עולם -- מלבד רה של מדים אמרי' נשתנתה תחנת הרכ' הקוסמופוליטים העו'

סליחה: כן, השתנה אין הרבה ששימו' א ברכבת הנעמדת נוסעים. זהו האל' מפריס לבוקרשט הונגריה, לפני המל' סטודנטים מהונגריה, טרים, עיר האורות, והאולסים, או לכו' אמריקאים, אנגלים, וזמו מכל פינות ת נסיעה שבועות

קופה, מבקש כרטיס במקום! כי היום ר על פני אירופה. לנסוע לשם? חר' ר בה, אינה מוש'

אוסטריה ספטמבר 1950

בעוד שעני העולם נשואות לקוראיה הרחוקה, שולחים שריהחוק של המערב מבטים רבי-פחד אל החזית האירופית, היא המכרעת לאורזימים. בשתי נקודות — בליק חזית — באים המזרח והמערב לידי התנגשות יומיומית. על המצב בוניה של היום מוסר ספרנו, החומר גורדון: בפאריס הכל היה עוד כבימים ההם. רעש, צעקות, התרועעות לכל עבר, סבלים עם מוודות, בני משפחה שבאו ללוות נוסעים בדרכם, שריקות קטרים, הנחפזים כאילו לצאת לדרך, או אנתחם של קטרים אחרים הנכוסים לתחנה הגדולה, כאילו עיפים מדרכם הארוכה.

שום דבר לא השתנה. אין כל סימן שיראה כי עברה מלחמת עולם — מלבד אולי המספר הרב יותר של מדים אמריקאים. בכל השאר לא נשתנתה תחנת הרכב של פאריס, מרכז הקוסמופוליטיס העז למי.

ולחצי לראות את כל היתרונות העלולים למשך את הגבר — עמדה בחברה, השכלה, ידיים טובים, אמרי לבזבזן: "אתה מטיב לבני-אדם" ולקמצן — "דברי בבזבזן על אנשים המכובדים את כספם." אל לה לבחורה לפחד מפני אינטליגנטיים — הם כולם דומים זה לזה. די לה לבחורה לקרוא ספר אחד או שנים באותו מקצוע, וי או תוכל להיכנס לויכוחים.

אל תתחשבי במשפחתך! מייעצת הגב' קארלייל, "אם היא מפריעה להצלחתך, הסתירי אותה. אחרי החתונה תוכלי לבקר אותה — לבדך. אם הידידים מפריעים — סלקי אותם בסבין של מנתח, כאילו היו סרטן בגופך."

האמהות והתליין

לפני שנתיים ומעלה הסכימה בריטניה לפנות את צבא המערים הגדולות של מצרים. רבבות חייליה עזבו את קאהיר ואלכסנדריה ועברו לאזור תעלת הסואץ. אולם אזור זה כמוהו כמדבר, וכבני

הרעיון להעביר את המטרות המגרות מחד שינגטון ולפזרן במקומות אחרים. וכך בא הנסא טרומן וביקש מקונגרס לאשר לו הענקת של 140 מיליון דולר להתחיל בפני זור המטרות העיקריים.

לפי התכנית צריך היה להקים בויני ממשלה קבועים, מצודים בסקלטים מתאימים שלא יהיו קרובים מדי לבית הלבן. אחד הבניינים יספיק אפילו לכל חברי הקונגרס; אך בכל זאת, לא מצאה התכנית חן בעיני הנכבדים הללו. הם הצביעו נגד ההצעה.

וזהו רק עלילה ממשלתית כדי להציל את עורם של 40,000 מצהצח-הכסאות (פקידים) של חשינגטון, שהרעם חבר או פיוציה, ובא בהצעת-נגד: מדוע לא לפטר את ה-40,000 ובשכרם להקים רשת רדאר סביב כל ארצות הברית?

לבסוף הסכימה הממשלה לדחות את הצעת ההצעה לזמן יותר באחר. אולי בעוד שנה...

חצים וכלבים

זה למעלה משנתיים מדיעה ממשלת הפלייפינים מדי חודש ש"גנחילה תבונה נוצחת" לנפול-ות-ההוקם (חילי-גורלי קר וניסטיס). אולם ההוקם הצליחו, על אף ההתבוסות הניצחות, להשתלט על חלק ניכר מן הארץ.

אחרי שהנשיא אלפידו קירינו טרב לא של תילופיגברא במטה הצבא התפטר עתה שריהנגה הפיליפיני, ובמקומו נתמנה רא מון מגוויני. פעולתו הראשונה של השר החדש היתה לפטר תכנית של שלוש נקודות:

ראשית — הוא יארגן יחידה של אנשי שבטים, הציודים בקטנות וחצים, כדי לגרש את ההוקים. שנית — הוא יזמין כלבים מארצות-הברית כדי לעקוב אחרי ההוקים בגוונגל, שלישית — הוא ישלח את ההוקים השבויים לאי רחוק כדי ללכוד אותם את הילכות הדמוקראטיה.

כשגמרו ההוקים לצחוק המשיכו בהת-קפותיהם.

כיצד לצוד גבר?

האם על הבחורה לשבת בחיבוק ידיים ולחכות בעינים מושפלות לנסיך-חלומותיה, כי יבוא?

לא ולא — אומרת אחת קורה קארלייל, שמכרה זה עתה לעתון האמריקאי "חשינגטון פוסט" ספר שיפורסם בהמשכים. "אין את הנסיכה שבאנדה" אומרת הגב' קארלייל לקוראותיה, "פקחי את עיניך ו' חפשי לך גבר!"

לדעתה של הג' קארלייל, אסור שיהיו לבת המאה ה-20 כל פיקפוקים בציד הג' ברים. היא מעמידה לפני קוראותיה את דוגמת המורה ששאלה 96 חברות למקצוע אם יש להן אה או דוד המתאים לגשואין (מספר 84 אמרה שיש לה), כל מקום מתאים להתקפה על גברים — הכנסיה, חוגי ויכוחים, סיפון של סירת-טילים (או בת גאי ישראל: אוטובוס, מונית בינעריגית, מפלגה), בסירת טילים, שאלי את הסוכן אם ישנם בסירה רווקים מתאימים... שח די את המלצר שיושיב אותך בין שני הג' ברים היפים ביותר בספינה... או — בי חרי לך קורס באוניברסיטה — שם מבק רים גברים מצוינים ומישיבים (לכחות-בא מריקס). בעת בחירת מקום עבודה קובע רק גורם אחד — הסיכוי לפגוש שם גב' רים.

אל לה לבחורה לתת לאישיותה להפ-ריע לה בציד. עליך להיות מוכרת טובה

הלנה היפה

יוון היא ארץ הרגשות החזקים. הכל עושים יפה בגש רב — מלחמה, פוליטיקה או אהבה. הדבר לא השתנה מאז יוחה תקיפה כאשר, למען אשה — הלנה היפה — פרצה מלחמה בכוחים.

בסוף חודש יוניסט נחטפה טאסילה פטר קוגריגיס היפה ע"י קוסטא קאלוגיאנוס

טאסילה פטרקוגריגיס

בגלל אהבה...

— בחיפוי מאתיים אזהדים מוויינים — ונלקחה למערה בהרים. משפחתו שני האהבים איבות הן מזה דורות: משפחת טאסילה היא ליברליה ואילו משפחתו של קוסטא מלוכנית. וכך עוררה החטיפה הרומנטית גם תסכוכת פוליטית בין תושבי האי כרתים.

אך למרות היותה ליברלי, נעלב האב קשות ממעשה זה של יריבתו. הוא גייס 40 מכרים מוויינים מכף רגל ועד ראש, והכריז: "אני מוכן להפוך את רומטיקת הכוב הזאת למרחץ דמים". מצדו, הכריז אחיו של קוסטא, ציר מלוכני בבית הגב' חרים: "עתידיה של הארץ עתה בידי שמי..."

הממשלה באחונה שלחה מיד למקום די מעשה גורד חל-רגלים שימנע התלקחות דמים בין שני הפלגים. וראש הממשלה, וניולוס, הכריז: "הענין כבר חרג מתחומי הלב, זהו ענין של המדינה".

למרות הכרזותיה של טאסילה כי היא לא נחטפה נגד רצונה, וכי הגה אשתו של קוסטא בפני החוק והכנסיה מסרב אביה להתמיים. בגרם עלבון למשפחתה, והוא נקם יקח.

בבוא הווג לאתונא לפי הזמנת הממשלה, נעצרו ע"י השלטונות עד אשר יסודר ה' עניין בין שתי המשפחות. אך טאסילה נחטפה שנית — הפעם ע"י בן-דודו של בעלה שחשב את מעצרה כעלבון למשפחתו — ואילו קוסטא המסכן נידון למאסר, בי אשמת נשיאת נשק. לבסוף "רוכז" לבו של האב והסכים להתמיים.

לא כדאי...

מיד כאשר נוכחו באמריקה כי עלולה הממשלה להתפרק לאטומים תוך שניה אחת אם תוטל פצצת אטום על חשינגטון, צץ

הגב' קאטו, הנכמן וסמית... הנכנים נחלו.

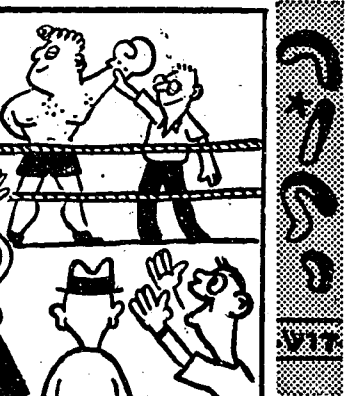
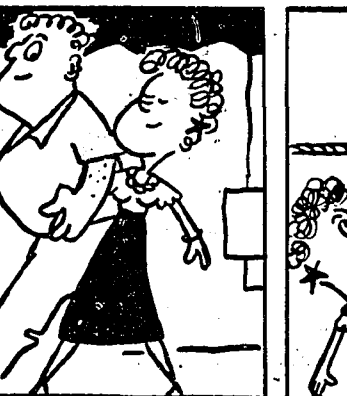
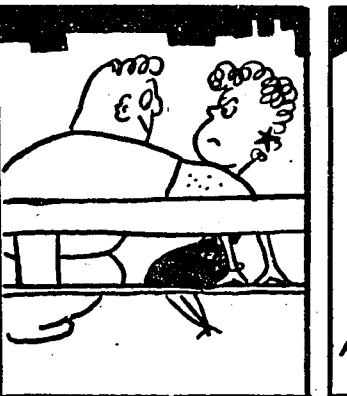
ק רכבת מת. סליחה: כן, השתנה משהו מלבד זה. אולם אין הרבה ששימו לב לכן. המדובר הוא ברכבת העומדת ליד הרציף וממתינה לנוסעים. זהו האל-ברג אכספרסי, הנוסע מפריס לבוקרשט ורך שוין, אוסטריה והונגריה. לפני המל-חמה נסעו בו מאות סטודנטים מהונגריה ורומניה או תיירים לפריס, עיר האודות, לוינה, עיר הקיסרים והואלסים, או לבר-דאפסט, מלכת הדונא. אמריקאים, אנגלים, הודים, רוסים — הם זרמו מכל פינות העולם, הזמינו מקומות נסיעה שבועות מראש.

ועתה? אני ניגש לקופה, מבקש כרטיס לוינה — ומקבל אותו במקום! כי היום אין הדמן תיירים נוהג על פני אירופה. לבודאפסט? מי משוגע לנסוע לשם? ודי נה ומסך הברול העובר בה, אינה מוש

ישראל מימי קדם התגעגעו החיילים הב' ירישים ל"סיר הבשר" של מצרים. כלומר — למודעונו הלילה ולבתי-המרחץ של הביירה.

וכך יצאו להם שלושה טומים (כרבים אחרים) לבושי בגדים אורחיים ובלות בקא-היר, שם, כרגיל, השתכרו כהונג ובהזכרם בימים הסובים עת שלטו בעיר זו כא-דונים, נכנסו למוסך ל"שאל" מכונת השו' מר, כמובן, התנגה, והטומים חיסלתוה, ועוד התעללו בגופתו.

הנוצאות: משפט צבאי, ותליה, בעני יינים כאלה אין הצבא הבריטי נוהג ולזול. אך בכל זאת הוטסו למצרים אמהותיהם של שלושת הנידונים על חשבון הוד מל-כותו. באותו מטוס נסע גם התליין המ-יוחד שנשלח מאנגליה לביצוע פסק הדין. כידוע מפורסמים האנגלים בחוש ההומור שלהם.

מוסיקה

ואגנר והעתונאים

בחדרו אשר בבית התזמורת ("פרי" פאבריקיטס) בדרך לרמת גן, מתחת לת' מונתו של ברונסלב הוברמן וכשממול מ' ציץ עליו מתוך מסגרת העץ, שעל הקיר, קוממו הגדול, המצח ניקיש, קיבל סרגיי קוסביצקי את תפקיד יושב הראש של "ה" אסיפה". כאן עמדה להתקיים מיסבת עתונאים, אולם באי כח העתונות הפכו לפתע לכאי כוח "זרמים".

לכאי כוח "זרמים" הגוּשָׁא ריכרד ואגנר ו"ריכרד השני", הוא ריכרד שטראוס (שאת יצירותיהם מחרימים בארצנו מאז בא אחד ששמו היה היטלר). המנצח הקשיש דיבר על תפקיד המוסיקה בחיי העמים. הוא הציע שתיוסד בישראל "אגודת הצעירים" שבלעדיהם אין עתיד לאמנות.

מה בדבר ואגנר? מכאן הפליג המוסקאי ה' רומנטי הגדול, שהיו ופעילי תו כאמון עומדים במעבר של שתי המאות, אל אותה הש' קפה יפה וגשבת על המור סיקה ותפקידה האנושי הצורך. אפשר להטיב את נפש האדם על ידה, יש לה, למוסיקה תפקיד פוליטי, לא רק אמנותי... אכן גדול אינו יכול להיות שפל כל כך. וכאן העיר מישוהו: "ש' אמנם יוצאים מהכלל..."

ומישוהו אחר הוסיף: "ומה בדבר ואגנר?" וכך זה התחיל... "ואגנר" — אמר קוסביצקי — "מה בדבר ואגנר? מדוע אין מנגנים את המוסיקה שלו כאן? האם רק משום שהיא אנטישמית?" והוא הוסיף תוך כדי בדיחה: "באופן כזה צריכים היינו ל' חסל את מחצית הפרסורא המוסיקלית". עורך המדור הזה איננו מתביש להודות: "הפרובוקציה" באה מצדו. הוא אמר: "מא' סטרי, שאת חשבונות אתה את הקיר האסון ותכניס בתכניתו הקונצרטים שלך כבר עתה, בעונה זו, יצירה של ואגנר?". וכאן התערבו עתונאים אחרים, שלפי דעתם יש הצדקה לתרם הקיים על יצירות ואגנר בא' רן. האוירה המוסיקלית הייחודית קיבלה מיד "מחצ" של כמה חפשיה... החלו חילופי דברים בין העתונאים לבין עצמם. קוסביצקי הרגיש, כי קימת מחלוקת. וה' מוסיקאי הבא בימים והצעיר בנפשו הציע מיד את עצמו כיושב ראש האסיפה" ובסר את רשות הדיבור לכל אחד ("המפתח" — הרמת אצבע).

פרחון וגאונות. דיברו שם בעד ונגד "הדברים ידועים לא מתמלל שלשום. ואגנר היה ברמני, אנטישמי, חיבר חוברת אנטישמית ("היהדות במוסיקה"). היטלר אהב את יצירותיו, הסרהו של המיתולוגיה הגרמנית נודף מציירתו וכו' — אמרו. לעומתם טענו האחרים — לא חשוב מי היה ואגנר בחור בן אדם; מומן הגענו כבר למסקנה, כי היה איש שפל, פוליטי קאי לקי, הוגה דעות ואבי, דמות מסוי לפת. אלא מה? אלא שהמוסיקה שלו היא גאונית, ומלבד זה — מה הטעם להחרים את ואגנר, שמת הרבה שנים בטרם נולד היטלר, משום שצור היהודים אהב הוא המוסיקה שלו? ומה הטעם לכתב בעקבות הגרמנים ולהחרים מוסיקאי?

תצפית הכנסת. הויכוח אינו חדש. כבר דובר על כך, כבר התייגעו, כבר לפני שנים החליט הועד הלאומי שלא לנגן בשאלה זו עד "עבור הועד", עד אשר יירגעו הרוחות. ומאז חלפו שנים והדבר מזכיר את ועדות החקירה למיניהן שהש' תתקו... ואחר הויכוח הסיק המנצח קור סביצקי את המסקנה: כאן לא הפורום כדי להחליט בדבר זה. מיהו הגוף המוסמך

המנצח סרגיי קוסביצקי לפי מפתח ציור...

להחליט בענין זה? כמובן, הכנסת. "הבה נחליט על כך פעם לתמיד, אם הכנסת תצ' ביצ ברוב של אחד — דיינו כדי שאהיה משוכנע, כי יש מקום לנגן את יצירותיו של ואגנר..."

מנקודת ראות אמנותית, כמובן, קשה להעלים את אחד מגדולי היוצרים בתולדות המוסיקה ואחד מהמפכנים הכבירים ביותר, שבלעדי היצירה שלו אין לתאר כיום מר סיקה חודשה. אלא שמנקודת ראות מציאית תית יותר — "אפשר להיות" והראיה — חיינו במשך עשר שנים כך. (גם בלי בשר ובלי ביצים מסוגלים לחיות הגם שרבים יאמרו: "אוי ואבוי לחיים כאלה...")

אלו התרבות. שאלה אחרת הר' אויה לציון מיוחד היא הצירוף של ריכרד שטראוס לרשימת המוחרמים. אין להת' יחס לשני הקומפוזיטורים הללו באותה קנה מדה. ההבדל העקרוני בין השנים הוא בזה ששטראוס (שאיש אינו מטיל ספק בגאונויותו כמוסיקאי ואשר כל מבין במוסיקה מסיר את כובעו בפני יצירות כגון "דון קיחוט", "טיל אוילנשטיגל") — ועד ליציר רתו הגדולה האחרונה ("מיתמורפוזה") — ההבדל בזה, שריכרד שטראוס חי בימי היטלר, קיבל ממנו אות הצטיינות והיה בשעתו לאלילם של "ראשי התרבות" הגר' מנים, לרבות של הר' גבלס. אי לזאת לא ברורה עד היום פרשת "היטלר" של המוסיקה הגרמנית, עוד לא הוכח אם לא היה לריכרד זה חלק בעסק. ומלבד זה היה היו לשטראוס הוזהמוניות להפגין את אשר הוא חושב על הנאצים. אמנם בא אחי' אנשים רבים, וביניהם סטפן צחיג, הסופר המנוח, ולמדו טיגורוהי עליה. אך בחשבון הסופי לא שכנע הדבר והפרשה

עודנה במחלוקת כדוגמת זו מסכים למנצח פורטוואגלר.

כדאי לשמוע את ואגנר

בקשר לאותה בעיה מוסר סופרנו באי' טליה, שהשתתף בפסטיבל המוסיקלי בר' נציה:

צפיתי בקוצר רוח שהפסטיבל המוסיקלי בונציה יגיע לקצה. בפתיחה התגייגית נצוהו על יצירותיהן החדשות הינזמים, קרנק ופיצטי, יצירתו של הינזמיט (קונצרטו לקרן) היתה המוצלחת ביותר, התגייגית ביר' הר' הפואימה מאת פיצטי איננה אלא מוסיקה בסגנון הרומנטיקה המאוחרת, ואילו סינר' סוגיית התמישית של קרנק לא זו בלבד שרובה כמותה לפי שיטת ה'22 טונים, אך היא גם משעממת. מספר איטלקים הפגינו את עמדתם מיד ועזבו את האולם בעוד שהמוסיקה נשמעת בו ואילו אחרים ישבו עד הסוף, כדי להסתלק בחפזו בהפסקה הראשונה, ואולם יש לצוין, כי השעמום במלא כובן המלה איננו כלל אפשרי ב"תי' אחרון פיצטה", בעל הארכיטקטורה והקיר' שוט הנחררים...

למחרת הפתיחה שמענו וראינו כאן את הבאלט "לפי טריסטן" לסלדור דאלי בביצוע "הבלט הגדול של המרקוזה דה קובו", הכוראוגרפיה של מסין ובעקבות המוסיקה של "ריכרדו" (ריכרד) ואגנר, שאנדרטו מתנוססת כאן מול הבית במלצי וגדמין, אשר בו מת הקומפוזיטור. הכ' חנה כאן לחונות בהקיק של טריסטן הגר' בור ודאלי הקומפוזיטור בן ימינו גם יחד — הכל בנוסח צלילי יוצר "טריסטן ואיוולדה", בסך הכל — פרשנות מיוחדת במינה של היצירה הגדולה מאת ואגנר. לאחר כמה ימים הוזמנתי לצירוף ושם הלכתי לראות את ה"מייסטרזינגר" לאותו קומפוזיטור. כמובן, היה צורך להתחמש, כדי שלא יכירו אותי תיירים מישראל בקר' בת התיאטרון. תחילה חשבתי להרכיב לי וקן, אך ויתרתי, כי על יד האופירה לא נתקלתי באף פרצוף מוכר מתל-אביב, והי' ללו לא היו באמת שם: פגשתי אותם אחר כך — בפנים התיאטרון...

פתרון החידון המוסיקלי

להלן התשובות ל20 השאלות של חמשה החידונים. תוך שבועיים מקוים אנו לפרסם את תוצאות התגרלה ושמות הוויכוחים. מס' פר התשובות שנתקבלו במערכת הוא כה פר עד שמינון ובדיקתן מצריך זמן מסוים. מכאן הדיחה.

חידון א': (1) פריץ קרייזלר; (2) משום שלסימפונייה "הבלתי גמורה" לשוברס אין פרק שלישי; (3) "פנילוגיה" לטיביליוס; (4) "פאוסט" לגיטה.

חידון ב': (1) קדנצה; (2) ברהמס לא חיבר אף אופירה אחת וכן לא חיבר שופן סימפונייה; (3) המשותף ליצירות אלה — הן לא הושלמו ע"י מחבריהן, ופרט לאחת — הושלמו ע"י אחרים אחר מות מחבריהן; (4) א — נכון, ב — לא נכון, כי שוברס מת לפני שברהמס בא לעולם. ג — נכון: מרי אנטואנט נוכה בהצגת בכורה של אפרה מאת באך, אלא שהכונה כאן ליצירה של י. כ. באך, ולא לאביו, יוהן סובסטיאן. ד — לא נכון: ליסט לא היה עוד בחיים כאשר חובר הקונצרטו הנידון לרחמינינוב.

ה — לא נכון, מכיון שהידון מת לפני שבטהובן חיבר את סימפונייתו התשיעית.

חידון ג': (1) א — "טהוירור" לואגנר; ב — "הספר מסיביליה" לרוסיני; ג — "פליס ומליסנזה" לדביסי; ד — "סלמה" לר. סטראוס; (2) בלקיר, בור' רודיק, מוסורגסקי, רימסקי-קורסקוב, קואי; (3) מילר, דורי, אוריק, הונגר, פולנק, סיפר; (4) הקונצרטים הברנדנבורגיים.

חידון ד': (1) לולי (בימים ההם היו משתמשים במקל כבר (אבי השרביט של היום) ובכאן שהמכה נגמר לקומפוזיטור היתה חמורה); (2) הסקסופון; (3) זין ז'ק רוסו; (4) "מדם בסרפליי" לפוציני.

חידון ה': (1) א — 1812 לציקובסקי; ב — "פסיפיק" — 231 להונגר; ג — סינר' פוניה לרוי האריס; ד — קסע שאורכו 4,20 דקות לרוי האריס; (2) ויליאם שכ' ספיר (שחי בשנים 1849—1931) היה קומ' פוזיטור ושמו הלך לפניו בפרט כמורה לזמרה; (3) א — "סימפוניית האלפים" לר' כרד שטראוס; ב — "אמדיאק בפריו" לגרשוין; ג — התחיה "1812" לציקובסקי; ד — "ארני רומא" לרססני; 4 — ולימיר כממן.

חשפט

פרשת המכונות המפוארת מתוצרת "קרייזלר" (ראה "העולם הזה" מס' 669) שנגנבה בתרמית מהנהג ירושלמי (ששם כר ע"י "תיירת" הובא לסמטא חשוכה ביפו וסם הרכה) הגיעה השבוע לשלב ה' סיכומים, כאשר דוד (ג'ורג') הולמס, ראש הקבוצה, נידון לארבע שנות מאסר. אשתו של הולמס, רוני בת ה'20, זמרת ואריטה, שהשתתפה, לדברי התביעה, בפשע ושותף משוער שלשי, אלברט בורוכוב, עולה חדש מבולגריה, עומד מחכים לפסקי דין נפרדים. בינתיים הוחזקו שנים האחרונים לבית הכלא, מאחר שעד כה התחלכו חס' שיים בערבות של אף לירות.

הנידון הולמס היה לשעבר איש לח"י פעיל בירושלים. במלחמת השחרור הופיע שוב באפקי, הפעם במאבק הכללי לצמצוא ועל ידו רוני, הזמרת היפהפיה, מבנות המחל' רוני הופיעה אחי' כזמרת בפני היללים.

לילה אחד נמצא על הכביש ביפו הנהג ירושלמי כשהוא פצוע בראשו. הוא סיפר, כי מכונתו נשדדה ממנו ע"י אנשים ש' הכוהו, קשרוהו בחבלים והכניסו אותו ל' חדר עזוב באחד הבתים ההרוסים. קודם לכן נשכר על ידי אשה צעירה, תיירת כאמריקה (כך אמרה) לסיור של שלשה ימים על פני הארץ. אותו לילה יצא הנהג עם "התיירת" לאכול במסעדה ואח"כ הי' סיע אותה למקום מסוים, שם התנפלו עליו. כעבור יומיים הצליחה משטרת תל' אביב לעצור בחיפה את הווג הולמס כש' הם מתכוננים לעלות על אניה ולעזוב את הארץ. לפי התכנית צריכים היו לפני כן למכור את המכונת, אך הדבר סוכל על ידי פרסום פרטי השוד בעתונים. וימים אחי' נעצרו האחים בורוכוב כשותפים ב' פשע. אחד מהם שוחרר אחי'.

רוני נפרדת מדוד

דוד — נידון ל-4 שנות מאסר — רוני מגישה לו פיגריה דרך המורה — נשיקת-פרדה — מה יהיה פסקדינה שלה?

על המלאי את לא ל"משביר עימה רבת מש'

מציאותי אבל המטבח היקרים "משביר לצרכן" הופיעו.

ילוסופיה, "אין אחרי 5 חרשים ב' ידי סוחרים", יתר על כך, גול לכות בהם. שות פקיד המכס, את "המשביר לצרכן עוליים".

ידיו פניה

היו כנראה יריים הם את ידה.

היה המכס לא בל "המשביר לצרכן" הופיעו. מוצאו סוחר קטן גדולים, ששוק את הש' ללחונות ורת — ביצע בחיק פלילי) שרשרת.

המשביר המר' הפקיד שבר הפקחים הם הופיעה זאת אורחא נוכר שחפס את המספר התח' רת על החוק

ים עוד יותר הכללי של ידיו נמצאים נוסקציות הא' אגף הפיקוח כזאת מכיון מקרימים.

אורחי בריה תקדים. המש' ידיו בקולותי "דוממינג" מתו מרעב. רחוק מזה כנראה משו הונת עופות גרה ל"בהלה" זו לא ימכר יד האספקה וו.

הסתדר ולפי "נדודי" מש' מאמיות קר' שקים. בערים וליבש צנר

תותחנים וינים

פולו לעבר הנספחים הצבאיים של ארצ' ה"ב ובריטניה הגדולה עת רצמו התותחנים בני 25 ליטראות ומאות יונים פרחו בא" ויר — כמלה וינאל ידיו (למה לא ישוב בתא הנכבדים ביותר ???) נראה היה כי העשן הסמיך מדי התומך מלוצ התותחנים בריסן יסדן, עורר צחוק רב שאינו מפתיע לשתי פנים מצד אותם הקצינים שי ישוב משאל לתא הנכבדים ביותר. אבל — 35 אלף הצופים האחרים לא צחקו — ממש כשם שצבאות פרוק ועבדאללה גם הם לא צחקו לפני שנתיים בחודש זה בפני אותם התותחנים.

סך הכל של יום 27 בספטמבר 1950 — המפגש האדיר ביותר של מכונות שזכתה ארץ זו לאות ביום מן הימים עד כה. עשרות אלפי גלון בניין שרופים, וגלגל לים משופשים. מחיאות כפים סוערות לכבוד דגלי ארצ'ב, בריטניה, שווייץ, הול, אוסטריה וארגנטינה — הכל בערבוביה. לרגעים נר — אה האיצטדט כמגרש אולימפי פי בה' היועיה.

גם שר האוצר קפלן מחה כף. חבל שלא ראה במפעל הזדמנות של מיליון במטבע ור בדרך הקלה ביותר — פלוס תעמולה מצוינת לי "ציונות".

כנראה שאת העסק הטוב ביותר עשתה חברת "אלי-עלי", אבל גם היא כעסה במקצת. עסקן ידוע של המכבי צלצל לחברת "אלי-עלי" לשאול אם ידוע להם זמן בואה של הקבוצה מ' אמריקה. על כך ענה הדובר מהצד השני של החוט: "את זה שאל מהגויים שלך בטר. ו.א. הרי להם ניתן להטיס את הנחיתה האמריקאית".

יש אומרים שבחירת אטרקציה עיקרית שימשו צלמים לעשרותיהם שבלאו את המגרש. ימים על ימים קודם לכן ישובו בר השבת העתונות הממשלתית באי כוח ה' צלמים המקצועיים שפרנסתם על מאורץ כזה. והסדירו זאת "מבצע צלום" על הצד הטוב ביותר. אבל כשהתחיל טקס הפתיחה היו על המגרש לא פחות מ-50 צלמים מיוחדים. ביניהם "התפרס" הידוע, מיר רים, צלמים חובבים, אחרים שמצאו מצלמה חלודה במגרה השלישית מלמטה בארון ה' לראויות, ולידם עם מצלמת הבר מצוה. לרבים שמה מצלמה — כרטיס כניסה. האיצטדט החדש שעלה רבבות לירות עיר דנו באמצע בנייתו. בחלקו האחד הותקנו סטסלי בסון ואילו בחלקו השני — ערד מות אדמה. יש לקוות שהעבודה בו לא תיפסק עם המכביה, כי עם בוא הגשמים תיטחף האדמה למקומה וברמת'גן יעמוד רק חצי איצטד.

חברי קיבוץ קונים נשים

צעם צורף המלים "קיבוץ ערבי" מעורר בעיות לאין ספור. ורבות אפשר להגות בכך, עד שראויים קיבוץ זה. ואז — או לעיניהם שכן רואות!

הקיבוץ שוכן כבוד באתר החצרות ה' טיפוסיים של לוד, ברחוב צדדי. עם פתיחת השער מתגלה לעין עוברה. רבה. בין שלל עשבי הבר, במרכז, מבוצצת קבוצה קטנה של צמחים ירוקים יותר, גדלים כמי עט זה על זה.

זהו גן הירק שלנו? מסביר מורה הדרך, חבר הקיבוץ, שחזר זה עתה מ' צבורת'החוף שלו.

כל גוש חיה לא נראה לעין. אחרי צע' דים מספר ופנייה ימינה, נתגלה לעין קבוצת תרנגולות מגומרות ושתי עזים. תנועת התרנגולות והעזים היתה מכונת'ה מרפסת, שעליה ישוב כמה ערבים וערי ביות, מסובים בכסלנות מורחית על כוס תה עם נענע.

זהו המנהל שלנו, אחד ממכיריו וס' ותי נשוחזי.

ועויו ותרגולותיו — אפשר להוסיף במעט ציונית. כי הרי — אין קיבוץ מ' קום ל"מנהל", שניתנת לו זירה לחור, ואי שר לו עזים ותרגולות, לצרכיו הפרטיים, אך ורק למשפחתו.

מדברי המנהל עם שאר הערבים שהיו על המרפסת — הם לא ידעו כי יש כאן שומרי ערביה, לכן שוחחו על ענייניהם מבלי תת מעצור ללשונם — התברר כי הוא שופך את מנהלחו, כיאות לנכבד כמיר והוראות ועל פיו יישק כל דבר.

"המנהל", עומר יונת, בישתוקק מאוד להראית את פרצופו בפני המצלמה ככל האפשר, אך ע"ה יבקשוהו לכפר על ה' קיבוץ, נענה הוא בלי רצון ומוסר "ציר נות" יבשה מאוד. בקושי רב אפשר להוציא מפיו:

הקבוצה נמצאת בלוד זה למעלה משנה, ולמעשה אינה עוסקת בהכשרה חקלאית או קיבוצית. את אנשיה אוסף "המנהל" מכל

הנספחים הצבאיים בפתיחת המכביה. רעם התותחנים הצוחק...

קצות הארץ, בעיקר מבין אנשים חסרי משפחות. חלק מהם מכיר היטב את קיבוצי היהודים (ומכאן יש להניח, שהם מתמכר מרים מאוד על צורת הקיבוץ שלהם ויודע בו אותו ברגע שיצטיירו בתצורות וזהות ועבודה — אם עדיין לא עשו זאת). למעלה מ-90% עובדים עבודות חוץ. תכנית ל' עתיד — אין. מדריכים שיתלו להם את ה' ורד, שתובלים ביום מן הימים לחי קי' בוך ככל הקיבוצים — "הבטיחו" להם. מי הבטיח? אין תשובה. ויקתם החברתית ל' מקום — אפס: עד הערב יושבים כולם בבתי הקפה בלוד או ביפו.

עוד פרט פיקני: אין ערביה שדחה תר' שה לה להצטרף לצורת חיים קיבוצית. כלומר: שאביה יוציאנה חיים מביתה. בורר זה עולה כ-300 ל"י. פרט לשתי נשי ה' "מנהל" — אשר אין להן כל מגע עם ה' קיבוץ — אין אף בחורה אחת במקום; וזאת אפשר להרגיש היטב, על פי הסדר חוץ המנהל השורר במטבת. כעת התאר' סו שניים עם בחורות מתחנות הרכבה, ותי הינה אלה שתי "החלוצות" הראשונות. מעניין לדעת מניין רכשי, קיבוצינים לכ' אוריה, כסף רב כל כך לשם קנייתן?

מורה הדרך, עלי, וכן "המנהל", היו בדעה אחת, כי הקיבוץ הערבי שייך לפסי. והו,

כמומיה, המפלגה שאליה שייך "המנהל", שהוא, דרך, אגבי, פחות או יותר, "עסקן".

שנה טובה ומאושרת

לקראת השנה החדשה קיבלו ראשי המשטרה בתל אביב ברכה אחת בלבד. לא המוסדות העומדים בקשר יומיומי עם המשטרה, לא עורכי הדין הרבים, לא העתונאים, לא הפרקליטים ולא השופטים הם אשר שלחוה. היתה זו חבילה קטנה ועליה רשום בכתב יד של אשה: "מפי קרת המשטרה בתל אביב — ברכת שנה טובה ומאושרת" על החתום היתה: צילה צויקלר. כתובת השולחת: בית הסוהר...

וזו אחת הברכות הנדירות ביותר, שנשלחה לכבוד ראש השנה ביום מן הימים. עולם שלם צפון בחבילה קטנטנה זו, שנת קבלה במשטרה תל אביב, חיה של אב ואשה, אם שרצחה את ילדה הפעוט והי יושבת עתה באחורי הסורג בתוקף פסק דין של 12 שנות מאסר.

החבילה הכילה — שתי בובות קטנות מעבודת ידה של האסירה צילה צויקלר, מתנה למפקדי המשטרה, אלה שאסרוה והביאוה לדיון בעדור הרצח. לפני כשנה עמדה צילה צויקלר בפני השופטים, כשפניה מופנות הצדה ודמעות יורדות ללא הרף מעיניה במשך כל מהלך המשפט. אשה צעירה לימים, בת 28 בסך הכל בהיות שער, רזה ובעלת עיני תכלת. היא עלתה לארץ לפני כמה שנים, היתה נשואה לאדם שבגד בה וצוהה לנפשה. היתה לה ילד פעוט, בן שנתיים וחצי היה, והיא מסרה אותו למוסד בקרבת כפר סבא. ויום אחד נודע לה, כי בעלה לשעבר חי עם אשה אחרת והקטנה אכלה בלבה והעביר רחה על דעתה.

היא באה לאותו מוסד, קראת לילד החר' צה, הלכה אתו לטייל וברגע מסוים הוציאה לפתע מארנקיה בקבוק חומצה ושפכה את תוכנו על פניו. הילד האומלל מת כעבור שעות מספר מהכוויות. אנשים שעברו במקום ראו אשה מתפתת בבכי כשהיא רצה לאורך הכביש וצועקת: "אם יש לו אשה אחרת לא יהיה לו ילד ממני".

משפחה של צילה צויקלר ארך בסך הכל יומיים. היא הודתה באשמה, היא לא ניסתה להגן על עצמה וסירבה לקבל סני' גור גם כאשר בית המשפט דרש זאת ממנה. היא רק עמדה ובכתה וביקשה את העונש. והוא ניתן לה: 12 שנות מאסר, בהתחשב עם הניכיונות השונות. ועתה, מבית הסוהר, שלחה צילה צויקלר את פרי עבודתה — שתי בובות ילדים למ' פקדי המשטרה. וזו היתה הברכה היחידה שקיבלו הקצינים השנה מה"הציבור".

הסרביים היפים

כאשר הבחין פקדי המכס בחיפה בתוכן המטען שהגיע מניוירוק — קרנו פניו. מערכות כלי מטבח נחמדים עם צפויים אמ' נותיים! לבסוף השיג לבת זוגו את מבוקשה. בתגיעו הביתה הודיע לאשתו בשמחה, שבקרב תוכל להשיג בחנות "המשביר" לצרכים מערכת כלים מפוארת, מתוך המט' ען שהביא עולה חדש מארה"ב.

— ומניין לך שזה היה דווקא ב"המש' ביר לצרכן"? — שאלה עקרת הבית.

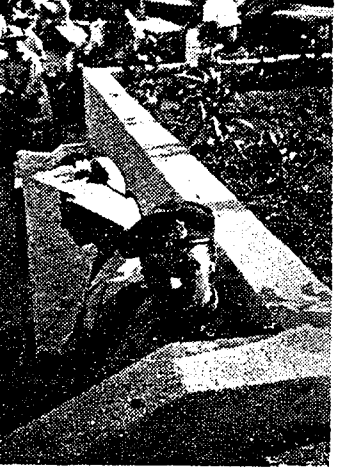

שתי הבובות מתנת צילה צויקלר לא המוסדות ולא השופטים.

— ולמי יחלק הפקדה על המלאי את הסחורות הדפיציטיות, אם לא ל"משביר המרכזי"? השיב הפקיד בנעימה רבת מש' מעות.

הנימוק היה יותר מדי מציאותי אבל לשוא חזרה חובבת כלי המטבח היקרים השכם והערב על מחסני "המשביר לצרכן" — הסרביים היקרים לא הופיעו.

אולם, כפי שקבעה הפילוסופיה, "אין דבר הולך לאיבוד בסבב" ואחרי 5 חודשים הופיעו כלי המטבח היקרים בידי סוחרים פרטיים ובמתחריים מפולפלים. יתר על כן — לא כל בן אדם היה יכול לזכות בהם. — "הודאי טעית", קבעה אשת פקיד המכס. — "כנראה לא תמיד מפלים את "המשביר המרכזי" לטובה בחלוקת מיצריו עולים".

כרמלה וינאל ידיו... הרמטכ"ל יושב בפניה

אולם פקידו אגף הפיקוח היו כנראה בדעה אחרת (יותר מדי מכירים הם את משרד האספקה) והתלו בחקירה.

עו מהרה התחזר כי פקיד המכס לא טעה. את הכלים היקרים קיבל "המשביר המרכזי" אלא "משום מה" אוחסנו תקומה ממושכת במחסן אחרי חודשים נמצאו הכלים היקרים לפתע בידי סוחר קטן (אמנם שמו קליין) לבגוסים גדולים. פשוט, "המשביר המרכזי" במקום לשחק את הס' חזרה ללקוחותיו, זאת אומרת, לחנויות "המשביר לצרכן" ולקיבוצים — ביצע "מסחר בלתי חוקי" (כך נרשם בחיק פלילי) ע"י מכירה למסחר הפרטי ב"שרשרת". כשנפתח חיק פלילי נגד "המשביר המר' כו", פטרה ההנהלה מיד את הפקיד שבי' צע את הטרנסקציה. אולם הפקחים הם בני אדם בלתי סנטימנטליים וריסטה זאת לא שיכנעה אותם בכלל. (אגב אורחא נזכר אחר מהם בבדיחה על הבעל, שתפס את אשתו בעתן בגידה וזרק את הספה הח' צה...) הפקיד הוא פקיד ועברה על החוק היא עברה.

"יתכן שבמשפט יתגלו פרטים עוד יותר מעניינים, על כל פנים המוכיר הכללי של התאחדות הסוחרים קובע שבדיו נמצאים צילומים אורייגנליים מכל הטרנסקציות הא' לה ולעת מצוא יפרסמם. אולם אגף הפיקוח ממקפץ אם תימצא שעת כושר כזאת מכיוון שבדיו נמצאים המימכים המקוריים.

עופות ובני-אדם

שנת 1932 נחרתה בזכרון אורחיה ברית המועצות כתקופת זדועה ללא חקרים. המש' סר הסובייטי, כנקמה לסבוסויה בקולחור יום, מכר את הקיטה במחירי "דומינג" בחו"ל וכמה מיליונים תושבים מתו מרעב. המצב במדינת ישראל עוד רחוק מזה אבל המפקח על המזונות למד כנראה משהו מזה וכתגמול על מכירת לחם להונת עופות קיצץ במנות הקמח למאפיות וגרם ל...בלת הלחם. "יתסר לחם לאנשים, או לא ימכר! לבעלי הלול" — קבע משרד האספקה וקיצץ במכסת הקמח ב-15 אחוז.

הלולים ידעו כנראה איך להסתדר ולפי הודעת המפקח על המזונות, "גודו" מש' לוחים שלמים של לחם ישר ממאפיות קר אפרטיביות ופרטיות אל המשקים. בערים קמה בהלה. החלו לאגור לחם ולייבש צנר

הנפש כי עליה
החזק ושמוחה ב-

גם היום, אמנם
פעם היתה אר
היו מטיי
מקומות שהיו
במשקפת או על
רמה, אפשר לפגוש
לפנות ערב ב
היא כסית, שם
ושאר אנשי רוח
נות, שם יושבים
רות בתי ספר ל
לפנים יש ל
חבר, אולם אין
בביתה, היא חר
גיא אורחה כעס
החובבי המוסקה,
ורת פילהרמונית,
הה בשפע, בצורת
למוסיקה קמ

ידיעה לתל אביב.
ס רעש, הרי אר
למצוא את עיסור
לא ברחוב, אין
מדרכה הנקראים
רבות המסיבות
(הנערכות בבי
ה בשעות הלילה
בסווא שהם יש
אבל בבית ואין

ל זרם העובדים
ל"ל לעומת זאת
ה שהציבה שר
דמים, פעם רצ
(ומי לא רצה?)
פרצה המלחמה,
ארץ, היא רוצה
ול הרך, ודווקא
נע זה, ואין ה
קם בארץ המר
יוב יוקם, מכון
אולי תעבוד
שוליק להתמ
חינוך — פיר
שמיניות סוצי
ס בעיות שאר
המתפתח בת
להוסיף כמה
לנו כעת מור
הטיפול באלה

אחד : רוכי
גם מכשולים
הרעים, והדברים
למוד וגם לעי
ויציבות והבטי
ה לערוך תכ
בסווא, המחר
שקל נוצה.

ידיעה מתר היא
אותו.

בניירורק,
עצמות ו

מס' 675

נפש הילד. הילדים אוהבים להתנדנד, ויש תור צורך וקיצוב, 20 נענועים כפולים לנפש, והם מאושרים. כל המתעניין והזוכר יוכל להוכיח איזו חשיבות עצומה יש למשחק בחיי הילד, כדי להבין את נפש הילד דרושה נטייה וחוש טבעי, אך לא זאת בלבד. צריך לשבת בערבים על הספרים ולרשום רשימות ולהתחבט ולשאול. מדי ערב יושבת שוליק, ממש כמדריך בקורס או מורה בגימנסיה, ומכילה את מערך השעור למחרת. גם בענינים של טעם — ואינסואיציה — דרושים לימוד והכנה שיטתיים, כובד ראש ושיקול דעת.

ירידות. אין טוב מהחלון הירושלמי הרחב (כך בנו הערבים) כדי לשפח יחסי ידידות עם ילדי הגן. ואכן זקוקים ילדים אלה, הנמצאים מרבית שעות היום בגן ומקבלים בו את ארוחותיהם — לידידות רובם מה שנקרא "מקרים סוציאליים", ואין טוב ממקום זה (משמאל) בו מבליים הסטודנטים לרפואה חלק מזמנם, למפגש החבר, בו נקבעת תכנית הערב.

לאחר העבודה. בביתו של הילד יצחק יודאניץ, בן 15, שוליק משוחחת עם אמו של הילד המלנכולי (אביו נהרג במלחמה), הזקוק ליותר צחוק ושמוחה בבית ולפנות ערב — בקפה "עטרה", הנקרא בפי הסטודנטים — "חלוקאלי". יושבים עם עתונאי ירושלמי ידוע ושומעים חדשות על המצב בארץ ובעולם, בפה מלא עוגת גבינה. (מאבקת חלב).

כת ולהסביר לאם מרת הנפש כי עליה להשתדל להשרות מעט צהוק ושמחה בבית, ואם גם יקשה הדבר.

אבל לא רק עבודה יש גם חיים, אמנם לא ממין אלה שהיו פעם. פעם היתה אר גודת משוטטים (בת שלושה) היו מטייר לים בשבתות בכל מיני מקומות שהיום אפשר לראות אותם רק במשקפת או על המפה. גם היום יש חברה, אפשר לפגוש אותם בשעות הצהריים או לפנות ערב ב"קפה", "עטרה", "עטרה" היא כסית, שם יושבים סטודנטים דגולים ושאר אנשי רוח ודנים בבעיות מבעיות שונות, שם יושבים תלמידי "בצלאל" ותלמידות בתי ספר לנגנות, אחיות, אופנה ובלט. לפעמים יש לי שוליק, כמוכן, גם איזה חבר. אולם אין היא מרבה לצאת בערבים מביתה. היא חר בבית מוסיקה ואפשר למצוא אותה כמעט בכל הזמנות הניתנות לחובבי המוסיקה. אמנם אין בירושלים תומורת פילהרמונית, אבל בכל זאת יש מוסיקה בשפע, בצורת ערבי תקליטים או ערבים למוסיקה קמרי.

בכלל ירושלים אינה דומה לחל אביב. מחוץ לסטודנטים, המקימים רעש, הרי אר הבנים הירושלמים האמתיים למצוא את עיסוקיהם ובליווייהם בבית, לא ברחוב. אין בירושלים כסאות על המדרכה הנקראים "בית קפה". לעומת זאת רבות המסביבות וההופעות (גם מוסיקליות) הנערכות בבית פרטיים. אם לא תראה בשעות הלילה אנשים ברחוב, אל תהיה בטוח שהם ישנים: הם שמחים ועליונים, אבל בבית, ואין שוליק יוצאת מהכלל הזה.

העבודה בגן הילדים של זרם העובדים אינה מכניסה הרבה: 45 ל"י לעומת זאת משמשת היא כגשר למסרה שהציבה שר ליק לעצמה: המשך הלימודים. פעם רצי תה שוליק ללמוד באמריקה (ומי לא רצה?) והכל היה מוכן, אלא שאז פרצה המלחמה. היום היא רוצה ללמוד בארץ. היא רוצה להתמחות בחינוך ילדים בגיל הרך, ודווקא בשלבים הגבוהים של מקצוע זה, ואין זה דבר כה קל, עדיין לא הוקם בארץ המור סד המתאים למטרה זו. בקרוב יוקם. מכון לאסקר לילדים קשי חינוך, אולי תעבוד שם. והו העניף שבו רוצה שוליק להתמחות במיוחד. ילדים קשי חינוך — פי רוסו של דבר הוא ילדים שמסיבות סוציאליות בעיקר נטפלות אליהם בעיות שאינן נחלתו של הילד הרגיל המתפתח בתנאים נורמליים. ואין צורך להוסיף כמה ילדים קשי חינוך מתחשפים לנו כעת מדי שנה ועד כמה חשוב הוא הטיפול באלה דווקא.

ביתנים ערשה שוליק דבר אחד: רוכי שח נסיון מצטי. מכשולים? גם מכשולים קטנים ורגילים יכולים להפריע, והרברים נסחבים בעצלתיים. קשה ללמוד וגם לעבוד, אבל צריך. גם חוסר היציבות והבטיחות עושים את שלהם. קשה לערוך חכניות, קשה להאמין ולהיות בטוח. "המחר" האישי משקל קטן מאוד, משקל נוצה.

ובסיכום: שוליק יודעת איזה מחר היא מחפשת, אך היא מחפשת אותו.

נאמר אחפש את האחר

שולמית רוצה ללמוד

מאת סופרנו אחאב יתר

ואפילו להתחיל באוניברסיטה: פסיכולוגיה, פדגוגיה, מקרא.

חור קטן בבית הוריה: ספה, שולחן, כסאות, פרחים, ארון ספרים: פסיכולוגיה, פדגוגיה, בעיות הגיל הרך. שוליק אוהבת מאוד את מקצועה ומשתלמת בו בשעות הפנאי. יום יום, לאחר העבודה, היא יושבת ומכינה את מערך השעור ל"מחר".

אין עברו עליה שנות המלחמה? בצבא, כמוכן, שנתיים. קודם כנודד, "מוריה", אח"כ כמפקדת פלוגת חי"ן בסרפנד (סגן משנה). 400 בנות נח"ל היו אתן הרבה הרפתקאות. מעשה באחת, מהונגריה, ש היתה בהריון ולא ידעה היכן אבי הילד. שוליק הלכה לחפש אותו, ומצאה אותו (בסרפנד!), שוחחה איתו, הם התחתנו, של חו לה גלוית שנה טובה.

זה לא הכל. יום אחד ביקרה מפקדת החי"ן בפלוגתה (ביקורת הצניעות, האם אין גברים? וכר). לאחר הביקור הוזמנה שר ליק לשיחה, ומשום מה דווקא באנגלית. ולאחר השיחה קיבלה שוליק פתק כל ש"הוא למשרד הבטחון, אין יודע למה. היה זה בחודש מרץ, 1949. במשרד הבטחון אמרו לה: את נוסעת לאמריקה.

נסעה לאמריקה, לחשישים, במשלחת צבא הגנה לישראל, האמצעי — נאומים בלי סוף והופעות בפני ציונים, בלתי ציונים וסתם בני אדם. המטרה — לא קשה לנחש. אר פה לא היתה? בסנט, בבית הלבן, בס עודה החגיגית לנשיא ויצמן במלון המ"ר פאר, ולדורף אסטוריה. עברה את כל ה"סטייטס" מצפון לדרום, ממזרח למערב. בכל מקום, "הביאה את בשורת הציונות והמדינה".

וירגיניה מאיו היא, דווקא רי סימפסית ויפה, וצבעי הקולנוע לא מגוימים. את

מצאנו אותה בנן הילדים בסימטת החיים, בירושלים. לבושה סינר ומסביבה קפצו וצווחו כמה תריסר תינוקות שופים, בהירים או מנומשים. הפעוטות עטו על צלם המערכת (מי לא מכיר את מקסים מ"העולם הזה"?), והוא נאלץ ללחוץ על הדק המצלמה עד שכל פספוס היה בטוח שדמות דיוקנו תונצח בעתונים.

מתוך איכות התמונות. שוליק עם הסומיאן בשמירה ליו מחסום בירושלים. מי לא עמד כך? — היו זמנים...

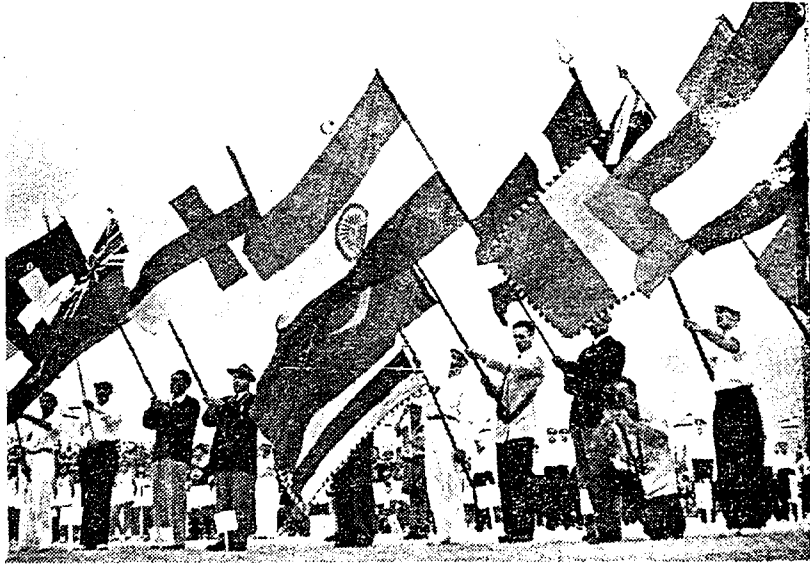
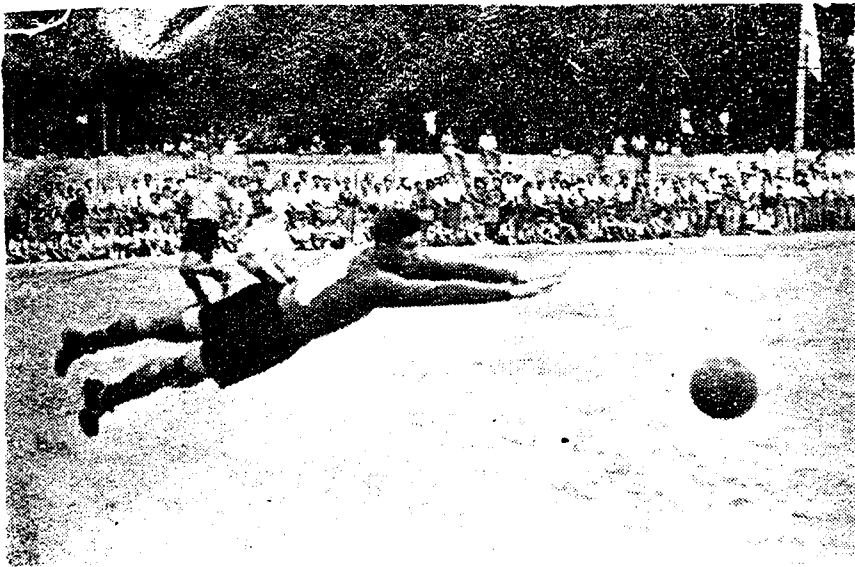
זמן מה המשיכה שוליק (כך קוראים לה) לשעשע את לקוחותיה, בנדונה: לפי תור צורך, כל אחד 20 דגונים. ואחר הצהריים מצאנו אותה בידרתה.

שולמית קרינסקי, בת 21, ילידת ירושלים. דור ששי בארץ (בינתיים היא מסתירה קתה עוספת את עצמה במשהו ביתי, מכינה תה עם שוקולדות). סימטה את לימוריה התיכוניים בירושלים, ועם פרוץ המלחמה הצליחה לגמור את הסמינר לנגנות.

ארבע קושיות באמריקה. טור פסח במלון, ואלדורף אסטוריה בניו יורק, בהשתתפות משלחת צ.ה.ל. והנשיא. חיים וייצמן ואכן, היו אז קושיות עצומות

מכביה

הכדור עבר. אנליה שלחה אחת מחמש קבוצות הכדורגל המתחרות על תואר "אלוף המכביה השלישית בכדורגל". אך שוערה חסר אונים בפני התקפות הקבוצות החזקות.

הפתירה. למרות הנבואות כי לא תפתח המכביה בזמן, היה האצטד החדש מוכן לקבל את המשתתפים מקרוב 40° ארצות. שבאו להשתתף ב"אולימפיאדה היהודית".

נגד הודו 3:2. הצלחה כבירה אם לשפוט כי הודו היא ארץ ההוקי וראש המשלחת ההודית למכביה הנסיעה גדולות. הקבוצה הישראלית מורכבת משחקנים שהתאמנו היטב במקצועם בעיקר במשחקים הרבים שערכו נגד קבוצות צאניות אנגליות והיו ריות בזמן מלחמת העולם השנייה.

טניס. בתל-אביב גבור המשחקים נר אה להיות שודי בשם בויגר, אף כי ה' נבחרת הפסידה לישראל באופן מכריע 2:5.

סיוף. הנבחרת האנגלית אשר באה למכביה בכת רב ואשר בה משתתף מסובי הסינים באנגליה, גברה על ישראל 9:7 בחיפה. יש סיכויים רבים כי אמנם תזכה נבחרת אנגליה בגביע במקצוע זה.

קריכות עזים בהתאגרפות. אחרי התחרויות מוקדמות, רבע גמר וחצי גמר, שהיו כח כשיבה "לקהל מיוחד" התחרויות שכל מה וזכה בהם היתה מכונת לי- ניק אוטו" וההתלהבות מצד המתאגרפים והקהל היתה גדולה. היו קרבות הגמר מאכזבים במקצת. מלבד שני הקרבות עונד - בירוביוס (סנייה) ישראל וגולד (אנגליה) - בו עשר (ישראל) היו שאר הקרבות רד- חידים. הנבחרת הישראלית השתתפה בה- חידות הגמר בכל המשקלות ומאלו זכתה בכמה תחרויות והזכרונה לאלופת המכביה השלישית. בעיקר הצטיינו מתאגרפי ישראל בכוח סבילות רב, וכושר תוקפני.

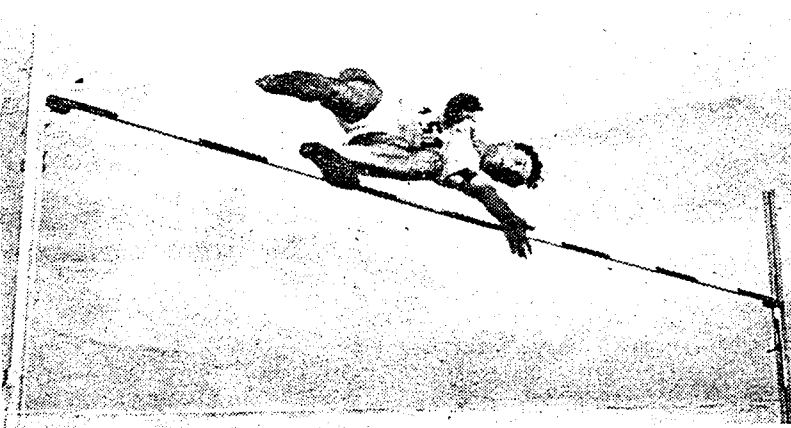
התאבקות. קולנוע "בית-העם" ב- תל-אביב אמץ לתוכו מקצוע הקרוב ללבו - הפעם בסגנון "זניירווי". קרבות מעני- נים שמעשו הפעם קהל מגוון מאד (כולל "הוקי" שדה).

בין המתאגרפים בלט האמריקני ויטברג (הציפיון) שבא למכביה עם אשתו. שניהם שיטורים במסגרת גיריווק.

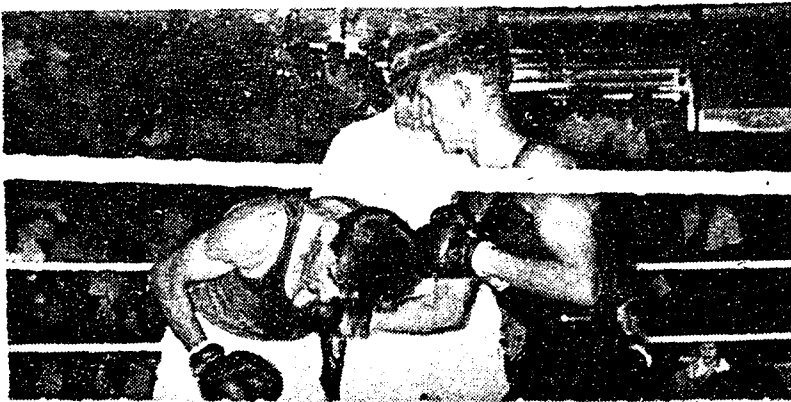
יטחיה. הימים הראשונים של תחרויות השחיה בכריכת בת-גלים גרמו להתרגשות מה בגלל אוסף מגוון של דגלי אומות ושכיניהם מהארצות השונות. נראה בתח- ריות אלו כאילו נסתם הגולל על מעט השחינים הטובים שהיו לנו (ובלי מליצות. זכרו גם את חללי מלחמת השחרור).

בזמם הראשונים צעדה בריטניה בראש ו- אחריה ישראל. ארצות הברית, וארגנטינה. **כדור בים.** משחקים אלו עדיין לא נכנסו לשלב מכריע. מהקרבות הראשונים נראה כי האוסטרלים המפורסמים נמצאים בשלב ירידה (ישראל - אוסטרליה 3:16). הקבוצה הדרום אפריקאית בעלת סיכויים היא ומשתתפים בה שחקנים ששחקו בגי- חרת "ספרינבווקס", הקבוצה הצבאית החזקה שהיתה בזמנה אלופת המזרח (בתקופת ה- הילחמה האחרונה). הקבוצה ההודית חזקה אף היא, אך נוצחה ע"י הקבוצה הישראלית.

טניס. התחרויות הטניס במגרש ה- טניס המרכזי של המכבי בתל-אביב ה- אולי את השא של "משחק נאה". הקבוצה הדרום אפריקאית התגברה על שאר ירי- ביה גם בלי סיד לוי (נפצע 3 שבועות לפני שהיה צריך לצאת ארצה). הישראלים הראו התנגדות עקשנית ורצינית, אך בכל זאת זכה רבינסקי במקום הראשון - להפתעת חבריו מדרום-אפריקה.

ישראל מצטיינת. באתלטיקה קלה מצטיינת הקבוצה הישראלית. בעיקר בענפי שדה (זריקות וקפיצות). קובלנץ (ישראל) הגיע ל-76.1 מטר בקפיצה ליובה (מקום ראשון).

ניצח ונוצח. הורוביץ (ימין) מדרום-אפריקה התאגרף נגד שני יריבים נערב אחד. את הראשון (מאירלנד) הוא ניצח, ואילו השני (מישראל) ניצח אותו.

מכונה על שתי רגלים. אירה קולן (ימין) המנצה בריצת 100 מטר, נחשב כאחד הרצים הטובים בארצות הברית. הוא מנפף את זרועותיו ו"טס" על המסלול כרות.

מיד יום ביומו מעסיקים התקצויות השונים בכל רחבי הארץ קהל של אלפים. ובכל זאת אין ההתענינות כה גדולה בפי- כביה כפי שציפו לה (המתחרים...). לפני התחלת המשחקים, עדיין מוקדם לסכם ו- לעשות "חשבון הנפש" ואף כי כמה עתונים מרבים להגויס על רמה ספורטיבית גבוהה ביותר ושיאים למכביר, ליודע דבר ומכירי זמנים אין הרמה במכביה גבוהה ביותר. אמנם כל יום "נשברים" שיאים ישר- אליים ושיאי "מכביה" רבים, אך אין זה מעיד - מלבד בכמה מקרים מצומצמים - על רמה גבוהה ממש, אלא על הרמה הנמוכה של הספורט בארץ. וכך, בפגישה זו עם הספורט העולמי - למרות שהס- שורטאים מחוץ לארץ אינם תמיד הטובים שבארצם - "נשברים" רוב השיאים שהיו מקובלים עד כה אצלנו.

מצב זה נובע גם במידה רבה מאיטיותו של הקהל הרחב לספורט בכלל. מאיר- בעל חשיבות בינלאומית ב"מכביה" עובר באוירת "יום חולי". לא מורגשת שום התלהבות, והוגלים האחדים שנחלו בר- חובות אינם משכנעים ביותר כסימני שבי- חה המונית.

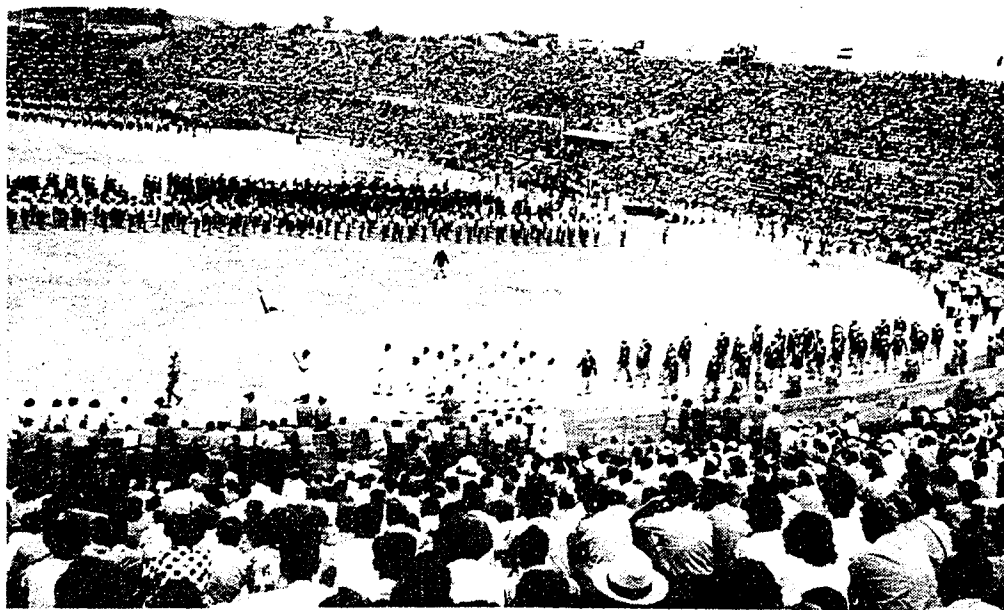
ישראל בראש אתלטיקה קלה. אמנם זוכה ישראל במספר הנקודות הרב ביותר אבל לפי גודל המשלחת הישראלית לא יופלא הדבר, היות ובכל מקצוע ומק- צוע משתתפים ישראלים - דבר שאינו נכון לגבי שאר המשלחות. דבר זה נותן יתרון רב למשלחת הישראלית. היכולה לשאוב במלאי הספורטאים הנמצאים בארץ, ראויות לציון המשלחות מדרום אפריקה וארצות הברית שבלטו ביניהם כמה כוחות רציניים והזמנים שהושגו ע"י ספורטאים ממשלחות אלו מוזכרים במקצת התחרויות בין לאומיות בעלות קליבר רציני. בדרך כלל רמת ספורטאיו בענפי האתלטיקה הקלה נמוכה מזו של ארה"ב ודרום אפריקה. לעומת 11 שניות ל-100 מטר שלנו, השיג קפלן (ארה"ב) 10.6 שניות, ורואה את התוצאה כרועה, בגלל המס- לול הרך. למפרט (ארה"ב) מסובי ההודפים בעולם עבר 15.54 מטר, שיא ישראלי, אך רחוק משיא עולמי.

מלבד אתלטיקה קלה עומדים כנראה במרכז ההתענינות משחקי כדור הסל וה- טניס בתל-אביב והשחיה בחיפה. המושבות והערים האחרות זכו לרוב משחקי כדור הרגל.

כדור סל. במגרש הגדול של רמת- גן התנהלו קרבות מרתקים ומענינים. כדור סל של ממש כפי שאנו רגילים לראות ביומני קולנוע הדגימו הקבוצות האמריק- ניות (קנדה וארה"ב). הקבוצה הישראלית, אף כי מישחקת אינו כל כך מלוטש ולה- טוסי, מראה סמנים של "נגיע לגמר". המגרש ברמת- גן, שהוא הגדול בארץ, צר מלהכיל את הקהל שנזר אילולי, הסד- רנים (כמו תמיד) ושומרי הפרצות היו מעונינים כנראה, יותר במשחקים מאשר באלו שהצליחו "להתפלח" למגרש.

הוקי. בראשון-לציון בפני קהל של אלפים זכתה ישראל באלופות ההוקי.

GAMES VITAL FOR SURVIVAL SYMBOL

• The crowded Ramat Gan stadium during the opening ceremony of the Third Maccabiah Games, September 27, 1950.

— WZPS pic.

The Third Maccabiah Games in 1951 were neither the biggest nor the best, yet to many they were the finest and most remarkable. Participating athletes were housed in tents, and not a single record remains on the books from the first Maccabiah to be held following the establishment of the State of Israel.

But veteran Maccabi followers such as Arthur Hanak, an executive member of the World Maccabi Union, have fondest memories of the third Maccabiah. "I have been to so many Maccabiahs, that I often cannot remember at which Games a particular event happened. But of those first Games in Israel, I have the clearest memories."

"I had only arrived in Israel from Czechoslovakia the previous year," he recalled. "I still barely understood Hebrew. However, the Third Maccabiah was an occasion for emotions not words. We were so proud that the Jewish Games were taking place in the Jewish State."

Despite the catastrophic effect of the Holocaust on the Jewish people, the Zionist Congress felt that the Maccabiah was the best possible way of showing the world that the Jewish people had not only survived the Nazi onslaught, but were alive and kicking too.

Israel's first Prime Minister David Ben-Gurion also saw the convening of the Third

of the Maccabiah, however, Ben-Gurion refused to allocate any significant budget for holding of the Games. The Stadium used for the previous Maccabiahs in north Tel Aviv was dilapidated and for a time it looked as though the Games could not go ahead. Then Avraham Krimiz, Mayor of Ramat Gan, in a tremendous fund-raising drive managed to bring in \$150,000, a fantastic sum of money in those days, for the construction of a new stadium in his city.

CONDITIONS

"Nevertheless the facilities were fairly basic," Hanak said "and the athletes were housed in tents at the site where the Tel Aviv Hilton now stands. But despite the hardships there was a fabulous spirit."

Chaim Wein wrote of the festive atmosphere in his book 'The Maccabiah Games in Eretz Israel': "Tel Aviv wore holiday garb for the Maccabiah Games. Allenby St., Tel Aviv's main thoroughfare, was decorated with a sea of flags. The Maccabees wore uniforms of white pants, blue shirts and white hats. A special directive of the supply and rationing committee had allowed the acquisition of these uniforms on time."

Only 800 athletes took part in the Maccabiah, as opposed to 1,350 participants in the previous Games.

The Holocaust had taken its toll. Politics, however, had dramatically altered the composition of the countries represented. There were no teams from behind the Iron Curtain or from Arab countries. Virtually all the participants came from Western Europe,

North America and the English-speaking world. Germany was only allowed to compete under the title "Occupied Territories".

Indeed, it was not until the seventh Maccabiah in 1965 that Germany was formally permitted to participate in the Games.

To be sure, the sporting events that followed were competitive but friendly and of little sporting significance. Of most significance was that they took place at all.

As Ben-Gurion had hoped, the Games underlined Israel's centrality in the Jewish world and many athletes were encouraged to make "aliya".

The Third Maccabiah was vital in rekindling the Maccabi flame that was nearly and so cruelly snuffed out by the Nazi.

© WZPS

CONGRATULATIONS TO THE STATE OF ISRAEL ON ITS 39TH ANNIVERSARY

drive into

spend more time on the job, less time looking for supplies...

Bernie Dalton's

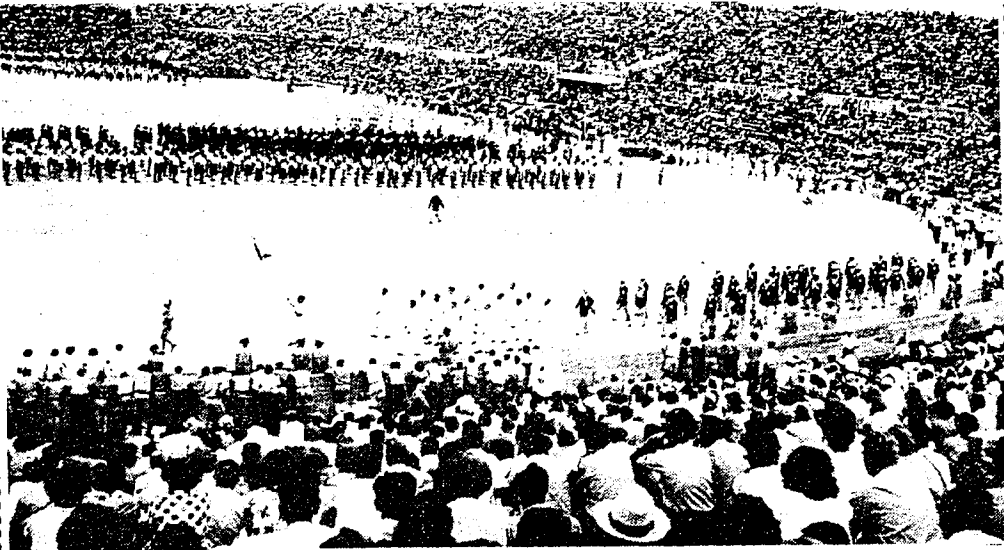
You'll find everything you need all under one roof plus speedy and efficient service with a smile. Phone 288-5411 for deliveries.

BIG TIMBER & HARDWARE CENTRE
97 Highbury Road, Burwood.

Congratulations to the State of Israel on its 39th Anniversary

FOR ALL SEWING THREAD REQUIREMENTS CONTACT

• The crowded Ramat Gan stadium during the opening ceremony of the Third Maccabiah Games, September 27, 1950. — WZPS pic.

The Third Maccabiah Games in 1951 were neither the biggest nor the best, yet to many they were the finest and most remarkable. Participating athletes were housed in tents, and not a single record remains on the books from the first Maccabiah to be held following the establishment of the State of Israel.

But veteran Maccabi followers such as Arthur Hanak, an executive member of the World Maccabi Union, have fondest memories of the third Maccabiah. "I have been to so many Maccabiahs, that I often cannot remember at which Games a particular event happened. But of those first Games in Israel, I have the clearest memories."

"I had only arrived in Israel from Czechoslovakia the previous year," he recalled. "I still barely understood Hebrew. However, the Third Maccabiah was an occasion for emotions not words. We were so proud that the Jewish Games were taking place in the Jewish State."

Despite the catastrophic effect of the Holocaust on the Jewish people, the Zionist Congress felt that the Maccabiah was the best possible way of showing the world that the Jewish people had not only survived the Nazi onslaught, but were alive and kicking too.

Israel's first Prime Minister David Ben-Gurion also saw the convening of the Third Maccabiah as a top priority. As well as a celebration of Jewish survival, he saw the Games as opportunity to assert Israel's centrality in Jewish life.

Despite the importance

of the Maccabiah, however, Ben-Gurion refused to allocate any significant budget for holding of the Games. The Stadium used for the previous Maccabiahs in north Tel Aviv was dilapidated and for a time it looked as though the Games could not go ahead. Then Avraham Krinzi, Mayor of Ramat Gan, in a tremendous fund-raising drive managed to bring in \$150,000, a fantastic sum of money in those days, for the construction of a new stadium in his city.

CONDITIONS

"Nevertheless the facilities were fairly basic," Hanak said "and the athletes were housed in tents at the site where the Tel Aviv Hilton now stands. But despite the hardships there was a fabulous spirit."

Chaim Wein wrote of the festive atmosphere in his book 'The Maccabiah Games in Eretz Israel': "Tel Aviv wore holiday garb for the Maccabiah Games. Allenby St., Tel Aviv's main thoroughfare, was decorated with a sea of flags. The Maccabees wore uniforms of white pants, blue shirts and white hats. A special directive of the supply and rationing committee had allowed the acquisition of these uniforms on time."

Only 800 athletes took part in the Maccabiah, as opposed to 1,350 participants in the previous Games.

The Holocaust had taken its toll. Politics, however, had dramatically altered the composition of the countries represented. There were no teams from behind the Iron Curtain or from Arab countries. Virtually all the participants came from Western Europe,

North America and the English-speaking world. Germany was only allowed to compete under the title "Occupied Territories".

Indeed, it was not until the seventh Maccabiah in 1965 that Germany was formally permitted to participate in the Games.

To be sure, the sporting events that followed were competitive but friendly and of little sporting significance. Of most significance was that they took place at all.

As Ben-Gurion had hoped, the Games underlined Israel's centrality in the Jewish world and many athletes were encouraged to make "aliya".

The Third Maccabiah was vital in rekindling the Maccabi flame that was nearly and so cruelly snuffed out by the Nazi.

© WZPS

CONGRATULATIONS TO THE STATE OF ISRAEL ON ITS 39TH ANNIVERSARY

drive into

spend more time on the job, less time looking for supplies...

Bernie Dalton's

You'll find everything you need all under one roof plus speedy and efficient service with a smile. Phone 288-5411 for deliveries.

BIG TIMBER & HARDWARE CENTRE
97 Highbury Road, Burwood.

Congratulations to the State of Israel on its 39th Anniversary

FOR ALL SEWING THREAD REQUIREMENTS CONTACT

"PENGUIN THREADS PTY LTD"

25 - 27 IZETT STREET, PRAHRAN 3181
PHONE: 529 4400

DIASPORA MUSEUM RACES ORIGINS

CH. SAVILLE

IN TEL-AVIV

and
ons
vivi
top
ns,
in
eth
the
ann
im.

together from hundreds of thousands of documents and photos in Europe, Asia, North Africa, U.K. USA and others.

There is also a permanent exhibition based on central themes embodying all aspects of life in the Diaspora: Family; Community; Faith; Culture; Among Nations; Return and Chronosphere. All are presented with the use of slide shows, audio-visual displays, minicinemmas etc.

"The Scrolls of Fire", devoted to episodes of persecution throughout the annals of Jewish history, notably, the Nazi Holocaust, bring many to tears.

HORROR

The non-Jew is literally stunned. Small wonder that Beit Hatfutsot has been visited by more non-Jews than by ethnic visitors who too have been shocked and have voted the Museum most enlightening place to visit in Israel.

Beit Hatfutsot, is destined to become one of the world's most unique institutions presenting a world around

the world depicted as uncanny exact scale models — the shetles, shules, market places and people who live in these all but forgotten places.

No money has been spared to make Beit Hatfutsot something special, and indeed it is.

For one, the world "museum" is deceptive; it is the farthest thing from what one imagines a museum to be!

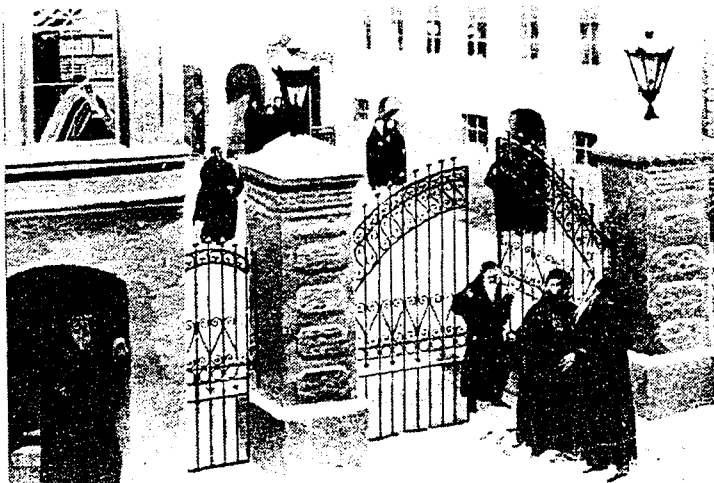
Firstly, it is so modern and clean; high technology is used wherever possible; computers are at every corner and probably it is the only place in Israel which is VERY quiet.

The Museum is also popular attraction for youth and adults, from overseas and in Israel.

A single visit is insufficient; one needs at least two or three visits of at least two hours each. Some come for long periods to study, to help prepare these or other works.

While the Museum cost some \$100 million, initially through the untiring efforts of Nahum Goldmann and equally dedicated helpers, annual upkeep of Beit Hatfutsot is in the tens of millions of dollars.

Visitors who come in their

• "Among the Nations" section at Beth Hatfutsot features model of the house of Vilna Gaon, in Poland-Lithuania, 15th-18th centuries. Gaon headed opponents of Hassidim who were refused admittance to the house.

• Model of Rema Synagogue in Krakow, built in 1553 in Renaissance style is part of "Faith" section at Beth Hatfutsot.

IPO: FIRST 50 YEARS

(Continued from XXIV)

Once a professional soprano herself, she has listened — always from the second or third row — to 50 years of IPO concert seasons. What was her favourite concert in that half-century? "Jean Martinon conducting Glen Gould in 1958", she answered unhesitatingly. "When Gould played the piano, all the world stood still."

Did she think in 1939 that the IPO would continue for

so long and achieve such success? "Certainly. We were sure it would continue and we thought hopefully it would be among the best. Of course it's hard to judge exactly, but if the IPO is not the first it is together with one other orchestra at the top."

More endearing than its rank, though, is its continued existence as an embodiment of Jewish and

Zionist spirit, to the eyes and discerning ears of the world. In 1951 the U.S. ambassador to Israel described the ensemble as "Israel's best ambassador abroad."

Now in its golden year the IPO has even more reason to be a source of pride that is political as well as musical. Far from being just another world-famous symphony orchestra, the IPO is something unique in musical and Jewish history.

© WZPS

THE HOYT CORPORATION
PTY. LIMITED

Congratulations to the Jewish Community and The State of Israel on its 39th Independence Anniversary.

CH. SAVILLE A TEL-AVIV

and
ons
viv
top
ns,
in
eth
the
ann
im.

There is also a permanent exhibition based on central themes embodying all aspects of life in the Diaspora: Family; Community; Faith; Culture; Among Nations; Return and Chronosphere. All are presented with the use of slide shows, audio-visual displays, minicinemmas etc.

'The Scrolls of Fire', devoted to episodes of persecution throughout the annals of Jewish history, notably the Nazi Holocaust, bring many to tears.

HORROR
The non-Jew is literally stunned. Small wonder that Beit Hatefusoht has been visited by more non-Jews than by ethnic visitors who too have been shocked and have voted the Museum most enlightening place to visit in Israel.

Beit Hatefusoht, is destined to become one of the world's most unique institutions presenting a Jewish life around the world depicted as uncanny exact scale models - the shetles, shules, market places and people who live in these all but forgotten places.

No money has been spared to make Beit Hatefusoht something special, and indeed it is.

For one, the world "museum" is deceptive; it is the farthest thing from what one imagines a museum to be!

Firstly, it is so modern and clean; high technology is used wherever possible; computers are at every corner and probably it is the only place in Israel which is VERY quiet.

The Museum is also popular attraction for youth and adults, from overseas and in Israel.

A single visit is insufficient; one needs at least two or three visits of at least two hours each. Some come for long periods to study, to help prepare these or other works.

While the Museum cost some \$100 million, initially through the untiring efforts of Nahum Goldmann and equally dedicated helpers, annual upkeep of Beit Hatefusoht is in the tens of millions of dollars.

Visitors who come in their hundreds of thousands only pay a couple of dollars entrance fee; there is also a superb low-cost restaurant.

Beit Hatefusoht shows in amazing detail the miraculous survival of the Jewish people throughout two millennia of dispersion and persecution, unparalleled in the chronicles of mankind.

© BARUCH SAVILLE.

• "Among the Nations" section at Beth Hatefusoht features model of the house of Vilna Gaon, in Poland-Lithuania, 15th-18th centuries. Gaon headed opponents of Hassidim who were refused admittance to the house.

• Model of Rema Synagogue in Krakow, built in 1553 in Renaissance style is part of "Faith" section at Beth Hatefusoht.

IPO: FIRST 50 YEARS

(Continued from XXIV)

Once a professional soprano herself, she has listened - always from the second or third row - to 50 years of IPO concert seasons. What was her favourite concert in that half-century? "Jean Martinon conducting Glen Gould in 1958", she answered unhesitatingly. "When Gould played the piano, all the world stood still."

Did she think in 1939 that the IPO would continue for

so long and achieve such success? "Certainly. We were sure it would continue and we thought hopefully it would be among the best. Of course it's hard to judge exactly, but if the IPO is not the first it is together with one other orchestra at the top."

More endearing than its rank, though, is its continued existence as an embodiment of Jewish and

Zionist spirit, to the eyes and discerning ears of the world. In 1951 the U.S. ambassador to Israel described the ensemble as "Israel's best ambassador abroad."

Now in its golden year the IPO has even more reason to be a source of pride that is political as well as musical. Far from being just another world-famous symphony orchestra, the IPO is something unique in musical and Jewish history.

© WZPS

THE HOYT CORPORATION PTY. LIMITED

Congratulations to the Jewish Community and The State of Israel on its 39th Independence Anniversary.

Joan & Albert Krantz

Invite you to experience
the CLARINS difference for yourself
pamper yourself at our new
CLARINS OF PARIS BEAUTY SALON
232 Carlisle St., Balaclava at

**KRANTZ'S
Pharmacy**
534 2516

Congratulations to the State of Israel on their
39th Independence Anniversary

הספורט

המחיר 30 פרומט

הלאומי HA SPORT HA'LE'UMI

מספר 61

(1.10.1950)

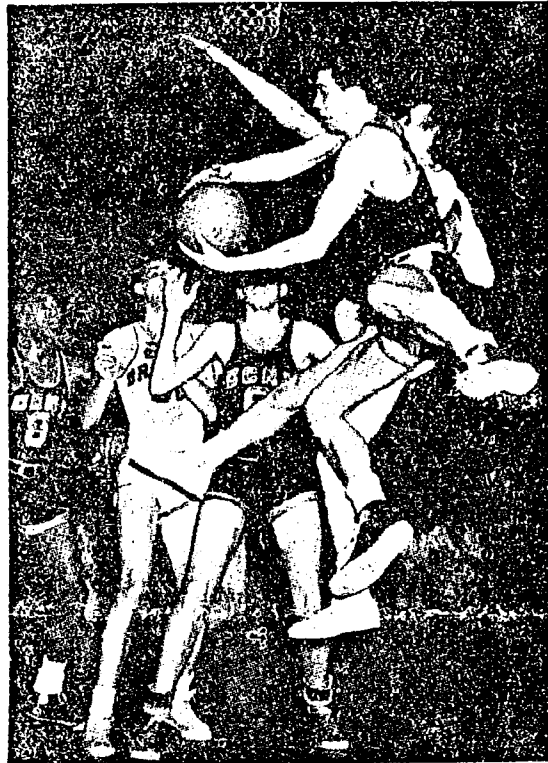
יום ראשון כ"ה תשרי תשי"א

דלה ספורטיבית גבוהה במכביה

פרטים על התופעות בכל הארץ: בא"ק, כדורגל, כדורסל, אגרוף, התאבקות, טניס, שנים השולחן ועוד

שיאים למכביד באתלטיקה קלה

100 מ' — 10.6 ש'; כדור ברזל — 15.54 מ'; 110 מ' משוכות — 15.5 ש'; 800 מ' — 1:58.2 דק

כך מזנקים אל הכדור

ישראל - לוב 22:51

אנגליה-בלגיה 16:25 (9:9)
הקבוצה הבלגית צעירה מאד וחכי
ריה השתדלו להצליח כמיטב יכולתם
ואמנם במחצית הראשונה הצליחו לש
מור על תיקו 9:9. רק במחצית השניה
של המשחק, כאשר הורגשה עיפות בוי
לסת בקבוצת הבלגים, הצליחו האנ
גלים להגיע ליתרון, שהביא לנצחונם
בשיעור 16:25.

ישראל מנצחת

במשחק הראשון במסגרת משחקי
המכביה זכתה ישראל בנצחון מכריע
על קבוצת לוב, החלשה, קבוצת יש
דאל בניה היתה משתי יחידות נפ
רדות, קבוצת מכבי וקבוצת הפועל וכל
אחת מהן שחקה מחצית משחק. דבר
זה לא זו בלבד שלא הוסיף לשלמות
הקבוצה אלא פגם בהישגיה.

דומה כי המבחן לישראל נמשך ע
דין גם בשעת התחרויות ממש. משתי
הקבוצות הישראליות טיבה יותר הי

יהיה ביום ב' (2.10) ואז יעמדו כנראה
במרכז ההתענינות הריצות למרחק
200, 400, 1500 מטר. תפוצה לרוחק
גברים. יש להניח כי גם ביום זה תהיה
הרמה גבוהה ויתוקנו מלפני שיאים.
והרי תוצאות התחרויות בפרוט
גברים

ריצת 110 מטר (משולות: 1) ספיל-
קין (דרום אפריקה) 15.5 ש'; 2) ינובר
(ישראל) 17.4 ש'; 3) צרניק (ארה"ב)
17.6 ש'.
100 מטר: 1) א. קפלן (ארה"ב) 10.6
ש'; 2) ד. סנדלר (דרום אפריקה) 10.7
ש'; 3) גרוסברגר (ארה"ב) 11.0 ש'.
800 מטר: 1) ס. סנדלר (דרום אפי-
ריקה) 1:58.2 דק; 2) אמלצ'ניק (אר-
ה"ב) 2:01 דק; 3) שטיינר (ארה"ב)
2:02 דק.

10.000 מטר: 1) זינביץ (דרום
אפריקה) 34:03.1 דק; 2) זינביץ (דרום
3000 — 9:42 דק; 5000 — 16:35
דק; 2) הקר (ישראל) 34:25.7 דק; 3)
ארליך (בריטניה) 35:39.5 דק;
קפיצה לגובה: 1) קבלנץ (ישראל)
1.75 מ'; פאר (ישראל) 1.75 מ'; 3)
כספי (ישראל) 1.75 מ'.

הזיפת כדור ברזל: 1) למפרט (אר-
ה"ב) 15.54 מ'; 2) מרכוס (דרום אפי-
ריקה) 13.67 מ'; 3) חכם (ישראל)
12.61 מ'.
זריקת פטיש: 1) פול נסקי (ישראל)
32.96 מ'; 2) מאירון (ישראל) 32.33 מ';
3) לוי (בלגיה) 30.13 מ'.

גברות

ריצת 60 מטר: 1) פרידמן (דרום
אפריקה) 8.2 ש'; 2) דרמן (בריטניה)
8.3 ש'; 3) גרשטס (הולנד) 8.3 ש'.
קפיצה לרוחק: 1) הורביץ (ישראל)
4.99 מ'; 2) טפר (ישראל) 4.92 מ'; 3)
שושני (ישראל) 4.88 מ'.

הם הענפים העלולים לעניין ביותר.
אולם מפעם לפעם ובעיקר בשעה ש-
המסלול התרוקן העיף הקהל מבט ל-
שדה. במיוחד כאשר למפרט, האמרי-
קאי, הדף את כדור הברזל.
התחרויות מתחילות בעת ובעונה
אחת בשלושה ענפים. בקפיצה לגובה
גברים, שם ניכר יתרון של הישרא-
ליים הוותיקים בנצחון מוחלט ולא ב-
תוצאות השיא שלהם 1.75 מ'. בוריקת
הדיסקוס לנשים שוב יתרון הישרא-
ליות מוחלט. אולם ריצת 110 משוכות
היא המושכת את תשומת הלב. כי
ריצה מעניינת זו נדירה היא מאד ב-
ארץ. כאן זכה כנזכר בסגנון נהדר ה-
דרום אפריקאי ספילקין. מתיחת רבה
לוותה את מרוצי חצי הגמר ל-100:
מטר. 12 רצים רצו כשתי קבוצות.
בקבוצה הראשונה ניצח סנדלר מ-
דרום אפריקה ב-10.8 ש'. והישראלי
היחיד בקבוצה זו, גבאי, הפסיק את
המרוץ באמצע. בקבוצה השניה מנצח
האמריקאי קפלן ב-10.6 ש'. הישראלי
טבק מקדים את היהודי-הכושני ג'קובס
מבריטניה, ומגיע שלישי וכך נכנס
לגמר. גליק מאכזב ומגיע חמישי.
(אגב הישגי הישראלים היו ירודים
מהרגיל אצלם) גמר 100 מטר הוזה
את נקודת השיא. ב-800 מטר התנהל
קרב יפה מאד בין הרצים האורחים,
איון הטוב שבישראלים הגיע בין ה-
אחרונים. בריצת 10.000 מטר גלה רי-
בינביץ מדרום אפריקה סגנון יפה ו-
הגיע ראשון בעוד אשר הישראלי הקר,
שזכה במקום השני, גם הוא לא מפגר
בהרבה אחריו ולאחר 7.00 מ' דומה
היה כי ידביק את רובינביץ. ב-60
מטר גמר גברות השיגה הדרום אפרי-
קאית פרידמן את הנצחון בפניניש"ב
הדר במטרים האחרונים. הישראליות
נכשלו. בהדיפת כדור ברזל נהנה הקהל

האמריקאי ספילקין ב-11.0 ש'. אשר
לחץ נורה מהדרת יתר עם השפורים
שם בן יערכי ביום 1 התחרויות
המכביה באתלטיקה קלה במסגרת
המכביה השנייה התחרויות במלכת
המכביה הן גילת הכותרת שבמכ-
ביה. שם יתקו במרכז התופעות בכל
המכביה ענפים, אם כי מבחינת
המכביה אין ענף הא"ק כה פופולרי
כמכביה הראשונה. ואמנם מתוך הכרה
זו דאגו המסבחים מחוץ לארץ לשגר
למכביה נציגים בענף הא"ק ועד כמה
שניתנת להם ההזדמנות שבארצותיהם.

שיאים בשפע

כ-1000 איש שנוכחו בחלק הרא-
שון, שבתחרויות וגילו בכך נאמנות
לא"ק, זכו לראות תופעות והישגים
בעלי רמה בינלאומית. שלעומת נציגות
ביותר זוכים לראות בישראל. הי-
שיאים נשברו "כמו כלום", שיאים
מכביים עולמיים ושיאים ישראליים-
בינלאומיים. 6 שיאים הושגו ביום רא-
שון של התחרות. תוך ההתמודדות
ב-4 ענפים. מהם שני שיאים מכביים
עולמיים וארבעה שיאים ארציים בינ-
לאומיים. בריצת 110 מטר משוכות
נקבע שיא מכבי עולמי ושיא ישראלי
בינלאומי ע"י ספילקין (דרום אפריקה)
שעבר מרחק זה ב-15.5 ש'. (השיא
המכבי העולמי הישג ע"י בל (מאוס-
טריה) בשנת 1924 בומן 15.9 והשיא
הישראלי ע"י ינובר לפני שבועיים
16.8 ש'). השיא הכולל השני הוא ב-
דיפת כדור ברזל בו השיג למפרט
מארה"ב מרחק של 15.54 מ' וע"י כך
שבר את השיא המכבי העולמי (14.76)
והישראלי-בינלאומי (13.40). אשר
שייכים היו לאמריקאי אלדמן. בריצת
100 מטר נשבר השיא הישראלי-המכבי
לאומי ששיער היה לרץ הדרום-אפרי-

כך מזנקים אל הכדור

ישראל - לוב 22:51

אנגליה—בלגיה 16:25 (9:9)
הקבוצה הבלגית צעירה מאד ויחסי ריה השתדלו להצליח כמיטב יכולתם ואמנם במחצית הראשונה הצליחו לשבור על תיקו 9:9. רק במחצית השנייה של המשחק, כאשר הורגשה עיפות בויג, לטת בקבוצת הבלגים, הצליחו האנגלים להגיע ליתרון, שהביא לנצחונם בשער 16:25.

ישראל מנצחת בטניס השולחן

ישראל—שוודיה 2:5
אולם ביה"ס בילו היה צר מלהכיל את קהל 500 הצופים שבא לחזות ב"משחק זה, המשחקים עמדו על רמה גבוהה והיו רבי מתח וגבור היות היה ללא ספק השחקן השוודי בויגר, אשר גבר על ורדי ופינקלשטיין מישראל ונצח במקרה ע"י שטינהרץ.

תוצאות המשחקים היו כדלקמן:
ורדי—דינסון 13:21, 16:21.
פינקלשטיין—בויגר 22:20, 21:11.
שטינהרץ—שקי 14:21, 10:21.
ורדי—בויגר 15:21, 21:12.
שטינהרץ—דינסון 2:21, 16:21.
פינקלשטיין—שקי 18:21, 12:21.
שטינהרץ—בויגר 19:21, 21:17, 20:22.

אנגליה—ישראל 9:9 זיוף
בתחרויות בסיוף שהתקיימו בחיפה נצחה נבחרת אנגליה את ישראל בתוצאה 7:9.

אתמול בכדורגל
הפועל חיפה—הפועל רחובות 1:4.
מכבי חיפה—הפועל כפר אחא 3:4.
הפועל רעננה—הפועל הנמל חיפה 2:6.
הפועל דרוור חיפה—הכח חיפה 0:4.

הספורטאים לומדים נהגות
אצל
"הכובש"
בית ספר לנהגות
בהנהלת אפרים רוזנר
תל אביב, רח' יפו—ה"א 19

במשחק הראשון במסגרת משחקי המכביה זכתה ישראל בנצחון מכריע על קבוצת לוב, החלשה, קבוצת ישראל בנויה היתה משתי יחידות נפרדות, קבוצת מכבי וקבוצת הפועל וכל אחת מהן שחקה מחצית משחק. דבר זה לא זו בלבד שלא הוסיף לשלמות הקבוצה אלא פגם בהישגיה.

דומה כי המבחן לישראל נמשך עד דיון גם בשעת התחרויות ממש. משתי הקבוצות הישראליות טובה יותר היתה המכבי וברור כי היא זו אשר צריכה ליציגו ביתר המשחקים. פמשחק ההרכב המכבי היה מושלם ועמד על רמה גבוהה. בהרכב "שכזה" אפשר ונצחיה להגיע להישגים בהם שך התחרויות, לקבוצת לוב החלשה מהוה, תוצאה זו הישג נאה. במחצית הובילה ישראל ביתרון של 8:20.

ה"מכביה" מכפרת על ספקולציה

מחירי הכרטיסים ל"מכביה" עוררו תגובה חריפה והתמרמרות בצבור, כל המחירים שנקבעו להופעות השונות הנם מוגזמים ביותר, ויגרמו בלי ספק לביקור מצומצם ביותר של הקהל.

הרי לא שערן בלבם מארגני המכביה, כי את הוצאות "המכביה" יכסו על ידי כרטיסי הכניסה לתחרויות? ...!

אם מחירי של למעלה מלירה הוא מוגזם לגבי תחרויות — הרי המחיר לפתיחה ולנעילה של המכביה הנו פשוט שער ורור! הנשמע כדבר שיוגרשו מהקהל הרחב שיוציא חמש לירות עבור כרטיס יחיד? האם זוג רגלי יכול להרשות לעצמו לוקוסוס להוציא 10 ל"י עבור טכסים אלה?

המטרה היתה לאפשר לציבור רחב ככל האפשר להשתתף במאורע זה, והנה במקום זאת, במקום מחירים עממיים, קובעים מחירים גבוהים כ"כ, ואילו מצדוקי ה"מכביה" מחירים סס, קולטבים לכרטיסים?

היה כי מדינת ישראל תהיה חברה באיגוד אסיה ופאסיפיק (אסופ) ש"ד. סנדלר (דרום אפריקה) 10.7 ש"ד. 3 גרוסברגר (ארה"ב) 11.0 ש"ד. 800 מטר: 1 (1) ס. סנדלר (דרום אפריקה) 1:58.2 דק"ד. 2 (2) א.מלצ'נקו (אר"י) 2:01 דק"ד. 3 (3) שטינצ'ר (ארה"ב) 2:02 דק"ד.
10.000 מטר: 1 (1) ס. סנדלר (דרום אפריקה) 34:03.1 דק"ד. 2 (2) ז.מני (ביניים) 3000 — 9.42 דק"ד. 3 (3) 5000 — 16.35 דק"ד. 2 (2) הקר (ישראל) 34:25.7 דק"ד. 3 (3) ארליך (בריטניה) 35:39.5 דק"ד.
קפיצה לגובה: 1 (1) קבלנץ (ישראל) 1.75 מ' פאר (ישראל) 1.75 מ' (3) כספי (ישראל) 1.75 מ' (3) הדפסת כדור ברזל: 1 (1) למפרט (אר"י) 15.54 מ' (2) מרכס (דרום אפריקה) 13.67 מ' (3) חבס (ישראל) 12.61 מ' (3) זריקת פטיש: 1 (1) פולנסקי (ישראל) 32.96 מ' (2) מאירון (ישראל) 32.33 מ' (3) לוי (בלגיה) 30.13 מ'.

גברות
ריצה 60 מטר: 1 (1) פרידמן (דרום אפריקה) 8.2 ש"ד. 2 (2) לרמן (בריטניה) 8.3 ש"ד. 3 (3) נדרשטם (הולנד) 8.3 ש"ד. קפיצה לרוחק: 1 (1) תורביץ (ישראל) 4.99 מ' (2) טפר (ישראל) 4.92 מ' (3) שושני (ישראל) 4.88 מ' (3) זריקת דיסקוס: 1 (1) ליכטבלאו (ישראל) 33.28 מ' (2) פולנסקי (ישראל) 32.68 מ' (3) גולדפין (ישראל) 28.52 מ' (3) ד.

המתאבקים מפגינים כוח

ביום הששי החלו באולם בית העם בת"א התחרויות בהתאבקות במסגרת ה"מכביה". בתחרויות אלו משתתפים 31 מתאבקים בסגנון יונייטד ומה מארצות: בלגיה, קנדה, דניה, ארה"ב, דרום אפריקה, אנגליה, ארגנטינה, טורקיה, פינלנד, ישראל.

מיד עם תחילת התחרויות ניכר היה כי הרמה הספורטיבית בענף זה הנה גבוהה ביותר, כי משתתפים כאן ספורטאים ידועי שם בעולם אשר זכו לנצחונות מפוארים בפגישות בינלאומיות חשובות, כולל האולימפיאדה. כנגד ה"כוכבים" מחוץ לארץ נראו נציגיו חזירי רים במקצת וניכר עד מאד כי חסרים הם את הנסיון הרב של מתנגדיהם וכן את הכושר הגופני הדרוש. אם רוצים אנו בשפור הרמה ההתאבקותית בארץ הכרח הוא להקדיש תשומת לב מרובה יותר לענף ולהתמיד בתחרויות.

אל חברי בית"ר א' ול אביב
שחקני קבוצת בית"ר א' ול אביב בכדורגל, מוזמנים בזה למסע דת וסגורה לקראת פתיחת עונת הכדורגל.

מסיבה זו תתקיים ביום שלישי (3.10.50) מוצאי שמחת תורה בשעה 8 בערב בגינת מלון סביר, תל אביב.

היה המושכת את תשומת הלב, כי ריצה מענינת זו נדירה היא מאד ב"דרום אפריקאי ספילקין. מתיחות רבה לוותה את מרוצי חצי הגמר ל-100 מטר. 12 רצים רצו בשתי קבוצות, בקבוצה הראשונה ניצח סנדלר מ"דום" אפריקה ב-10:38 ש"ד. והישראלי היחיד בקבוצה זו, גבאי, הפסיק את המרוץ באמצע. בקבוצה השנייה מנצח האמריקאי קפלן ב-10:9 ש"ד. הישראלי טבק מקדים את היהודי הכובשי ג'קובס מבריטניה, ומגיע שלישי וכך נכנס לגמר. גליק מאכזב ומגיע חמישי. (אגב הישגי הישראליים היו ירודים מהרגיל אצלם) גמר 100 מטר היתה את נקודת השיא. ב-8:00 מטר התנהל קרב יפה מאד בין הרצים האחרים, איזון הטוב שבישראלים הגיע בין ה"אחרונים. בריצת 10.000 מטר גילה ר"ר בינוביץ מדרום אפריקה סגנון יפה ו"הגיע ראשון בעוד אשר הישראלי הקה שזכה במקום השני. גם הוא לא מפגר בהרבה אחריו ולאחר 7.00 מ' דומה היה כי ידביק את רובינוביץ. ב-60 מטר גמר גברות השיגה הדרום אפריקאית פרידמן את הנצחון בפגישה נ"כשלה. בהדפסת כדור ברזל נהנה הקהל לראות את הענף האמריקאי למפרט הודף את הכדור בקלות מפליאה למר"ק העובר את קו 15 המטר. המשך תחרויות האתלטיקה הקלה

המתאבקים מפגינים כוח

ביום הששי החלו באולם בית העם בת"א התחרויות בהתאבקות במסגרת ה"מכביה". בתחרויות אלו משתתפים 31 מתאבקים בסגנון יונייטד ומה מארצות: בלגיה, קנדה, דניה, ארה"ב, דרום אפריקה, אנגליה, ארגנטינה, טורקיה, פינלנד, ישראל.

מיד עם תחילת התחרויות ניכר היה כי הרמה הספורטיבית בענף זה הנה גבוהה ביותר, כי משתתפים כאן ספורטאים ידועי שם בעולם אשר זכו לנצחונות מפוארים בפגישות בינלאומיות חשובות, כולל האולימפיאדה. כנגד ה"כוכבים" מחוץ לארץ נראו נציגיו חזירי רים במקצת וניכר עד מאד כי חסרים הם את הנסיון הרב של מתנגדיהם וכן את הכושר הגופני הדרוש. אם רוצים אנו בשפור הרמה ההתאבקותית בארץ הכרח הוא להקדיש תשומת לב מרובה יותר לענף ולהתמיד בתחרויות.

אל חברי בית"ר א' ול אביב
שחקני קבוצת בית"ר א' ול אביב בכדורגל, מוזמנים בזה למסע דת וסגורה לקראת פתיחת עונת הכדורגל.

מסיבה זו תתקיים ביום שלישי (3.10.50) מוצאי שמחת תורה בשעה 8 בערב בגינת מלון סביר, תל אביב.

ביום הראשון של התחרויות נערכו תחרויות מוקדמות, אשר הסתיימו ב"רובם בנצחון האורחים. משקל תרנגול: לייזון (דניה) גבר על משומר (ישראל) בנקודות.

היה כי מדינת ישראל תהיה חברה באיגוד אסיה ופאסיפיק (אסופ) ש"ד. סנדלר (דרום אפריקה) 10.7 ש"ד. 3 גרוסברגר (ארה"ב) 11.0 ש"ד. 800 מטר: 1 (1) ס. סנדלר (דרום אפריקה) 1:58.2 דק"ד. 2 (2) א.מלצ'נקו (אר"י) 2:01 דק"ד. 3 (3) שטינצ'ר (ארה"ב) 2:02 דק"ד.

שיאים בשמע

כ-1000 איש שנוכחו בחלק הראשון, שבתחרויות וגילו בכך נאמנות לא"ק, זכו לראות הופעות והישגים בעל רמה בינלאומית. שלשום הנבחרות ביונייטד זוכים אלו לראות בקשראלי. הישיאים נשברו "כמו כלום", שיאים מכביים עולמיים ושיאים ישראלים בינלאומיים. 6 שיאים הושגו ביום ראשון של התחרות. תוך ההתמודדות ב-4 ענפים. מהם שני שיאים מכביים עולמיים וארבעה שיאים ארציים בינלאומיים. בריצת 110 מטר משוכות נקבע שיא מכבי עולמי ושיא ישראלי בינלאומי ע"י ספילקין (דרום אפריקה) שעבר מרחק זה ב-15.5 ש"ד. (השיא המכבי העולמי הושג ע"י בל (מאוס-טוריה) בשנת 1924 בזמן 15.9 והשיא הישראלי ע"י יונבר לפני שבועיים 16.8 ש"ד). השיא הכולט השני הוא בהדפסת כדור ברזל בו השיג למפרט מארה"ב מרחק של 15.54 מ' וע"י כך שבר את השיא המכבי העולמי (14.76) והישראלי-בינלאומי (13.40). אשר שייכים היו לאמריקאי זלדמן, בריצת 100 מטר נשבר השיא הישראלי-הבינלאומי, ששיך היה לרץ הדרום-אפריקאי דניס שור (10.8 ש"ד) פעמיים, ע"י שני רצים. האמריקאי א. קפלן עבר מרחק זה ב-10.6 ש"ד (תוצאה המשתווה לשיא המכבי העולמי) וד. סנדלר מ"דרום אפריקה עבר מרחק זה ב-10.7 ש"ד. בריצת 800 מטר השיג ס. סנדלר מדרום אפריקה שיא ישראלי-בינלאומי מי בזמן של 1:58.2 דק"ד (הוא שבר בכך את השיא הקודם 1:58.8, ששיך היה לייטלר, אנגליה, והושג ב-1944). בסכום נקודות ישראל בראש

המתאבקים מפגינים כוח

ביום הששי החלו באולם בית העם בת"א התחרויות בהתאבקות במסגרת ה"מכביה". בתחרויות אלו משתתפים 31 מתאבקים בסגנון יונייטד ומה מארצות: בלגיה, קנדה, דניה, ארה"ב, דרום אפריקה, אנגליה, ארגנטינה, טורקיה, פינלנד, ישראל.

מיד עם תחילת התחרויות ניכר היה כי הרמה הספורטיבית בענף זה הנה גבוהה ביותר, כי משתתפים כאן ספורטאים ידועי שם בעולם אשר זכו לנצחונות מפוארים בפגישות בינלאומיות חשובות, כולל האולימפיאדה. כנגד ה"כוכבים" מחוץ לארץ נראו נציגיו חזירי רים במקצת וניכר עד מאד כי חסרים הם את הנסיון הרב של מתנגדיהם וכן את הכושר הגופני הדרוש. אם רוצים אנו בשפור הרמה ההתאבקותית בארץ הכרח הוא להקדיש תשומת לב מרובה יותר לענף ולהתמיד בתחרויות.

אל חברי בית"ר א' ול אביב
שחקני קבוצת בית"ר א' ול אביב בכדורגל, מוזמנים בזה למסע דת וסגורה לקראת פתיחת עונת הכדורגל.

מסיבה זו תתקיים ביום שלישי (3.10.50) מוצאי שמחת תורה בשעה 8 בערב בגינת מלון סביר, תל אביב.

ביום הראשון של התחרויות נערכו תחרויות מוקדמות, אשר הסתיימו ב"רובם בנצחון האורחים. משקל תרנגול: לייזון (דניה) גבר על משומר (ישראל) בנקודות.

מי ומי בגמר האירוק?

פרטי המשחקים בחצי הגמר

במשחק בין הודו לאוסטריה נפתחו
ביום ששי משחקי כדור המים של ה-
מכביה השלישית, בבריכת השחייה ב-
בת גלים, בחיפה.

הם מפסיקם את קפיצותיהם אך איג' רוח איננם מראים. האנגלי נמצא כל הזמן במצב של התקפה. חולי נסוג ובנסיגותיו הוא מקיף את הזירה סביב סביב. וכל ישות אומרת אי

בעברו לאופנטיבה שנמשכה עד הסוף.
גולד נחל נצחון יפה ומשכנע:
במשקל חצי-בינוני נפגשים גבי
(ישראל) ושוראב (הולנד). במשך רוב
הזמן יתרון ניכר לגבי הזוכה בנצחון.

ביום ד' לפנה"צ החלו תחרויות הד
אייגורף שהיו תחרויות מוקדמות. נערי
כבו ששה קרבות ובארבעה מהם זכו
הישראלים בנצחונות. בתחרויות נטלו
החבל 6 ארצות והיו: הולנד, קנדה,
דרום אפריקה, ארגנטינה, ארצות הברית ו

השבועה ליד קבר

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

צ'ללים בממלכת האיטנים

צל מכסה את ספורט האפנים בוכן ה' אחרון.

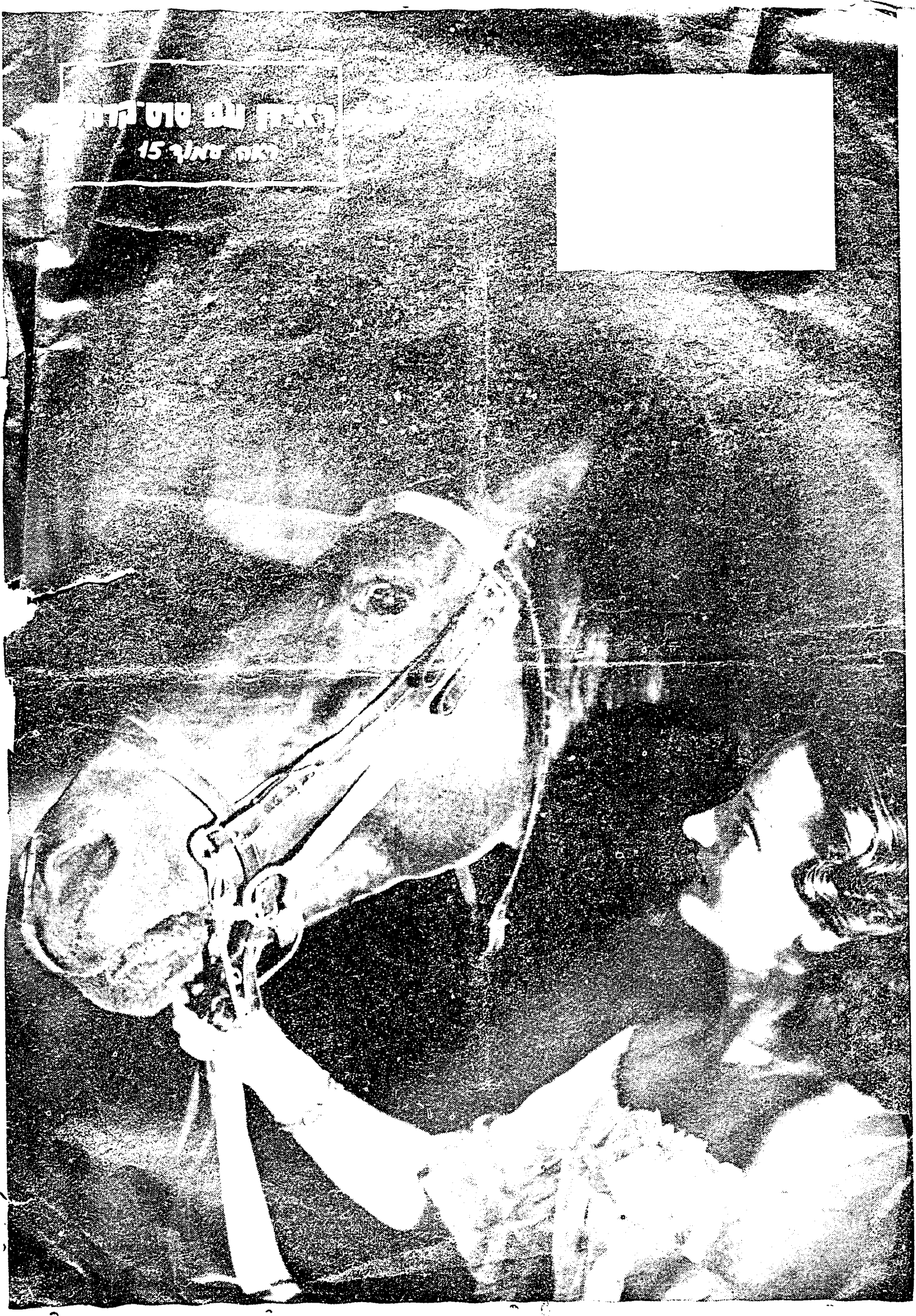
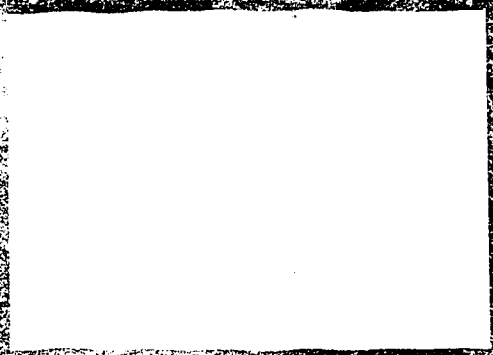
הרובכ הרפמי לוגיהום וסנע ב' קקרו ומל לפני חדשים. וילשטק, ה' מנע בסבוב בלתי ואחד מכוכביהעתידי בעק האפנים צ'לל על ידי סגנון סבוב

שורה של חוקים ופיקודים, וזו היתה תוצאה של חוסר יכולת של הממשלה להנהיג את המדינה בצורה נכונה. הממשלה לא ידעה לנהל את המדינה בצורה נכונה, ולכן היא נאלצה להנהיג את המדינה בצורה נכונה. הממשלה לא ידעה לנהל את המדינה בצורה נכונה, ולכן היא נאלצה להנהיג את המדינה בצורה נכונה.

הוא לא ידע לומר שיש לו חובות, וזו היתה תחילתו. שניה האהבה ששמענו כי שלשה חששו לתוצאות, כי מתם הארוכה של ד' זה פלא כי התאומים דקות ספורות בלבד, לא התאנו על כך ונצריך היה לאמור כי חרש שמה הראוי לנו.

רוש ובלגיו?
אין אנו יכלים לקבוע בודאות מה
לעשה בלבם של אלה שכיוונו כך את
פני הדברים ואין אנו יודעים מי ומי
אחראי לכך (כי בכל זאת ישנו מי
ש הו המכוון דברים לפי קו מסוים!)
אולם בדבר אחד אין ספק:
מארגני המכביה לא היו בסדר עם
ביתר!

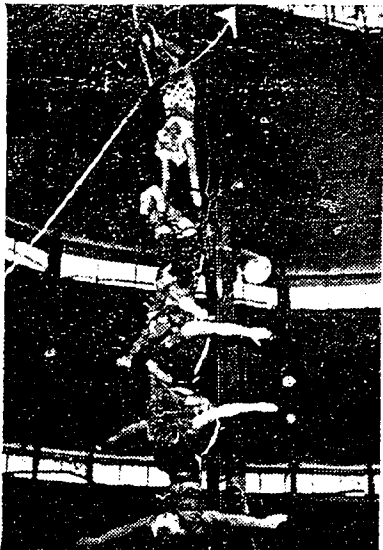
התאחדות הסטודנטים
15 מאי 1957

תמונות מן הזירה

2 טרה. שבאו מנורווגיה, מרחפות באוויר בלי רשת הבטחה.

האשה היחידה בעולם המחזיקה 3 גברים ביד אחת, היא הגברת קנטון.

ג'ני אינה מפחדת. הדובים מציינים לפגודותיהם כמו ילדים טובים, כדי לזכות בטוכרה.

ראיון עם סוסי קרקס

"טוב להיות סוס" — קיבל את פני בריליאנטה המצוהצת, כאילו ביקש במלים אלה לחסל אתה ולתמיד את עליונותו כמהלך על שתיים. "כן יודע אני" — חיוך סוסי עליון — "רפורטר, אין דבר, אני רגיל לפרסומות אקבל אותך בחפץ לב. תולדות חיי? בבקשה — גיליתי בפורטוגל לפני שבע שנים ומחצית השנה, אבל אל תחשוב כי שוב אני פטריסט כזה של ארץ מולדתי. לי טוב גם פה, בארצכם. כן, מה אמרתי? מולדת, ובכן, דע לך, כי אני חש עצמי מצוין ברמת גן, זה המקום שהוקצה לי עתה, ואני שמח מאד להודיע לך, כי מחיאות הכפיים בהצגות הראשונות השבוע בהחלט את רצוני. תודיע את זה לקהל הקוראים שלך, בבקשה".

כאן הצטרף אלינו מר אלברט קארי, הרוכב הצרפתי הידוע, ששמע מחדרו מאחורי הורה כיצד נהג חניכו בנא כוח העתונות, והדבר לא מצא חן בעיניו. הוא נתן מבט חריף בבריליאנטה כאשר האומר: "שוב אתה מתחנף?", הסוס הבין את המבט והנמיך את הטון. במקום זה פניתי למר קארי בשאלה אם משיג הרוכב המפורסם את כל הדרוש לו, מאחר שתנאי הצנע מקשים בדרך כלל על כל החיות במדינה, לרבות אלה המהלכים על שתיים. מר קארי טען כי הצנע אינו מפריע לו כלל. כשלעצמו מקבל הוא מנות של חייר וכן גם הגברת וילטה קארי, אשתו. מר קארי החל לגולל לפני את תולדות משפחתו — משפחת רוכבים ומאמני סוסים מזה מאה וחמישים שנה. אולם בריליאנטה לא נתן לנו להמשיך בשיחה והתערב לפתע:

"אני שונא טרקלינים" — השמיץ הסוס את קולו ברוגז — "זה היה ענין שבביל הסבתא שלי, אני רוקד רק בנורה, אדברא, יראו לי כל הגברים ואף החתיכים ביותר בתל אביב, שירקדו כמוני "סמבה"..."

"בבקשה" רבותי — התערב מר קארי — "רק בלי פוליטיקה. אינני מרשה לסוסי להתעסק בפוליטיקה. אין זה הולם את הרוח הספורטיבית שטיפחתי בו. אבל המויק הזה יש לו דווקא נטייה לעניין ציבורי ובכל אופן שאנו מבקרים הוא מתחיל מיד להתפלסף. התגוררתי של הסוס החלה להרגיזני. אמרתי: "שמע, חבר סוס, ומה אתה עושה מלבד הריקודים הללו? אולי אתה עומד בתור לחנות ירקות, או אולי אתה נוסע באוטובוסים של "דן"? מה הפלא שמתבטל ככיון, שאינו עושה כלום זולת ה"סמבה", מטיב לדקוד?".

בריליאנטה הבין כי הוא חרג את גבולו. הוא תפס עמדה רכה והצטחק בלביבות: "לא רציתי, וחלילה, להעליב את גבריה של תל אביב. לא ולא, להיפך, שמעתי דברים טובים עליכם, למשל, המכביה, הנערכת עתה, אני בעד שרירים, חבר, שרירים — וזהו הסיסמה בימים אלה!"

אולם מר קארי ששטו, כי השיחה על המכביה אף היא נושא פוליטי, שם קץ לראיון. "מספיק שוחחנו" — אמר — "מוטב שנראה זה את זה ממקומותינו המתאימים: אתה מהאולם ובריליאנטה מהצדקה".

ואל תשכח להביא מצלמה — שמעתי את קולו של הסוס — כשהתרחקתי מהמקום.

המנצח

כוכב ומנצח

יצהר

הספורטאי

לספורטאית

מציג

נסיי

כל תלמידי ותלמידותי לשעבר בקצרות עברית המעונינים להצטרף מיד לאחר החגים ל"קורס למחירות גבוהה מתבקשים להודיע לי על כך מיד בכתב עם ציון פרטים מלאים על היקף ידיעותיהם, נסיונותיהם והישיגיהם במקצוע עד כה. ת. קמפינסקי, מחבר הקצרות העברית לפי שיטת "גרבי". ידיעת כל היתר:

מיר לאחר החגים נפתחים שוב קורסים למתחילים בקצרות עברית ואנגלית לפי שיטת "גרבי" הפשוטה והמהירה והמתקבלת ברצון במשרדים פרטיים, צבאיים וממשלתיים כאחד.

הירשמו מיד — והבטחתם לעצמכם מקום בביתה!

חיפה: (ימים א, ו) אצל מר קמפינסקי, רחוב פבזר 19.
תל אביב: (ימים ב, ג) מלון "אירופה", רח' אלנבי 42, טל' 2913.
ירושלים (ימים ד, ה) מלון "ויטה", רח' המלך דוד 21, טל' 2515.

ה ח צ ל ח מ ז ב ט ח ת!

למדו אנגלית

בבית חסמי ושפות, קדימה" רח' בן יהודה 74

בהדרכת מורים מדופלמים מאנגליה

ב-5 אוקטובר בשעה 7 בערב נפתח קורס חדש למתחילים.

הודעה לתלמידים ולהוריהם

בהתחלת אוקטובר נפתחים אצלנו קורסים באנגלית לתלמידי כתות ז' ח' של בתי ספר עממיים וכתות ה' ו' של בתי ספר תיכוניים לשכ ביסוס ידיעותיהם ושיפור לשונם.

פרטים והרשמה: כל יום (חוצ' מיום שש), משעה 9-12 בצהריים, 4-6 בערב (גם לקורסים הקימים בעברית ואנגלית למתחילים ולמתקדמים).

מאת פוטו ברנר תכנש איך במצלמה להשתמש

נקנות מצלמה, חלקים, פילמים, פלטות נייר וכו', עומד לרשותך נסיוני של 25 שנים. בתור בית מסחר ראשון במקצוע. מיתות, העצמות, הגדלות, מכירה, קניה, החלטה. מיתות מיוחד של פילמים קטנים.

(EXTRA FINE GRAIN)

פוטו ברנר

חיפה רח' החלוק 31

בית רח' שפירא טל' 4137

הופיע!

המכביה בקריקטורה

מאת יוסף כס

שפע קריקטורות ממשותפי המכביה השלישית, מארגניה והקהל.

בעברית.

צרפתית.

להשיג במגרשי ספורט ובקניסטים.

קולנוע

תל אביב

אופיר — בת נפטון בהשתת. אסתר ויליאמס, רד סקלטון (2)

אסתר — אבות ובנים (2)

מגדלור — אישם באירופה (3)

אוריון — רביזור עם דני קי

חיפה

ארמון — הקפטן מסין

אורה — גטו טרונישט

תקליטים

לסטון

אברהם

תל אביב

רחוב בן יהודה 9

לחברנו

עזרה סימון

בכיות

להודעת הבן

פועל

דפוס שהם

כתובת המערכה וההגהלה: תל אביב, רחוב לילנבלום 12, טל' 66785. ד. 136 / האחראי: מידד שוף / העורך: אורי אבנרי / המו"לים: אברהם גורדון ושלום כהן / דפוס מ. שהם, תל אביב, רחוב פין 6, טל' 2239 / גלופות: צינקר גרפיה "ארץ ישראלית" בע"מ / ההפצה: דוד טופל ובנינו.

Ausschnitt aus:

Jüdische Reichssportzeitung
29. 1. 37

Erez Israel und die III. Makkabiah

Was Palästina einzusetzen hat

Ein Jahr der sportlichen Vervollkommnung und intensiven Trainingsarbeit trennt uns von der dritten Makkabiah im Frühjahr 1938. Welches sind die Aussichten Erez Israels bei den sportlichen Wettkämpfen? Die Beantwortung dieser Frage ist natürlich nicht leicht, denn zu ihrer Klärung müßte man die Frage „Wer kommt zu den Wettkämpfen?“ vorausschicken. Die „Waffen“ des palästinensischen Makkabi stehen jedoch schon heute ziemlich fest.

Ich will mit dem Hauptsport des reichhaltigen Programms, mit der Leichtathletik, beginnen. Während Erez Israel bei der ersten Makkabiah keinen einzigen ersten Platz in diesem Sportzweig besetzen konnte, glückte ihm bei der II. Makkabiah nebst vielen Plätzen ein Sieg von Dov Rabinowitsch im Speerwerfen. Diesmal erscheint neben Dov noch Arje (Leo) Attermann mit großen Chancen im Speerwerfen. Beide Athleten werfen konstant über 52 m weit und mit dem Diskuswerfer Still im Bunde zählen sie zu den größten Hoffnungen Erez Israels. — In den Sprints ist der „alte“ Maranz der jugendlichen Nachwuchs noch immer überlegen, doch dürften seine Resultate nicht genügen, um im Finalkampf eine Rolle zu spielen. Die „europäischen“ Klasse-sprinter wie Theo Levy, Siegmund Klein, Dr. Dreyer, Brüder Kurz, Martin Rosenthal, Weil, Ferry Horn, Sigg Rosenbergs u. a. haben den aktiven Kampfsport aus beruflichen Gründen an den Nagel hängen müssen, der Pole Lichtblau ist dem Hapoel beigetreten. — Bessere Hoffnungen haben wir in der Mittelstrecke, wo der Balkanien-sieger Leon Passi, der erst kürzlich wieder sein regelmäßiges scharfes Training aufnahm, der berufenste Vertreter unserer Farben ist. — In den längeren Strecken werden die jugendlichen Shimon Waldmann aus Rechoboth und der Jemenite Ischaya Baschari um ehrenvolle Plätze kämpfen. Beide verfügen über einen schönen Laufstil, über Kampfgeist und Energie. Bei der zweiten Makkabiah belegten sie die beiden ersten Plätze im 800-m-Jugendlauf. Späterhin gelang es Beiden, über 1500 m mit guten Zeiten Passi zu schlagen. — Im Marathonlauf wird der Schreiber dieser Zeilen voraussichtlich Palästina vertreten. — In den technischen Disziplinen und Mehrkämpfen wäre nebst Attermann der vielseitige Amichai Kaspi zu nennen, der sich auch auf der zweiten Makkabiah im Hürdenlauf, Zehnkampf, Weitsprung und Dreisprung hervortat.

Mit nicht geringer Hoffnung werden unsere weiblichen Athleten an den Kämpfen Anteil nehmen und den deutschen, österreichischen und polnischen Makkabioth, sowie den Amerikanerinnen das Siegen gewiß nicht allzu leicht machen. Jaffa Cohen, Rachel Slonimsky, Ada Yehudaith, Ada Avud, Gira Schapira, Margalith Sapir und Fredja Berson sind die aussichtsreichsten Repräsentantinnen unseres Frauenteam zur Makkabiah. Sollte jedoch auch der „Hapoel“ teilnehmen, dann würden seine Vertreterinnen — besonders Sonja Lewin, Oyszik und Viktoria Lerner in den Würfeln eine Rolle spielen, der wohl nur die Amerikanerin Copland gewachsen wäre.

Große Aussichten hat Erez Israel diesmal im Fußball. Der starke internationale Verkehr (Spiele in Amerika und die Gastspiele der Rumänen und Wiener in Erez Israel) einerseits und die Erwerbung erstklassiger Trainer (Pollak, Leiserowitsch, Heß, Nemesch) und erstklassiger Spieler (Donnenfeld u. a.) andererseits haben den Fußballsport auf eine solide Grundlage gebracht. Der palästinensische Fußballsport verfügt über ein reichhaltiges Nachwuchsmaterial.

Im Handball und Hockey ist die sportliche Stärke gewachsen. Das Handball- oder Hockeyteam, das 1938 Erez Israel besiegen will, darf dessen Spielfähigkeit keinesfalls unterschätzen. Besonders der Hockeysport wird allmählich populär. Es gibt in Haifa, Jerusalem, Tel-Awiw, Rechoboth und Nathania 15 jüdische Hockeyteams gegen 3 bei der ersten Makkabiah.

Im Boxen werden neben Siggie Stadtländer dessen Schüler Davidowitsch, Jacoby und der Jemenite Ezra, sowie der Pole Binder und der Schwergewichtler Weißberg zu finden sein. Hier verfügt auch der Hapoel in den Wiener Meisterboxern Haas und Lindenheim, sowie in den Polen Biernbaum und Bornstein über starke Waffen, doch sind die Ringbegegnungen in Erez Israel leider viel zu selten, um unseren Boxern das nötige Selbstvertrauen für schwere internationale Begegnungen zu verleihen. Hier werden wohl wieder die Holländer, Amerikaner und Südafrikaner neben den

Im Ringen sind wir sehr schwach. Micki Hirsch und ein Teil seiner Wiener Klubkameraden gehören dem „Hapoel“ an, und abgesehen von ein bis zwei Kampfabenden wurde weder dort noch im Makkabi während der letzten beiden Jahre in diesem Sportzweig, in dem gerade Juden (Hirsch, Kurland, Leucht) olympische Ehren ernteten, ernstlich gearbeitet.

Im Fechten arbeiten Ing. Popper, Ing. Brammer, Fr. Salomon, Dr. Kivowitsch, Dr. Thalhoffer und Hr. Wirtschaftler an der Ausbildung des Nachwuchses, der nicht untalentierte ist.

Im Schwimmen steht der Makkabi Haifa, der über das schöne Stadion in Beth Galim verfügt, an erster Stelle. Der Arbeit Ernst Weiglers und seiner Helfer ist es gelungen, eine Reihe talentierter Jugendschwimmer herauszubringen, doch wird es noch eine Weile dauern, bis sie „olympiareif“ sein werden. Vorläufig dominieren noch Vago und Wilhelm. — Auch die palästinensische Wasserball-Sieben mit Gyuri Flesch, Maggy Rosenblatt, Jenoe Hirschler, Vago, Wilhelm — ergänzt durch einige jüngere Leute, kann jedem europäischen Makkabiteam einen starken Gegner abgeben. — Der Frauen-Schwimmsport ist etwas zurückgegangen. Hier verfügen wir über keine Individualitäten von Klasse. Uns fehlt die nötige Grundlage, um eine „Schwimmerinnen-Dynastie“ zu schaffen, wie z. B. die Wiener Hakoah, die mit den Meisterschaftssiegen Hedy Bienenfeld-Wertheimers und Fritz Loewys begann und in den Siegen und Rekorden von Judith Deutsch, Ruth Langer und Gerda Gottliebs ihre würdige Fortsetzung fand. Uns fehlt vor allem ein richtiges Schwimmbassin in Tel-Awiw und nimmer die Möglichkeit zu regelmäßigen Trainings und Wettkämpfen.

Im Tennis überraschte Erez Israel schon bei der zweiten Makkabiah. Seit damals machte dieser Sport unter der Leitung der Berufstrainer Davidman und Lehrfeld große Fortschritte. Zum ersten Male gelang es einem Juden, den High Commissioner-Pokal — gleichbedeutend mit der Meisterschaft des Landes — zu erwerben. Es war dies der Tel-Awiwer Makkabimann Radyvan, der auch gemeinsam mit seinem Bruder das Double gewann. Heute spielt man nicht nur in den größeren Städten, sondern auch in der Provinz überall Tennis. Es entstanden auch in den kleineren Kolonien schöne Courts, und fast ohne Unterbrechung wird Sommer und Winter im Lande Tennis gespielt.

Im Geräteturnen macht sich der Mangel geeigneter Geräte fühlbar. Ueber sämtliche Geräte verfügen bloß die Vereine von Jerusalem, Haifa und Tel-Awiw, während sich Rechoboth und Petach-Tikwah mit je einigen Geräten begnügen müssen. In Tel-Awiw arbeitet eine spezielle Gerätegruppe unter der Leitung von Kurt Marx. Es ist anzunehmen, daß aus dieser Gruppe die Mannschaft der Mehrkämpfer zur III. Makkabiah hervorgehen wird.

Im Ping-Pong verfügen wir in dem Sieger der zweiten Makkabiah, Finberg aus Estland, über einen erstklassigen Spieler und wertvollen Trainer. Wie die Pilze schossen die Teams in der letzten Zeit hervor, und es wird nicht schwer fallen, die Besten für die III. Makkabiah auszuwählen.

Die beiden Sportarten Jiu-Jitsu und Kleinkaliberschießen sind im neuen Pflichtprogramm des palästinensischen Makkabi enthalten und wurden im Laufe des letzten Halbjahres auf eine breite Basis gestellt. Bekanntlich gelang es Erez Israel schon auf der II. Makkabiah durch Georg Herzberg, im Schießen den ersten und durch Rudi Sheflan im Jiu-Jitsu den dritten Platz zu erringen.

Im modernen Fünfkampf haben wir in Jobby Auerbach einen aussichtsreichen Kandidaten. Jobby ist ein ebenso guter Degenfechter wie Reiter und gehört noch immer zu den besten Schwimmern des Landes. Seine Erfolge im Schießen und Geländelaufen werden bei erstem Training nicht ausbleiben. Es ist bloß zu hoffen, daß auch die übrigen Landeskreise für diesen wichtigen olympischen Allroundsport Vertreter nennen werden.

Im Radrennen auf der Straße wird Erez Israel hinter den Erfolgen von 1935 wohl kaum zurückstehen. Der Makkabiahsieger Shimon Kowany wurde hier bereits vom Nachwuchs erreicht, und wenn die Behörden uns keinen Strich durch die sportliche Rechnung machen werden, werden die nächsten Radrennen hervorragende Placierungskämpfe bilden.

Ja selbst die Wintermakkabiah könnten wir beschicken — und es wird bestimmt einmal so weit kommen, denn die Zahl der im Libanon uhenden Skisportler wird von Jahr zu

מלכין
החכמה השלישית

